

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 28

II Legislatura

Any 1988

PRESIDÈNCIA DEL MOLT EXCEL·LENT SENYOR
ANTONI GARCIA I MIRALLES

Sessió Plenària Número 19
SEGONA I DARRERA REUNIÓ
Celebrada el dia 18 de febrer de 1988

SUMARI

Comença la sessió a les deu hores, trenta minuts.

Ocupa la Presidència el molt l'Excel·lent Senyor GARCIA I MIRALLES.

- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor TABERNER I FERER, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unidad-Unitat del Poble Valencià.
- Intervenció del Molt Honorable Senyor PRESIDENT DE LA GENERALITAT.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor TABERNER I FERRER, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unidad-Unitat del Poble Valencià.
- Intervenció del Molt Honorable Senyor PRESIDENT DE LA GENERALITAT.
- Se suspén la sessió a les onze hores, quaranta minuts.
- Es reprén la sessió a les dotze hores, cinc minuts.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor MAYOR I PENADES, del Grup Parlamentari Mixt.
(Ocupa la Presidència el Vice-President Primer, Excel·lent Senyor SOLER I MARCO).
- Intervenció del Molt Honorable Senyor PRESIDENT DE LA GENERALITAT.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor MAYOR I PENADÉS, del Grup Parlamentari Mixt.
- Intervenció del Molt Honorable Senyor PRESIDENT DE LA GENERALITAT.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor GUARDIOLA SELLÉS, del Grup Parlamentari Socialista.
- Intervenció de la Diputada Il·lustre Senyora BARBERÁ NOLLA, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor GUARDIOLA SELLÉS, del Grup Parlamentari Socialista.
- Intervenció del Molt Honorable Senyor PRESIDENT DE LA GENERALITAT.

- Intervenció de la Diputada Il·lustre Senyora BARBERÀ NOLLA, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Intervenció del Molt Excel·lent PRESIDENT DE LA GENERALITAT.
- Se suspén la sessió a les tretze hores, trenta minuts.
- Es reprén la sessió a les desset hores, deu minuts.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor MOLLÀ MARTÍNEZ, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià, per a la defensa de la Proposta de Resolució del seu Grup.
- Torn en contra del Diputat Il·lustre Senyor CALLAO CAPDEVILA, del Grup Parlamentari Socialista.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor MOLLÀ MARTÍNEZ, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor CALLAO CAPDEVILA, del Grup Parlamentari Socialista.
- Votació de la Proposta de Resolució del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià: Aprovada per cinc vots a favor, seixanta en contra i set abstencions.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor BOTELLA VICENT, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià, per a la defensa de la Proposta de Resolució del seu Grup.
- Torn en contra del Diputat Il·lustre Senyor GARCÍA FUSTER y GONZÁLEZ ALEGRE, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor BOTELLA VICENT, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GARCÍA-FUSTER y GONZÁLEZ ALEGRE, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor CAMPILLOS MARTÍNEZ, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana, per a fixar la posició del seu Grup.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor BOTELLA VICENT, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor CAMPILLOS MARTÍNEZ, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor BRU PARRA, del Grup Parlamentari Socialista, per a fixar la posició del seu Grup.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor BOTELLA VICENT, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor BRU PARRA, del Grup Parlamentari Socialista.
- Votació de la Proposta de Resolució d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià: Rebutjada per sis vots a favor, seixanta-cinc en contra i vuit abstencions.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor MOLLÀ MARTÍNEZ, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià, per a la defensa de la seua Proposta.
(Ocupa la Presidència l'Excel·lent Senyor Vice-President Primer, Senyor SOLER I MARCO.)
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor MILLANA SANSATURIO, del Grup Parlamentari Socialista, per a fixar la posició del seu Grup.
- Votació de la Proposta de Resolució d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià: Aprovada per cinquanta vots a favor, cap en contra i set abstencions.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor GAYÁ SASTRE, del Grup Parlamentari de Alianza Popular, per a la defensa de la seua proposta.
- Torn en contra del Diputat Il·lustre Senyor GARCÉS RAMÓN, del Grup Parlamentari Socialista.
(Ocupa la Presidència el Molt Excel·lent Senyor GARCÍA I MIRALLES).
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GAYÁ SASTRE, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GARCÉS RAMÓN, del Grup Parlamentari Socialista.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor CAMPILLOS MARTÍNEZ, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana, per a fixar la posició del seu Grup.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GARCÉS RAMÓN, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor GIL-OROZCO, del Grup Parlamentari de Centro Democrático y Social, per a fixar la posició del seu Grup.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GARCÉS RAMÓN, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Votació de la Proposta de Resolució del Grup de Alianza Popular, rebutjada per trenta-quatre vots a favor, quaranta-quatre en contra i cap abstenció.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor GÓMEZ GUARNER, del Grup Parlamentari de Alianza Popular, per a la defensa de la Proposta de Resolució.
- Intervenció de l'Honorable Senyor CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GÓMEZ GUARNER, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Torn de rèplica de l'Honorable Senyor CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor GÓMEZ GUARNER, del Grup Parlamentari de Alianza Popular, per al·lusions.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor GARCÉS RAMÓN, del Grup Parlamentari Socialista, per a fixar la posició del seu Grup.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GÓMEZ GUARNER, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GARCÉS RAMÓN, del Grup Parlamentari Socialista.
- Votació de la Proposta de Resolució de Alianza Popular: Rebutjada per vint-i-quatre vots a favor, trenta-quatre en contra i sis abstencions.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor GARCÍA-FUSTER y GONZÁLEZ ALEGRE, del Grup Parlamentari de Alianza Popular, per a la defensa de la Proposició del seu Grup.
- Torn en contra del Diputat Il·lustre Senyor NEBOT MONZONÍS, del Grup Parlamentari Socialista.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GARCÍA-FUSTER y GONZÁLEZ ALEGRE, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.

- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor NEBOT MONZONÍS, del Grup Parlamentari Socialista.
- Votació de la Proposta de Resolució de Alianza Popular: Rebutjada per vint-i-un vots a favor, vint-i-nou en contra, i nou abstencions.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor PERELLÓ OLIVER, del Grup Parlamentari de Alianza Popular, per a la defensa de la Proposta de Resolució del seu Grup.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor RUSO PACHECO, del Grup Parlamentari del Centro Democrático y Social, per a la defensa de la Proposta del seu Grup.
- Torn en contra del Diputat Il·lustre Senyor RODRÍGUEZ PÉREZ, del Grup Parlamentari Socialista.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor PERELLÓ OLIVER, del Grup Parlamentari de Alianza Popular.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor RODRÍGUEZ PÉREZ, del Grup Parlamentari Socialista.
- Votació de la Proposta de Resolució de Alianza Popular: Rebutjada per quinze vots a favor, quaranta-vuit en contra i cap abstenció.
- Votació de la Proposta de Resolució del Centro Democrático y Social: Aprovat per seixanta-dos vots a favor, un en contra i una abstenció.
- Se suspén la sessió a les deu hores, vint minuts.
- Es reprén la sessió a les deu hores, cinquanta minuts.
- Intervenció del Secretari Primer per donar lectura a una Proposta de Resolució Transaccional.
- Votació de la Proposta de Resolució: Aprovada per seixanta-sis vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
- Intervenció del Secretari Segon per donar lectura a la Proposta de Resolució Transaccional.
- Votació de la Proposta de Resolució Transaccional: Aprovada per seixanta-tres vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
- Intervenció del Secretari Segon, per donar lectura a la Proposta de Resolució Transaccional: Aprovada per seixanta vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor RAMÓN I QUILES, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana, per a la defensa de la Proposta de Resolució del seu Grup.
- Torn en contra del Diputat Il·lustre Senyor GARCÉS RAMÓN, del Grup Parlamentari Socialista.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor RAMÓN I QUILES, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor GARCÉS RAMÓN, del Grup Parlamentari Socialista.
- Votació de la Proposta de Resolució del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor CAMPILLOS MARTÍNEZ, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana, per a la defensa de la Proposta de Resolució del seu Grup.
- Torn en contra del Diputat Il·lustre Senyor ROÉ JUSTINIANO, del Grup Parlamentari Socialista.
- Votació de la Proposta de la Resolució del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana: Aprovada per cinquanta-vuit vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
- Intervenció del Diputat Il·lustre Senyor CRESPO SAMPER, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana, per a la defensa de la Proposta de Resolució del seu Grup.
- Torn en contra del Diputat Il·lustre Senyor ASENSI SABATER, del Grup Parlamentari Socialista.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor CRESPO SAMPER, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana.
- Torn de rèplica del Diputat Il·lustre Senyor ASENSI SABATER, del Grup Parlamentari Socialista.
- Votació de la Proposta de Resolució: Rebutjada per deu vots a favor, trenta-nou en contra i quatre abstencions.
- Intervenció de la Diputada Il·lustre Senyora MARCOS GONZÁLEZ, del Grup Parlamentari Socialista, per a la defensa de la Proposta de Resolució del seu Grup.
- Votació de la Proposta de Resolució del seu Grup Parlamentari Socialista: Aprovat per seixanta-tres vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
- És closa la sessió a les vint hores, vint-i-cinc minuts.

PLE DE LES CORTS VALENCIANES CELEBRAT EL DIA 18 DE FEBRER DE 1988.

(Continuació de la Sessió del dia desset, comença a les deu hores, trenta minuts, sota la Presidència del Senyor Garcia i Miralles).

El Sr. President:

Continua la sessió.

En representació del Grup d'Esquerra Unida el Senyor Taberner té la paraula.

El Sr. Taberner i Ferrer:

Molt Excel·lent President, Senyores Diputades, Senyors Diputats:

Molt Honorable President de la Generalitat:

Hem escoltat atentament el discurs que el Senyor Lerma ens ha fet sobre el present polític de la nostra Comunitat Autònoma i de les intencions del seu Govern per al futur immediat.

Han passat sis mesos des que aquestes Corts i el Govern de la Generalitat estrenaren la Segona Legislatura que ens obli-

guen a tots a reflexionar i a fer una anàlisi de quina ha estat la realitat de l'acció del Govern i de les Corts Valencianes per a projectar amb rigor les actuacions per la societat valenciana exigeix de les seues institucions autonòmiques. Anàlisi necessària per a poder traure conclusions i plantejar el futur immediat sobre la base d'un diagnòstic ajustat.

Hem escoltat també les intervencions d'altres Grups Parlamentaris i les rèpliques del Molt Honorable President. I hem de dir que si tots els Grups Parlamentaris i el Govern som capaços d'escoltar-nos, de debatre, de confrontar les legítimes anàlisis de la realitat valenciana; si tots estem disposats a admetre que en política, al igual que passa en qualsevol altre aspecte de la vida individual i col·lectiva de les persones i dels pobles, és possible admetre que no sempre es té la raó, que és necessari articular fórmules, que ens permeten projectar una acció de Govern, basada en el diàleg, en la confrontació d'idees i de raons, oberts a modificar el propi discurs... si estem disposats, Senyores Diputades i Senyors Diputats, a combatre el sectarisme, el maniqueisme de bons i roïns, aquest debat, a més de necessari pot ser profitós.

D'aquest debat ha d'eixir una formulació d'intencionalitat política clara que acoste les institucions de la Generalitat al conjunt de valencians i valencianes. Si pel contrari, el Senyor President continua pensant que res no ha canviat després de les eleccions, que la composició plural d'aquestes Corts, on ningú té la majoria, en vegada de canalitzar les expectatives socials que fan possible una acció de Govern coherent i clara, són un entrebanc al propi model del grup majoritari, el Senyor President s'equivocarà novament, i aquesta reflexió sobre la política valenciana haurà estat estèril. Haurà estat un joc parlamentari més o menys brillant, però que significarà ben poc per als valencians i valencianes.

Entenem, Senyor President, que el to del seu discurs ha estat respectuós, i ha estat respectuós en contraposició a les seues darreres manifestacions a la premsa. Manifestacions seues i d'altres càrrecs significatius del seu Partit analitzant l'actuació dels Grups de l'oposició. Mire, Senyor President, no és de rebut que vosté expresse públicament a la premsa que l'oposició d'aquesta Cambra únicament sap enfrontar-se al Consell, sense tenir alternatives. Vosté sap, perquè ho sap, que els Grups Parlamentaris de l'oposició, i en qualsevol cas Esquerra Unida, ha tingut i té una actuació de profundíssim respecte a totes les institucions valencianes i entre elles el Consell que vosté encapçala. No anem a la contra com diu vosté. Això no respon a la realitat. L'oposició, en tot cas, no deu ni pot renunciar a exercir la seua obligació en matèria legislativa i de control. Nosaltres ho hem fet sempre dins dels mecanismes democràtics, dins dels mecanismes constitucionals i estatutaris. I eixa ha estat la nostra norma d'actuació des del primer moment. Procurant sempre fugir de les desqualificacions i mantenint la nostra discrepància dins dels termes constructius.

Esquerra Unida, vull recordar-li-ho. Senyor President, ha tingut, sense renunciar al seu dret legítim en intentar dur endavant el propi programa electoral, una actitud oberta de col·laboració amb aquestes Corts i amb el Govern en totes aquelles matèries que nosaltres entenem i entenem beneficien els valencians i valencianes. El Grup Parlamentari d'Esquerra unida-UPV, amb els nostres modestos vots, fèrem possible la seua Presidència i el seu Govern. Signàrem un document del que després en parlarem, que reflectia uns acords bàsics entre el seu Grup i el nostre. Hem contribuït a que Lleis importants per als valencians i valencianes, com el Servei Valencià de Salut, com la Llei de Pressupost extraordinari de les riudes, arreglaren les aspiracions populars i trobaren en aquestes Corts la majoria necessària. Hem col·laborat en un sentit més institucional que partidista en l'afer de RTVV. En el tema de la Llei de Pressupostos del vuitanta-vuit hem manifestat el nostre criteri. Vostés actuaren sense cap tipus de consulta prèvia, però inclús en la roda de converses posteriors a la devolució del projecte, nosaltres manifestàrem la nostra alternativa per tal de desbloquejar el tema en base a punts ben concrets i ho recorde:

Presentació dels Pressupostos amb tota la documentació, incloent el destí de les inversions.

Creació d'un Fons d'Ocupació per a joves, dones, aturats de llarga durada i majors de quaranta-cinc anys.

Creació del Consell de la Planificació Regional, amb funcions, entre d'altres, de gestió sobre el Fons d'Ocupació.

Unificació de les partides pressupostàries del Medi Ambient, incrementant la seua dotació perquè l'Agència del Medi Ambient poguera entrar en funcionament durant aquest any de mil nou cents vuitanta-vuit.

Recolament a la creació d'ocupació en les empreses de treball associat: Cooperatives, i Societats Anònimes Laborals, i dotació específica de recursos per a l'emersió de l'economia clandestina.

Major dotació de l'IMPIVA i canvi en els criteris d'actuació en un sentit sectorial i territorial.

Manteniment de les empreses del sector públic existents, en la Comunitat Valenciana i ampliació d'aquest sector públic.

Major Dotació del Programa de Promoció de Vivenda Pública.

Previsió de Fons per al subsidi agrari.

Previsió de Fons per a la constitució d'un Banc de Terres.

Eixes foren les nostres propostes alternatives en el tema de Pressupostos per a possibilitar l'acord. Vosté, Senyor President, és clar que no pot dir que el meu Grup ha actuat a la contra sense presentar alternatives. Més bé jo diria que per damunt de certes manifestacions públiques de vosté com a Grup Majoritari, parlant del diàleg i de la concertació, manifestacions que per altra banda agraïm però entenem que encara continua, per desgràcia, un estil i una pràctica que ignora o que, en el millor de los casos, soporta una correlació de forces que no les dona la majoria i que per altra banda mostra una certa incapacitat del seu Grup, per a fer eixa majoria necessària i possible en aquesta Cambra.

Entenc legítim que vostés preferesquen un pacte de legislatura que els assegure la tranquil·litat. El meu Grup entén que la situació no demana, almenys per ara, un acord de Govern entre partits i forces diferents, però si entenem com a necessari i possible acords puntuals que ajuden a la governabilitat del País en base a la discussió de programes i a l'assumpció, per part del grup majoritari, de punts concrets del programa d'Esquerra Unida. En aquest sentit n'hi ha exemples de la nostra disposició, Senyor President; entenem lògic que el seu Govern vulga governar en base al seu programa electoral. Tanmateix s'ha de comprendre que els vots d'Esquerra Unida no estan per a fer el seu programa sinó per a fer el nostre. Sí és possible la coincidència i la concertació en base a determinats punts dels nostres programes. Nosaltres sempre estem disposats i entenem que aqueix és el camí.

Una altra cosa; acusar a Esquerra Unida d'enfrontar-se sistemàticament als socialistes, acusar a Esquerra Unida d'entrebancar l'acció de govern o d'impedir la governabilitat és no entendre res. Vostés tenen un programa i nosaltres tenim el nostre. A vostés, pel nombre de diputats, els correspon governar. I el meu grup està obert, com sempre, al diàleg i en disposició d'arribar a acords que asseguren un canvi en l'orientació política del Consell per tal que tota la política de la Generalitat incidisca favorablement, i de manera notable, en la necessària recuperació nacional del nostre poble, en la reactivació econòmica que genera riquesa corregint les desigualtats socials cada vegada més acusades en la nostra societat, com vosté apunta en el seu discurs, creant riquesa, sí, però creant ocupació també.

Recuperació nacional i millora de les condicions de vida dels valencians y valencianes són dos objectius que vosté ha expressat i que són fàcilment assumibles pel grup d'aquesta Cambra. Vosté, Senyor President, ho apuntava al seu discurs d'investidura i ho ha tornat a repetir ara. Certament, no compartim l'anàlisi i les polítiques que vosté proposa per a complir eixos objectius que també són els nostres. Si, efectivament, volem passar de la formulació als fets és necessari d'introduir canvis en l'orientació política del seu Govern. Poc avançarem si la seua declaració a aquestes Corts, quedara en això: una declaració del seu pròpia anàlisi, una declaració de bones intencions que defuig d'enfrontar-se a una anàlisi rigorosa de la realitat, dels mitjans de què es disposen i de la voluntat d'augmentar-los com a instrument imprescindible de tota política transformadora.

La realitat valenciana no és la que vosté ha dibuixat al seu discurs, Senyor President, o no és exactament així. La realitat, en tot cas, ens referme en la necessitat de canviar de política, ja que insistir en fórmules que s'han mostrat ben inoperants en la generació d'ocupació, suficient, en la recuperació equilibrada de les nostres comarques, en la defensa del medi ambient, en l'atenció dels aturats, en atacar l'economia

clandestina... parlar de millorar les condicions de vida dels valencians i valencianes, parlar de la societat del benestar sense donar solució a aquests problemes, és parlar de benestar per a un sector únicament dels valencians, però condemnar als sectors menys poderosos a unes condicions de vida impròpies d'una societat de benestar generalitzat.

I pot comptar, Senyor President, pot comptar-ho ràpidament: vint-i-dos per cent d'aturats. Ells i llurs famílies sense benestar. Comarques deprimides sense els mínims benestars: mancances educatives, culturals, sanitàries i econòmiques, que encara queden mancances, Senyor President. Mon rural, en el seu conjunt, amb una majoria de gent amb rendes baixes, jornalers sense jornals continuats i sense subsidi, gairebé el cinquanta per cents dels joves sense feina. Podem continuar, Senyor President. Eixa és la societat valenciana que reclama benestar i per la que hem de treballar fonamentalment els qui ens reclamem d'esquerres i valencianistes.

Incidir en eixa política del més pur liberalisme econòmic no ens du a la societat de benestar generalitzat, Senyor President, no ens du sinó a incrementar les desigualtats entre els valencians i valencianes. Escoltant el seu discurs i la seua anàlisi econòmica, he tingut la sensació d'estar en un altre món, en un món inconcret i indefinit. La seua anàlisi econòmica de la societat valenciana m'ha paregut perfectament aplicable a qualsevol altra comunitat autònoma, a qualsevol altre país europeu. La política econòmica que vostés dissenyen és l'europea, o la mallorquina o l'andalusa. No hi ha diferències, segons vostés en les polítiques econòmiques. Igual dona la política que es fa a Suècia, que la que es fa a Grècia, o la de França, o la d'Euskadi, o la valenciana...

Eixa política econòmica ni de dretes ni d'esquerres; l'única possible segon vostés, que al nostre mode de veure, renuncia a intervindre des del sector públic, malgrat que vosté parla de més empresa pública i més empresa privada, sense concretar quines empreses públiques. Jo li agrairia Senyor President, que ens ho diguera perquè, possiblement, no tingam coneixement de quina ha estat l'acció del Govern Valencià creant i augmentant eixe sector públic estratègic, segons vosté anunciava ahir.

Una política econòmica que renuncie a intervindre en la reconversió del model de creixement industrial no ens du sinó a augmentar el creixement de l'economia clandestina que, per altra banda, tots i vosté manifestem voluntat en combatir-la. Eixa política econòmica concretada en el seu projecte de Llei de Pressupostos per a l'exercici del 88, que aquestes Corts debatiran la setmana que ve, no tindrà cap incidència per a disminuir el nombre d'aturats, segons reconeixement públic d'un alt càrrec de la Conselleria d'Economia i Hisenda del seu Govern, Senyor President.

I ens alegrem de veres que els indicadors econòmics parlen d'una important reactivació econòmica. Això és important, i si el seu Govern té alguna cosa a veure, no tenim sinó que felicitar-lo, Senyor President.

Però sapia també que aqueix creixement, per ara, no ha pogut ni frenar el creiximent de l'atur ni això ha implicat una millor distribució de la riquesa generada. Ens donava vosté les xifres de la balança comercial, i m'ha fet gràcia allò de la nostra contribució a la solidaritat europea ha estat la creació de llocs de treball en Europa. Per un moment he pensat, Senyor President, que al igual que en el seixanta els treballadors i treballadores valencians aturats haurien ara, novament, emigrar a Europa a ocupar aquells llocs de treball que crea allí la nostra Comunitat.

Hauriem de reflexionar amb tranquil·litat sobre aquestes qüestions i si de veritat volem incidir des de pressupostos progressistes en la transformació de la realitat valenciana.

S'ha de partir d'anàlisis certes i globals per a planificar l'acció de Govern, i he de recordar una vegada més, en aquesta Cambra, que les estadístiques, instrument inestimable d'anà-

lisi no poden ser l'única font d'informació dels qui tenen la responsabilitat de governar una societat tan complexa com la valenciana. No ho só tot, i segons com i qui les utilitza, sempre es troben les estadístiques adequades per a confirmar la pròpia anàlisi.

Vosté ha parlat del devuit per cent d'aturats segons l'EPA. Vosté ho sap, però no ha dit en el seu discurs, que segons l'atur registrat a les oficines de l'INEM el percentatge és superior al vint-i-dos per cent, concretament tres-cents vint-i-tres mil trenta-vuit valencians i valencianes que estan aturats, el vint-i-dos con seixanta quatre per cent.

Pero tant se val, no anem a discutir ara per fer uns percentatges. Sé, de veritat, que a vosté li preocupa el tema i que vol ajudar a resoldre'l. A nosaltres també ens preocupa i estic d'acord amb vosté que cal crear les condicions necessàries per a la concertació social entorn al tema. Això, a la millor, Senyor President, vol dir canviar de polítiques. Li ho dic amb tota la sinceritat, ens tindrà sempre al seu costat per a ajudar a resoldre el tema. No és fàcil, ho sabem.

No volem enganyar ningú creant falses expectatives, però ho hem d'intentar. Busquem la concertació Senyor President, busquem el pacte, creem el Consell Econòmic i Social i entorn d'ell, entorn de la política econòmica, articulem un gran Pla Valencià per a la generació d'ocupació estable. Jo ho expressava als debats d'investidura. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-UPV renunciaria a altres qüestions importants, però menys prioritàries del seu programa, per tal de fer possible el gran pacte entre totes les forces polítiques valencianes i entre tots els agents socials valencians. I que l'any que ve vosté poguera dir a tots, encara que fóra a partir d'aqueix devuit per cent que vosté ens ha anunciat, l'any que ve vosté poguera dir a tots, no és el devuit, és el quinze o el catorze, i a l'altre el deu i a l'altre, i a l'altre fins que totes les possibilitats creadores i productives dels valencians i valencianes puguem trobar expressió en un lloc de treball estable. Això sens dubte, Senyor President, si ens duria a la societat benestar generalitzat.

Si no ho fem així ¿què anem a dir Corts i Govern Valencià a la gent que espera això de la nostra autonomia? ¿Què anem a dir, Senyor President, als treballadors d'IMEPIEL? ¿Què anem a dir als valencians i valencianes de les comarques endarrerides? ¿Què anem a dir-los als joves valencians aturats?

Són preguntes que el meu Grup es fa i que es fa la gent del carrer Senyor President, encara que no s'arreglen a les estadístiques i als indicadors econòmics actuals, però que qualsevol Govern Valencià, i sobretot un Govern Valencià d'esquerres, no pot ni deu ignorar. S'ha de donar resposta sense amargar les dificultats certes que existeixen i que tots ho sabem però tenim l'obligació de fer-ho, de donar resposta i donar una resposta esperançada que és possible.

I si no ho fem així no anem cap a l'objectiu d'una societat valenciana més justa i solidària.

No som tam il·lusos, Senyores Diputades i Senyors diputats, com per a pensar que la política econòmica valenciana pot dissenyar-se a espatlles de la de l'Estat, de l'europea o de la mundial, però no deixa també de ser cert que dins del marge de maniobra i dels recursos que el Govern de la Generalitat té, es podria dissenyar una actuació progressista pròpia que rectificara els plantejaments insolidaris de l'actual política econòmica, del món occidental, on està inferida la nostra Comunitat Autònoma.

Si així ho fa, Senyor President, Esquerra Unida estarà, com li he dit, al seu costat i això pot ser més o menys important, és igual, l'important és que les Institucions Valencianes i el Consell i vosté mateix tindrien al seu costat l'immensa majoria social d'aquesta País.

En ocasió del debat d'investidura, expressava a les Seues Senyories que la nostra autonomia, les institucions polítiques

de la Generalitat, serie respectades i estimades pel nostre poble sí, entre tots, i en primer lloc des del Govern Valencià, milloràvem dia a dia les condicions de vida de tots els valencians i valencianes. És necessari legitimar el nostre autogovern no solament en base a les innegables raons de tipus històric sinó a una pràctica política diària percebuda pel conjunt com a positiva i eficaç.

Hem analitzat aspectes importants sobre la forma en què s'ha exercit el Govern durant aquests darreres mesos. No hem coincidit en els temes econòmics, en l'anàlisi de l'atur en les formes de combatre'l... A més a més, contempen com els desequilibris intercomarcals s'accentuen i la tendència al despoblament de determinades zones del país augmenta sense que un disseny de política territorial i inversions, molt més notables que les que vosté apuntava ahir al seu discurs, en infraestructures, vinga a posar fre a la desesperança del món rural de gran nombre de comarques de l'interior, quan, evidentment, és possible un futur de desenvolupament econòmic racional i equilibrat amb llur patrimoni natural.

Hem de reconèixer, Senyories, que el Projecte de Llei de Paratges Naturals, en tramitació en aquests moments, en convertir-se en Llei i aplicar-se, ajudarà a preservar determinats espais de la nostra geografia que necessiten d'urgent protecció, però hem de denunciar també que malgrat avanços evidents, continua el procés de degradació medio-ambiental i que zones del nostre territori ja protegides estan patint ara mateix agressions més dures que inclús avans de la protecció.

Senyor President, en el tema del medi ambient ens juguem els valencians i valencianes el nostre futur com a poble. Apliquem amb rigor una política radical perquè l'assumpte no és anar avançant poquet a poquet és resoldre-ho en molt poc de temps o arribarem massa tard. En les seues mans està que l'Agència del Medi-Ambient pugua entrar en funcionament en aquest any, unificant les competències i recursos necessaris per a la gestió eficaç de la conservació i millora del nostre patrimoni natural.

El comportament d'un Govern davant del treball, davant del medi ambient i la cultura, entenem que és l'índex més significatiu del seu progressisme o del seu conservadurisme. Els Pressupostos del vuitanta-vuit, que hauran d'aprovar aquestes Corts per a la Secció d'Educació i Ciència, són un bon indicador per avaluat el contingut social, l'eficàcia i la transparència de la política educativa del Govern Valencià.

Reconeguem, Senyores Diputades i Senyors Diputats, que els percentatges d'augment globals respecte del vuitanta-set, malgrat que partíem de xifres més baixes, eixos augments són notables, però val la pena desglosar algunes coses.

En EGB hi ha un augment global en torn de l'onze per cent, amb una distribució desigual entre l'escola pública i la privada, augmentant aquesta última un desset coma nou per cent front el nou coma vint i dos de la pública.

No estem demanant, Senyories, que es retiren les ajudes als centres concertats segons Llei, però tots vostés coneixen la nostra posició i creguem que els esforços han d'anar, fonamentalment, a millorar l'actual oferta d'una escola pública de qualitat.

I no estem d'acord en compartir que en EGB ja està tot fet, o que s'ha cobert, s'ha cobert l'acció de Govern, i les expectatives en aquest sector de l'educació. En EGB, Senyor President, encara continuen escoles públiques ubicades en baixos, encara continuen determinades zones que exigeixen la construcció i la creació urgent de nous centres.

Les inversions, ho recorde, baixen a dos mil cinc-cents milions anuals. Es manté el personal, millor dit, augmenta. Augmenta en un professor passant de devuit mil, vuit-cents setanta-cinc a devuit mil, vuitanta setanta-sis. Esperem, Senyor President, que eixe professor no tinga que resoldre, ell sols, les substitucions per baixes de malaltia o d'altres.

En Mitges hi ha també un augment important. Les inver-

sions per a construccions s'augmenta i es xifren en tres mil milions, lluny enara de la mitja anual prevista en el PEV-dos que és de cinc mil quatre-cents trenta milions. ¿Seran prou, Senyor President, aquestes tres mil milions per acabar amb els dobles i triples tornos en alguns instituts de les grans ciutats valencianes?

El programa de les Universitats Valencianes augmenta un vint-i-dos per cent respecte del vuitanta-set. El PEV-dos apunta una inversió mitja anual de quatre mil cinc-cents vint milions mentre que les quantitats pressupostades per al vuitanta-vuit són de mil sis-cents seixanta-sis.

Si aquesta és la tendència en tots els sectors els felicite, ja que el PEV-2 ens assegurarà els propers exercicis uns pressupostos duplicats, triplicats, quintuplicats. L'últim any de la legislatura ho resoldrem tot, segurament.

Vulguera fer referència també al tema de la llengua.

El valencià entenem, és l'expressió cultural més estimada i més definidora del nostre poble.

I és significatiu, Senyor President, que en el debat de política general que ahir celebraren al llarg de tot el dia les Corts Valencianes, cap, absolutament cap, dels oradors utilitza la nostra llengua. No és una crítica, Senyor President, cap, cap. No és una crítica Senyor President, cadascú és lliure d'expressar-se com vulga i que, per suposat, el nostre Estatut d'Autonomia parla de la nostra societat com una societat bilingüe, cadascú és lliure d'expressar-se en la llengua que vulga, però es significatiu en quin estat es troba la recuperació de la nostra llengua.

I ens preguntem: ¿Com tenim l'aplicació de la Llei d'Ús i Ensenyament? ¿Estem fent tots els esforços per a preservar, conrear i expandir aquest bé col·lectiu de tots els valencians i valencianes?

I reconeixem els avanços que s'han produït. I reconeixem com a positiu que un nombre important de xiquets i xiquetes valencians estiguen escolaritzats i se'ls estiga ensenyant el valencià.

¿Però és que creiem que el seu ensenyament com a una assignatura més garanteix tot el camí de retrobament d'un poble amb la seua pròpia llengua? Jo apuntaria, Senyories, que la RTVV, i compartisc en açò el criteri de la Presidència i d'altres Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, apuntaria que la RTVV haurà de ser peça clau de la qüestió.

Esquerra Unida està satisfeta de l'alt grau de consens entre els grups parlamentaris entorn del tema. Volem una RTVV en valencià. Amb tot el tacte i flexibilitat que siga precis per què tots, també els castellano-parlans que ací viuen i treballen, se senten atrets com a valencians que són, a aprendre, entendre, parlar i estimar la nostra llengua.

I parlant de RTVV compartim el criteri de tots els grups d'aquesta Cambra en accelerar el procés de constitució del Consell d'Administració i que la nostra televisió pública valenciana comence a emetre el més prompte possible.

Jo expresaria que, encara és eixir-me'n un poc del tema, i ahir ací es barallare unes dates, jo vull dir que cap Grup, ni el Govern, però tampoco cap Grup, ha d'apuntar-se cap tanto al respecte. Crec que hem treballat tots els Grups de la Cambra en un sentit institucional i que l'encert o el fracàs, el que vaja millor o no vaja millor el projecte de RTVV, en tot cas no depén exclusivament del Govern ni de cap dels partits de l'oposició. Serà fruit, serà un encert o serà un fracàs, però en tot cas, del conjunt d'estes Corts i de totes les forces valencianes.

Dos fets importants s'han produït en aquests últims mesos: L'aprovació per aquestes Corts de la Llei del Servei Valencià de Salut i la transferència de l'INSALUD.

No volem ser excessivament crítics, donem temps al temps, però tallem, des de ja els desgavells que s'estant produint als nostres hospitals, Senyor President. Seria lamentable que els consumidors tragueren la conclusió que si mal anava pitjor

va ara que tenim les competències.

Senyor President, Senyores Diputades i Senyors Diputats, el meu Grup, Esquerra Unida, vol contribuir a aportar la il·lusió i l'esperança a la societat valenciana en base a una política diferent a la que hem vist i, en alguns casos, hem patit durant aquests sis mesos.

Volem recolzar quantes iniciatives vinguen a assegurar avanços globals de la societat, però en cap cas podem donar recalçament polítiques que no contemplen, en primer lloc les aspiracions dels treballadors i treballadores valencians, dels aturats, de tots aquells que volen creure en la democràcia i en la nostra autonomia com els instruments adequats per a millorar llurs condicions de vida.

Nosaltres, dins d'un clima de permanent diàleg i col·laboració entre totes les forces polítiques d'aquesta Cambra, volem aportar els nostres criteris i continuarem aportant el nostre programa, perquè estem ben conveçuts, Senyores Diputades i Senyors Diputats, que el present i el futur de la nostra societat no sols és de vosté, Senyor Lerma, sinó que és de tots i que eixa societat exigeix solucions progressistes, i solucions d'esquerres.

Sols així estarem avançant en la construcció nacional d'un poble lliure i solidari.

Moltes gràcies.

El Sr. Presidente:

Moltes gràcies Senyor Taberner.

Senyor President, té la paraula.

El Sr. President de la Generalitat:

Moltes gràcies Senyor President. Senyores i Senyors Diputats:

Per a reprendre el debat que quedà truncat ahir per a constatar, en aquest cas, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, voldria dir, en primer lloc, agrair-li, per suposat, el to en el qual s'ha expressat el discurs, i en segon, i naturalment, també molt breument, dir que discrepe d'una gran part de les coses que ha dit, òbviament.

No perquè no haja arrellegat el que constitueix bàsicament el nostre missatge sinó perquè jo crec que totes les coses que proposa constitueixen una política clàssica del Grup d'Esquerra Unida però que, no obstant, es relacionen poc amb la realitat valenciana que estem analitzant.

Perquè no és que el Govern, i el Grup, no haguera tingut voluntat i interès d'assumir aqueix tipus de política, com Banc de Terres, Vivendes, Sector Públic, etcètera.

El que passa, en definitiva, és que parlar del sector públic, i sobre tot, parlar d'un sector públic industrial en l'economia valenciana resulta molt complicat, no per res, sinó perquè no existeix llevat de les excepcions que tot el món coneix que són aquelles de fer públiques una sèrie de pèrdues que havia assumit el sector privat.

I les altres inversions estratègiques que es parla són, normalment, les inversions que ha tingut que fer la Generalitat Valenciana des de les seues diverses institucions per a intentar ser motor del funcionament de determinades qüestions.

I sempre estem parlant, en un sentit molt mínim, però parlar de sector públic significa parlar també de sector de serveis públics que la Generalitat ofereix i allí sí som un gran sector públic, un sector públic que vol incrementar-se, perquè vol incrementar els serveis als ciutadans i que vol millorar la seua gestió.

I, evidentment, quan parle d'incrementar el sector públic estic parlant, bàsicament, d'incrementar aquest sector públic, perquè l'altre són inversions molt reduïdes en comparació amb això. Llevat que vosté puga que fiquem fàbriques de sabates, que no crec que vulga que fiquem noves fàbriques de sabates, o d'alguna altra qüestió en concret, puix, probablement, estem parlant d'un sector públic molt reduït el que ens re-

conduïx al tema dels serveis.

Ara jo voldria dir que en l'altre, en el que fa relació al Banc de Terres, Vivenda, són polítiques que estan dissenyades per la Generalitat, són polítiques que vosté sap que existeixen, lora de la qüestió del Banc de Terres que, probablement, no responen, com vosté sap perfectament, a la realitat valenciana perquè la realitat valenciana és molt més dinàmica que el fet que tinga que vindre el sector públic, probablement, a lloguer cap tipus de terres per a oferir.

Però, en tot cas, serien sempre exemples molt puntuals i no podríem dir que per eixa banda estem fent una gran reforma agrària perquè no seria realitat. La reforma agrària, en aquest sentit, està ja feta en esta Comunitat fa molt anys, la terra, probablement, molt distribuïda, i inclús massa distribuïda, de vegades, per a servir de sustent a una família i, per suposat, no estem en aqueix tipus de polítiques de grans latifundis perquè no existeixen en la nostra Comunitat. Existeix, sí, algun tipus determinat en les zones del secà, però no pareix, precisament, que siga eixa la intenció que vosté planteja quan està parlant de Banc de Terres, la incidència més directament en el secà.

Però, en tot cas, jo crec que ací n'hi ha contradiccions evidents en la política que es planteja, o que, sense explicitar es pot donar lloc a contradiccions respecte a la política econòmica que es planteja.

Torne a reiterar que el discurs que he plantejat no és un discurs, hi molt menys, economicista. I, per suposat, no té res a veure amb la ideologia liberal. Jo crec que caldrà tornar a refer tots els estudis sobre això per a donar-se compte de que plantegen, realment, els liberals o neo-liberals. I, sens dubte, no té res a veure amb la política que des del Consell es fa, apart, naturalment, que en tots els temes de política financiera poc influeix una Comunitat Autònoma com no siga manifestar la seua voluntat al respecte.

Però ¿què és el que es planteja fonamentalment?

La broma de la nostra contribució a la solidaritat europea que és, evidentment, un tema tret de context, puix jo li la vull explicar perquè pareix que no l'ha entés.

Es tracta, ni més ni menys, de donar-se compte que des de la incorporació d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea n'hi ha una contribució al creixement europeu, en el conjunt, que, a més a més, està xifrada, i jo no repetiré la xifra per no discutir-la, però que, en tot cas, significa que ha sigut beneficiós per a la Comunitat Econòmica Europea la incorporació d'Espanya i Portugal.

Significa això que el benefici ha d'estar incrementat amb la possibilitat de futur que n'hi haja una política de cohesió més clara i més ampla. Que la interrelació mutua entre tots els països que conformen la Comunitat Econòmica Europea és necessària però a la vegada que és necessària que sents clients i al mateix temps compradors tingam una política de cohesió més dura.

I per això he dit que també he contribuït al creixement d'Europa i, per tant, necessitem, volem i reclamem, la seua solidaritat.

I això que està claríssim es transforma en una anècdota permanentment.

Però jo crec que eixa solidaritat, a més a més, no sols ho hem dit ací sinó que l'hem demanada allà on claria demanar-la i crec que, a més a més, en els últims temps estem adquirint una sèrie de compromisos que són, en realitat, un cert èxit de la nostra política de demanar solidaritat. I, especialment, és evident que la cimera de Brussel·las ha significat un avanç important en eixa perspectiva.

Però ací n'hi ha una cosa que és molt significativa. Vostés s'han negat a entrar en la discussió del Presupost de la Generalitat fa uns dies, aprovant una esmena a la totalitat amb devolució al Govern, que no entrava, per tant, en la discussió del contingut, i vostés ara han insistit en plantejar el tema

de la discussió pressupostària i, particularment, en el capítol de l'Educació.

Vostés no tenien, en definitiva, i al meu criteri, cap pretext per a votar una esmena a la totalitat del Pressupost ni menis cap pretext per a votar-la amb en la dreita conservadora. Ha sigut i és el seu privilegi en defensar això, però, en tot cas, no entren vostés al debat pressupostari, en un debat que és de política general de la Comunitat i previ, en aquest cas, i jo crec que no massa encertadament, previ al debat dels Pressuposts, en els quals podran vostés entrar en estes coses, les previsions, les places, etcètera, i les dotacions per a EGB i BUP.

Que jo no entraré ara a discutir ací però jo soc qui ha dit que encara estem mal però que ja tenim una política feta i complida, i al llarg del debat d'ahir també vaig tindre ocasió d'explicar què era el que passava amb les plantes baixes que, per cert, que estiguen en unes plantes baixes tampoc és cap drama, si la qualitat que s'ofereix allí, i en tot cas que som els qui els hem ficat i els que els traurem allí. I que la seua esperança està, precisament, en eixa possibilitat.

Però, en tot cas, jo crec que en el debat d'ahir i d'avui s'han expressat, i en el meu discurs, pense que s'han expressat una sèrie de novetats importants que en aquesta Cambra no s'havien dit mai. I pese a que es diga, en aqueix discurs apareixen qüestions fonamentals del que és la previsió de les coses que estan passant ara i del que va a ocórrer en els anys que venen. I eixa previsió, a més a més, està perfectament relacionada, específicament amb la política i l'actuació que tenen que dur els valencians per a fer possible que el plantege els riscos de futuro que es plantegen, es puguen abordar amb tranquil·litat.

I, a més a més, tots eixos aspectes —i repassen vostés totes les coses que s'han dit en esta Cambra— són absolutament nous i han passat absolutament desapercebuts, a més a més, al llarg del debat, perquè a ningú li ha interessat entrar en açò. Ha entrat en temes concrets i anecdòtics que tenen tots contestació un per un, però en cap cas ha entrat en aquest tipus de política.

I jo crec que l'important a debatre en l'Estat de la Comunitat és exactament això, el que està passant ara, el que ens pot ocórrer en funció d'aqueixes previsions, i el que hem de fer per a intentar evitar les coses que ens allunyen de l'estat de benestar o de la societat de benestar que volem dur ací des del Consell de la Generalitat Valenciana.

I dins d'eixa perspectiva de societat de benestar li vull dir també una altra cosa.

No vaig tampoc a entrar a discutir en el tema de l'EPA o de la població activa. No vaig a entrar no perquè vulga defugir això, sinó perquè una part molt considerable del meu discurs d'ahir era, precisament, incidir i explicar eixa situació.

I dir que quan creix el nombre d'aturats en una situació com esta no està creixent perquè es destrueix ocupació, sinó perquè s'està animant el mercat fonamentalment. I havia molta gent que havia renunciat ja a treballar i a demanar ocupació, i ara, afortunadament, veu més possibilitats per a fer-ho. I, aleshores, significa que s'apunta a l'atur i les xifres de l'INEM, en aquest sentit creixen però el nombre d'empleats està creixent també i a un ritme superior al que creix l'atur. I això és una fase completament diferent a la que teníem fa tres o quatre anys. És una fase positiva. El qual no vol dir que continue sent sagnant i lacerant l'atur sinó tot el contrari. Vol dir que ara que es veu que, a més a més, es pot fer per l'atur i que no és una qüestió irremediable, hem de fer tot l'esforç possible perquè això siga realitat.

Però la seua proposta per a acabar amb l'atur és, en primer lloc, reunir-se per a constituir el Consell Econòmic i Social i un gran pla. Però runir-se no són mides concretes, ajudarà molt, segurament, i sobre tot a la teràpia de grup. Però el que hi ha que fer és la política concreta per a acabar amb

l'atur. I des de la Generalitat, en la mida de les nostres possibilitats, l'estem fent, i la solució de dir que contem amb tots no soluciona el problema de l'atur. Segurament tindrem menys atacs, no cap dubte, però això no són mides concretes.

Contem amb tots, qui tinga alguna idea que l'aporte i si vol reconeixerem també que és seua, no li capia cap dubte. Però sí que s'esperca per a acabar amb aquest tema i per a solucionar-lo.

I, sens dubte, jo crec que la nostra política està clarament orientada a això, i a més a més, pense que és més original que la que vosté proposa que, en alguns casos, no respon a la realitat de l'economia valenciana.

I a més a més, d'això, i una cosa molt important, cal tenir en compte que és difícil, molt difícil, plantejar la situació com vosté la planteja. Per un costat està parlant de la prioritat de l'atur, per un altre costat està parlant de la marginació, i per un altre costat està parlant d'IMEPIEL. Case vosté totes eixes coses.

Perquè tenin ocupacions que, en realitat, no tenen una rendibilitat clara provoca marginació, provoca dualització en la societat, provoca atur ocult i provoca, a mig termini, probablement, un empobriment de la societat i més marginació.

I totes eixes coses no són casables. I n'hi ha una dualització clara de la societat en la seua proposta. I una divisió entre els que tenen ocupació i els que no tenen ocupació. I una divisió que cada vegada es pot accentuar més si no aclareix vosté els termes pels quals fa referència a aqueix tipus de polítiques.

I la Generalitat Valenciana no vol caure en això i la Generalitat Valenciana vol que les ocupacions que es creen siguen rendables i que no provoquen noves marginacions sinó tot el contrari.

I jo, d'altra banda, crec que el que hi ha que fer a més a més de tot això és agrair-li les coses en les quals ha plantejat vosté una política d'oferiment i recolzament a la política de la Generalitat.

I, naturalment, dir-li que en allò que vosté ha fet de referència als hospitals contarem amb vosté; quan parle vosté d'economia submergida contarem amb vosté, però perquè diga el que és de veritat l'economia submergida, perquè done la cara en nosaltres on hi ha que acabar-la, i perquè no diga que tot està molt bé, que hi ha de salvar IMEPIEL, i que hi ha que ficar-se en l'economia submergida.

Perquè vosté sap que alguns del problemes d'IMEPIEL també són els problemes de l'economia submergida, no ho defense tot a l'hora. Siga vosté coherent amb la política i plantege les coses com són i on estan.

I si vosté vol recolzar-nos en això perquè està d'acord amb eixa política encantats de comptar amb això. Però clar, de comptar amb les dues coses, en l'anvers i en l'altra cara i no només dir la política submergida i després dir i el manteniment de l'ocupació. Perquè tot no és possible a l'hora.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Taberner.

El Sr. Taberner i Ferrer:

Gràcies Senyor President.

Mire, Senyor President, ha iniciat vosté la contestació al meu parlament dient que és lògic, que és normal, i que nosaltres hem expressat una política, o la nostra proposta de política econòmica clàssica, d'esquerres i tal...

Puix mire, estem orgullosos de presentar una proposta de política econòmica d'esquerres, i de parlar del sector públic, i de parlar del Banc de Terres, estem orgullosos d'això, Senyor President.

Però, a més a més, jo li diria, perquè és que em dona la

sensació que en els bancs del Grup majoritari o no corre com deu de córrer la informació o no s'ha passat la informació. Hi ha uns acords d'investidura entre el seu Grup i el meu Grup, i allí es parla d'empresa pública i allí es parla de Ban de Terres, Senyor President. I es parla en uns termes que jo crec que són els adequats. I que nosaltres no estem plantejant-los d'una manera radical, estem plantejant-los en el sentit que es complisca l'acord, que s'estudien eixes possibilitats d'intervenció des del Govern de la Generalitat per a incidir des d'una altra perspectiva en la política econòmica que es fa en aquest país.

El Sr. President:

Per favor, un moment.

Per favor, pregue guarden silenci i respecten l'orador.

El Sr. Taberner i Ferrer:

... Ha parlat, Senyor President, que la seua política no és una política liberal i jo he de confesar-li que no soc un especialista en el tema, però que a mi em reafirma que, efectivament, quan vosté parla de les empreses públiques, com únicament de les empreses de serveis, o aquelles empreses estratègiques, jo vulguera preguntar-li al Senyor President ¿què enten ell per empreses estratègiques? ¿I que si jo vull fer més fàbriques de sabates? Puix mire, jo crec que si el Govern Valencià tinguera possibilitats i estudis de mercats que digueren que es possible i que es rendable fer fàbriques de sabates jo no renunciaria a fer fàbriques de sabates, Senyor President.

Perquè és que si no va semblar que aquí, en aquest país, l'única possibilitat d'empresa pública estratègica és aquella que va a donar els serveis als ciutadans i aquella que es va a dedicar a fabricar armes.

¿No hi ha possibilitat d'establir una empresa pública en el sector industrial? Jo entenc que sí, no perquè entre en competència deslleial amb la iniciativa privada, no Senyor President.

Pero vosté ¿està convençut que en aquell Parc Tecnològic, que tots contemplem esperançats perquè ajude a la reactivació econòmica de la nostra Comunitat Autònoma, vosté creu que no té cap cabuda allí el sector públic?

¿Creu que el Govern de la Generalitat no pot participar en empreses mixtes que vagen a instal·lar-se allí i que vagen a incidir de manera notable en el conjunt de l'economia valenciana? Nosaltres creiem que sí, Senyor President. Creiem que sí i que és possible.

I parlar del tema d'IMEPIEL...

Puix bo, el tema d'IMEPIEL és més ampli i jo crec que no és el moment de parlar-lo, en tot cas estes Corts parlaren l'altre dia i continuaran parlant, em sembla que continuaran parlant.

És a dir, reconèixer que el tema d'IMEPIEL és un tema complicat, complex, i que nosaltres no anem a fer demagògia, Senyor President, però no cal ocultar la veritat tampoc de les coses. I en IMEPIEL no s'han fet les coses que s'havien d'haver fet. No s'han fet les inversions que s'havien d'haver fet.

I en tot cas, Senyor President, encara que IMEPIEL tinguerà un índex de pèrdues raonable i assumible, encara que això siga així, nosaltres continuàrem manifestant-nos per la permanència d'IMEPIEL en el sector públic. ¿Per què? Perquè entenem que si no en el sector industrial, sí és estratègica eixa empresa en un sentit territorial. I és estratègica per a La Vall i la seua comarca.

I vulguera recordar-li, Senyor President, que altres empreses públiques, siguen estratègiques o no siguen estratègiques, també tenen un nivell de pèrdues i l'Administració assumeix aqueix nivell de pèrdues perquè considera que és important, és importantíssim mantindre eixes empreses en el sec-

tor públic.

Diu que la Generalitat té poques possibilitats d'intervindre en una política econòmica que canvie els criteris.

Ens ha dit també, bo, jo li ho apuntava que a eix respecte reconeixem quines són les possibilitats reals. Que no estem al marge d'Espanya, que no estem al marge d'Europa, i no volem estar-ho. Perquè hem recolzat el que la política que es faça es faça relacionada amb polítiques més amples.

Però jo crec que el Pressupost de la Generalitat és un Pressupost notable i que té diverses possibilitats d'aplicació. Hi ha possibilitats d'aplicació des d'ideologies, diríem, més de centre, més conservadores, i també hi ha possibilitats d'aplicació des d'ideologies més d'esquerreres, Senyor President.

I vosté diu que no hem donat alternatives i que la nostra proposta barreja economia submergida i generació d'ocupació, i que les estadístiques puix no responen i que en tot cas no va a entrar en elles.

Mire, jo crec que sí hem donat alternatives, sí hem donat alternatives. Però en tot cas crec que no es pot despreciar la nostra oferta perquè possibilita vosté la creació del Consell Econòmic i Social no perquè vaja allí la gent a fer teràpia de grup, sinó perquè vaja a concertar la política econòmica d'aquest país. I perquè vaja a concertar les mesures que es pugen aplicar per a generar ocupació, mesures que són possibles, Senyor President, i que vosté ho sap.

Perquè és deveres, i jo no ho he negat, he acceptat i li he dit que si el seu Govern té quelcom a veure en la reactivació econòmica de la Comunitat Valenciana, que el felicitem i el felicitem sincerament, Senyor President.

I vosté torna a incidir que, efectivament, no s'ha destruït ocupació i que s'ha creat ocupació. Li ho hem reconegut, Senyor President, però estem dient que no es crea suficient, ocupació que no hem pogut frenar el creixement de l'atur, no hem pogut frenar-lo, continua augmentant l'atur.

I diem que una política que s'arrossega des de fa anys, amb totes les dificultats, que les coneixem, i no venim ací a fer demagògia, les coneixem eixes dificultats; però una política econòmica que aplicada al llarg d'uns anys no és capaç, no dir de disminuir, sinó de frenar el creixement de l'atur, en principi hem de dubtar que siga la política econòmica més adequada.

I l'objectiu de l'atur vosté manifesta que és el primer objectiu per al qual treballa el Govern de la Generalitat, i jo crec que tots els Grups de l'oposició el recolzarem perquè siga aqueix el primer objectiu del treball i dels plantejaments polítics que faça el Govern de la Generalitat.

Tindrà el nostre recolzament, Senyor President, per a acabar amb el tema de l'atur.

El que dic és que igual em dona, tampoc vaig a discutir-li-ho, que l'índex d'atur segons siga el que ens diu l'EPA o segons siga l'atur registrat en les oficines de l'INEM, tampoc ens importa massa. Anem a donar per bo que siga aqueix divuit per cent.

Senyor President, en el discurs que vosté va fer ahir parlava de projectes concrets, projectes avaluable, projectes de futur, i ens alegrem que ho diguera.

En el seu discurs no hi ha cap projecte per a dir: L'any que ve, l'any que ve, partint d'aqueix divuit per cent anem a fer açò, açò i açò, i l'any que ve serà el deset, fixes el que li dic, serà el deset, o el setze o el quinze, el que determine vosté. Però determinem objectius quantificables perquè si no la resolució del tema de l'atur es queda «sine die», allò de «ad calendam...», no sé com, que diuen els llatins, o que dien els llatins.

No podem aguardar a resoldre el tema de l'atur l'any dos mil vint, Senyor President. I sabem que no es podrà resoldre ni en un, ni en dos ni en cinc anys. Però que com a objectiu prioritari hem d'accelerar i hem de possibilitar que l'acció del Govern Valencià incidesca, d'una manera favorable, i en tot

cas possibilitant una altra política perquè el tema de l'atur es pugua resoldre.

I hem donat ja unes certes alternatives i estem disposats a continuar donant-les si vosté arreplega la qüestió de crear aquell Consell Econòmic i Social, o el Consell Valencià per a la planificació econòmica regional, i estem disposats a donar, a compartir i a assumir alternatives dels altres Grups també i, per suposat, també del Govern.

Bé, ens diu que en el tema d'educació... Jo crec que el tema d'educació l'he tractat d'una manera correcta. Jo, que soc professional de la matèria perquè he treballat en una escola, he de dir-li que, efectivament, és millor que els xiquets estiguen en unes aules, encara que eixes aules no tinguen absolutament les condicions ideals per a la seua escolarització, però no és menys cert que no es pot eixir ací a dir que el tema de l'EGB és un tema que la Generalitat té resolt, perquè no és veritat, Senyor President, perquè no és veritat.

I si sí és de veres que en molts centres, en moltes escoles s'ha millorat notablement, que ha disminuït el nombre de xiquets per aula i mestre, etcètera, no és menys veritat que encara falta fer escoles d'Ensenyança General Bàsica en determinats llocs, per a acabar amb aqueixes plantes baixes que no reunixen les condicions ideals perquè els xiquets estiguen escolaritzats. I li he reconegut els avanços que s'han fet en el tema educatiu, li ho reconegut.

Vosté també parla i m'ha contestat dient que: Nosaltres que els ficàrem, nosaltres els traurem.

Jo el que estic dient-li és que ho fem, però que no donem per acabat, perquè no està acabat, un procés de normalització amb les condicions d'escolarització dels nostres xiquets més menuts.

I bé, res més. Jo, en tot cas, li suggerisc que tornem a repassar, tornem a rellegir els acords d'investidura, els acords que feren possible la seua investidura, i que avancem en les possibilitats dels estudis de les mesures concretes que allí es plantegen.

I hi ha un tema que jo, per a acabar, volguera entrar i que té referència també a eixos acords que firmarem.

Vosté diu que no volguérem entrar a concertar el tema dels Pressupostos. Vosté, millor que jo, Senyor President, sap que quan el Projecte de Llei de Pressupostos està en tràmit parlamentari és un marc tan estret i tan encorsetat que l'únic que podem dir els Grups de l'oposició a aqueix Projecte de Llei és: «Lleve la carretera aquella d'allí i fique-me-la allà».

Esquerra Unida no va a llevar-li la carretera a cap poble per a ficar-la en un altre poble.

I en els acords d'investidura repasse-se-los Senyor President, acordarem que prèviament, en totes aquelles qüestions importants, i que més important que el Projecte de Llei de Pressupostos de la nostra Comunidad Autònoma, en totes aquelles lleis importants, el seu Grup i el meu Grup se consultarien prèviament.

I ho dic amb tota l'humilitat del món: No pretenem des d'Esquerra Unida que vostés facen el nostre programa. Som conscients de quins vots tenim i que vostés són el Grup majoritari. Però reclamem el que hem acordat.

Perquè nosaltres, Senyor President, intentarem, efectivament, dur endavant el nostre programa.

Però si vostés esperen que els vots d'Esquerra Unida siguuen per a fer únicament el seu programa, li ho recorde Senyor President, sentint-ho molt no tindrà els vots d'Esquerra Unida.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Té la paraula el Senyor President.

El Sr. President de la Generalitat:

Moltes gràcies Senyor President.

Si vosté fera, que l'ha fet, l'exercici de posar el programa seu al costat del programa d'investidura, es donaria compte que tindria vosté que recolzar, probablement, moltes vegades al Govern, moltes més de les que fins ara ho ha fet, encara que ho haja fet en una que era molt significativa, que era la d'investidura. Però, segurament, en moltes coses tindria vosté que haver recolzat més.

I, sens dubte, si es llegeix bé el seu programa estic segur que no li dóna per a una esmena a la totalitat en Alianza Popular al Pressupost que ha plantejat el Govern actual.

Però en tot cas aquest, com deia, és el seu privilegi.

No volem que vosté faça el seu programa, naturalment, volem fer el nostre, i és un programa que, com ja li dic, no li farà a vosté molt difícil votar en més ocasions de les que ha votat fins ara en les propostes del Govern.

Ja sé que vosté diu que està orgullós de fer una política clàssica d'esquerres, però jo no li he dit que vosté faça una política d'esquerres, jo he dit que vosté feia una política clàssica.

I crec, en aquest sentit, que és una política que ser d'esquerres en un moment determinat no és perquè un ho diga sinó per la política que es fa arrelada en la realitat quotidiana i en les perspectives de cada situació.

I joc crec que la realitat valenciana en aqueixes polítiques clàssiques és difícil d'integrar, és molt difícil d'integrar. I se sembla més a un altre tipus de societat. Açò és una societat industrial mol sui generis, molt descentralitzada en un procés d'industrialització difús, amb unes característiques molt especials, analitzades, de vegades, per alguns tractadistes d'esquerra, d'Itàlia, per exemple, però que, sens dubte, se pareix poc a la política de tall clàssic, ja siga la lluita contra el latifundi ja siga la societat industrial tradicional de les grans fàbriques i les grans xemeneies.

No és així, és ben distinta i, afortunadament, jo crec que respon molt bé a un esquema progressista important, però que, sens dubte, requereix una anàlisi específica de la realitat i no serveixen aqueixes receptes clàssiques per a la nostra realitat com s'ha pogut veure al llarg dels anys.

De fet, si al llarg dels anys passats haguérem fet receptes clàssiques segurament estariem en una posició molt pitjor de la que estem en aquestes moments.

Són compromisos assumits i per a complir, però això no lleva perquè li diga a vosté que tenen un caràcter quasi purament testimonial i que no solucionaran la situació que tenim en la major part dels temes. I això vosté ho sap, a més a més, tan bé com nosaltres però és, diguem la seua justificació per a recolzar un programa concret.

Jo crec que la idea del Banc de Terres és una idea no massa original i que sorgeix en diverses ocasions però en cap cas concret s'ha utilitzat això per a retirar terres marginals del cultiu. I, evidentment, no pareix que siga esta la intenció que vostés tenen.

Respecte al que és una empresa estratègica, puix jo crec que l'empresa estratègica és aquella que recau en la seguretat nacional o fabrica productes que d'altra manera no es poden tindre perquè també són importants per al conjunt.

I en esta definició no entra cap de les empreses valencianes.

Ara bé, és un sector estratègic, des del punt de vista del nostre creixement futur, el que estem intentant recolzar des del Parc Tecnològic i, sens dubte, això és sector públic, pur i dur, perquè el Parc Tecnològic, bàsicament, es va a compondre en una forma inicial amb empreses o serveis que la Generalitat Valenciana va a portar allí. Per tant, no estem parlant únicament del sector públic relatiu a l'educació o a la sanitat sinó que estem també parlant d'un sector públic industrial que sí que té un sentit estratègic per al creixement econòmic i per al desenrotllament en la nostra Comunitat.

En IMEPIEL, que tampoc és el debat en què vosté volia entrar, s'han fet moltes inversions, moltes més inversions de les que vostés demanaren en principi. S'han invertit, em pareix recordar, que més de sis mil milions. I si vostés repassen el que vostés deien fa cinc o sis anys, per a arreglar la situació d'IMEPIEL i el que portem invertit fins ara ja, es donaran compte que això cada vegada es va reproduint més i més, i si al principi eren mil milions per a salvar després són dos mil i tres mil i cinc mil, i ja estem en sis mil, i no està salvat.

És a dir, que la solució no ve de la mà que s'ha invertit poc, sinó que la solució, probablement, és una altra solució diferent.

Però jo veig, i destaque, que vostés estan disposats a no fer demagogia i a ajudar a la solució i li prenc la paraula, i en la mida que siga necessari, per suposat, li demanaré la seua col·laboració encantat.

I, a més a més, tampoc tinc queixa al respecte, perquè del debat sobre IMEPIEL va eixir una Resolució d'esta Cambra que jo compartisc absolutament, encara que no siga després el comportament que es manté quan es fa reunions allí, però, en tot, cas, d'esta Cambra no sol no tinc cap queixa sinó que, a més a més, compartisc plenament els criteris que ací es varen aprovar per a intentar donar solucions de futur.

No li he dit abans que no entraria en les estadístiques, que no entraria no perquè ja havia entrat, ja vaig intentar donar una explicació al llarg de diverses pàgines, a més a més, de la meua intervenció inicial d'allò que passava en el tema de l'atur i quina era l'evolució.

Ja li vaig dir que l'EPA primer era més gran que l'INEM i que ha anat ocorreguent el contrari, que s'ha desplaçat, i l'INEM ara és més gran que l'EPA, i que això, ocorreix, precisament, perquè s'ha animat el mercat de treball cosa que és un bé.

Si vosté mateix diu que no augmenta l'atur i que, a més a més, s'estan creant llocs de treball, aleshores ocorreix que sí que és la política adequada.

Ara bé, ¿que cal incrementar el ritme? Tot el ritme que pugam de creixement l'hem de tindre. Però hi ha que tindre en compte que això és el que estem intentant fer, i que fin ací arriba i que no sol depén de la nostra voluntat política, sinó també d'una confluència molt gran de circumstàncies, algunes són nacionals i moltes altres són internacionals. I, per tant, fem el que podem sabent que la prioritat número u és exactament aqueixa.

I si vosté vol ajudar de nou, jo procuraré obtindre el seu vot perquè les coses funcionen millor.

I ja tindrem ocasió d'entrar en la discussió del Pressupost, no em cap dubte. I allí podrà vosté expressar totes aqueixes queixes que planteja sobre el tema de l'educació, i allí vorem quins són els temes que a vostés els preocupaven en la reforma dels ensenyaments i, sobre tot, en la creació d'infraestructures. Tindrem ocasió de vore-ho. I, a més a més, li agrairem la seua col·laboració, com li la hem agràida fins ara.

I jo crec que intentarem fer el possible perquè vosté pugua recolzar la nostra política, naturalment, intentant complir amb el nostre programa.

Però ja ho ha plantejat vosté en una altra ocasió em pareix. Està vosté plantejant que discutim els temes dels Pressupostos fora d'esta Cambra. No tenim cap inconvenient en discutir-ho, però en tot cas sapia que el marc de discussió dels Pressupostos de la Comunitat és esta Cambra i que dins d'esta Cambra puix es pot arribar perfectament a molts acords, i sobre tot, en tots els temes que vostés discrepen puix podem entrar en discussió sense cap problema. Dins d'esta Cambra, encara que, naturalment, tampoc tenim cap inconvenient en parlar amb el seu Grup fora de la Cambra.

Gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Se suspén el Ple per deu minuts.

(Són les onze hores quaranta minuts).

(Es reprén la sessió a les dotze hores i cinc minuts).

El Sr. President:

Continua la sessió.

En representació del Grup Mixt té la paraula el Senyor Pere Mayor.

El Sr. Mayor i Penades:

Senyor President. Molt Honorable Senyor Joan Lerma.

Vosté, ahir va centrar la seua intervenció en els problemes de la situació econòmica i la política econòmica: l'economia mundial, l'economia de l'Estat, l'economia del País Valencià.

Amb aquest plantejament, vosté toca, és ben clar, qüestions importants que preocupen els ciutadans; que estan en un lloc preeminent en les preocupacions de la gent. I, realment, és molt greu que l'atur haja ultrapassat la barrera dels tres milions. I no ens consola saber que hi ha creació de llocs de treball (precaris, d'altra banda, en la majoria dels casos). I no ens val que se'ns diga que la població activa augmenta, que les dones i els joves volen treballar. Només faltaria. El fet és que el percentatge de la població activa sobre el total de la població és encara reduït. Vostés haurien de calcular i d'assumir, que la política de modernització, d'integració a Europa i totes eixes coses que tant repeteixen, han de comportar un augment de la població activa.

Però al mateix temps, pense que vosté, quan incideix en aquestes qüestions, falseja el debat que és possible en aquesta Cambra. Fa que el debat polític que ens correspondria quede reduït, en bona part, a un debat acadèmic. A un debat sobre el que estaria bé i el que estaria mal, però no sobre el que està en les nostres mans de modificar.

Un debat de política general amb l'actual Estatut, amb l'actual dosi de poder propi, no pot ser mai general de debò, perquè hi ha molts aspectes decisius de la política on no tenim competències ni capacitat de decisió.

Abans d'entrar a fons en la seua anàlisi, Senyor President, caldria clarificar quines possibilitats té la Generalitat Valenciana per a actuar sobre els factors que incideixen en el nivell global d'ocupació, o de l'evolució del P.I.B. i dels preus al consum, o de la cobertura de l'atur. I la realitat és innegable: aquestes possibilitats són ben reduïdes, tant si vosté vol com si no.

Vosté, Senyor President, ha convertit el debat (que hauria de centrar-se en ellò que el Consell Valencià pot fet, en allò que fa bé i allò que fa mal) en una defensa de l'actuació del ministre Solchaga, doncs bé, a nosaltres, no ens agrada la política del Senyor Solchaga, però no pensem que aquesta siga la qüestió hui i ací. Parlant de coses que no depenen de nosaltres només podem fer dues coses: lamentar eixa situació, lamentar que no depenem de nosaltres, lamentar les limitacions de l'autonomia que tenim, o bé parlar per parlar; fer d'aquestes Corts una simple caixa de resonància d'alguns problemes centrals de la política estatal, aquesta opinió no és sols una opinió del meu Grup, ni de l'organització que jo represente, és una opinió més ampla i que avui es reflecteix en alguns mitjans de comunicació respecte al debat que ahir començà.

A vosté Senyor Lerma, com a nosaltres, li preocupa molt que la xifra de l'atur siga tan alta com és, que el P.I.B. o els preus pugen una dècima més o menys, però la pregunta, és més aviat aquesta: ¿què pot fer el seu Govern per a modificar aquestes coordenades? Tots sabem que ben poca cosa, que la nostra autonomia no dona per a tant, i, així, aquest debat pot desviar-se molt d'allò que li donaria un sentit real.

És veritat que podríem discutir molt sobre aquestes qüestions. Podríem dir, per exemple, que el creixement dels preus al consum —sense entrar en crítiques a la seua elaboració que en aquesta Cambra ja s'han fet— ha mantingut per al cas valencià un diferencial positiu respecte al creixement de l'Estat d'entre dos i quatre dècimes al punt. La qual cosa podria indicar que s'ha desviat una part de la renda generada cap als beneficis empresarials en detriment dels salaris reals. Doncs el repartiment de la renda generada en l'exercici ha pogut agravar els nostres desequilibris socials.

D'altra banda, i fonamentalment perquè els beneficis del creixement econòmic han anat en inferior mesura que a la resta de l'Estat cap al conjunt de la població a través del mercat laboral.

Així, mentre el nombre d'aturats, durant els primers nou mesos de l'any s'ha incrementat en València en mil tres-cents persones (un zero coma cinc per cent més), a escala estatal s'ha reduït en vint cinc mil dues-cents persones (un zero coma sis per cent menys), segons l'enquesta de població activa (abans del canvi introduït a principi de l'any en l'elaboració de l'enquesta).

També l'atur registrat, segons les estadístiques d'ocupació de la Coselleria de Treball i Seguretat Social, s'havia incrementat en setembre en un sis coma vuit per cent en relació al mateix mes de mil nou-cents vuitanta sis, per damunt de la mitjana estatal que està fixada en el sis coma vint-i-dos per cent.

L'atur que afecta a les dones (el vint-i-cinc per cent al tercer trimestre de la xifra total) i els joves (el quaranta sis per cent del total d'aturats en el mateix període) incrementa més la gravetat del tema, sense dubte.

Per últim, i sense esgotar-lo, cal dir que els sisanta dos coma cinquanta u per cent del total d'aturats, porta en aquest període més d'un any a la recerca de treball i el quaranta quatre coma zero set per cent del total més de dos anys buscant treball.

Tanmateix, un debat centrat exclusivament en aquestes qüestions podria generar una impressió falsa: que la solució depèn de les Corts i el Govern Valencià. I aquesta seria, bàsicament, una fal·làcia.

Així doncs, insistiré, sobretot, en allò que vosté sí que pot fer, en allò que té competències.

Unitat del Poble Valencià votà a favor de la seua investidura, Senyor President, però amb el seu compromís, i el del seu partit, d'uns acords que encara avui no podem classificar d'incomplits i que vosté ja ha anunciat en aquesta Cambra i que es ratifica en ells i que els complirà.

Per altra banda creiem que alguns d'eixos acords (importants, supose, que per a tots), caldria ja començar a gestionar-los i plasmar-los en fets.

És cert que vosté ahir parlava ací d'eixos acords i deia de la reforma de l'Estatut del cinc per cent, la creació de l'Agència i Consell del Medi Ambient, el Consell Assessor de Planificació Regional que es parla en eixos acords.

També és cert que altres oradors d'aquesta Cambra ahir feren referència a aquesta reforma a aquest punt parlant negativament.

M'agradaria dir que molts d'eixos Diputats que pensen així, de les altres opcions que pense així, que eixint ací a esta Cambra i parlen de democràcia, parlen de solidaritat, parlen d'igualtat.

I ací, al País Valencià, després de la constitució d'esta Cambra, de les primeres eleccions, hi hagueren més de sisanta mil valencians i valencianes que no tingueren representació. I no tingueren representació, pura i exclusivament, per una clàusula del cinc per cent.

I ara pregunte jo: ¿per què del cinc per cent i no del vint per cent? ¿I per què no posem el vint per cent i que governen les gran majories d'aquest País i els demes ens quedem en

casa?

Jo no soc partidari ni del tres ni del cinc, soc partidari que ni haja una distribució proporcional i real del que la gent vote o del que la gent pense. Que les opinions que estan al carrer a la societat valenciana tinguen la representació que els cal dins d'aquesta Cambra. En el seu moment es va posar aqueixa clàusula. Vostés, els que estagueren en aquell consens sabran molt bé per què posarem eixa clàusula. Segurament perquè ja preveïen que un sector minoritari, evidentment, però important d'esta societat valenciana, que té unes idees i que pensa en aquest país d'una forma diferent a altres, no estiguera representat i no estiguera en aquest joc. I després parlen de democràcia, pluralitat, solidaritat i igualtat.

La veritat, em sembla magnífica eixa posició i d'una democràcia perfecta.

Senyor President, alguns dels temes que negociàrem i que varen provocar el nostre vot d'investidura, crec que ja és hora que comencen a plasmar-se i siguen una realitat.

També seria bo entrar en terrenys concrets i aspectes anunciats en el seu discurs d'investidura.

Ja ens va parlar del Pla de Recursos Hidràulics, però ¿quin és el seu grau d'execució exacta? I de la protecció i regeneració del medi ambient del PEV-1, ¿què s'ha executat?

A la pàgina tretze d'eix discurs d'investidura parla de «l'augment de la capacitat d'innovació de l'agricultura». ¿Què s'ha fet de veritat i en concret?

A la pàgina quinze també, cita textualment: «Compromiso de ejecución a corto plazo de obras necesarias para la Comunidad Valenciana de competencias del Estado, en concreto: Canal Xerta-Càlig, Canal Xúquer-Vinalopó, nueva presa de Tous, Solución Segura». No s'ha obtingut cap compromís, excepte la Presa de Tous i sols després de les inundacions del novembre passat.

Seguint el seu discurs, Senyor President, i també a la pàgina quinze, però esta vegada dins del camp de les competències que sí que té, les competències de la Generalitat, explicitava la necessitat de solucionar la manca d'aigua en poblacions, focus contaminats d'aigua de consum humà o plans de sanejament. Citant llocs concrets que no cal que repetesca ací.

I la realitat, fins ara, és que s'ha agreujat el problema en lloc de solucionar-lo. Hi ha més contaminació de nitrats que mai pel que fa a focus contaminats d'aigua de consum humà. Igualment els plans de sanejament i les conques dels rius, tampoc s'han començat a executar. I vosté ho coneix com bé coneixen altres Administracions que també estan governades pel seu partit.

La situació ecològica del País Valencià és, com tothom sap, molt greu. L'erosió, deforestació, i desertització; la degradació i contaminació dels recursos hídrics, el deteriorament de les zones humides, l'impacte de les pluges àcides, la destrucció d'ecosistemes litorals, etcètera, són problemes que no estan en vies de solució, ben al contrari: són cada dia més greus. La nostra convicció és que, en el fons, anant a les arrels del problema, la protecció eficaç, del nostre medi natural exigeix un canvi de prioritats en la seua política. Mentre la prioritat siga el màxim creixement, la recepció de més i més turistes en l'onada del noranta i dos, «la panacea del noranta i dos», la instal·lació de més i més indústries, de més i més carreteres, de més i més terres de regadiu, etcètera, i només després, en segon lloc, ens preocupem de minimitzar els impactes medioambientals d'aquestes prioritats, la batalla estarà perduda: sempre anirem per darrere de la realitat, sempre arribarem un punt massa tard. Com també algun altre orador ja ha dit ací.

Però no vull fer ací un debat de principis. Fins i tot dins de les seues prioritats polítiques, Senyor Lerma, l'actuació del seu Govern es queda massa curta.

Fa dos anys, fa un any, ha havia una novetat. El Govern de la Generalitat començava a fer alguna cosa: declaració de l'Albufera i altres indrets com a parc natural, oposició de la Conselleria d'Obres Públiques a l'urbanització de Benitatxell, preocupació en l'Administració pels efectes de la pluja àcida sobre els boscos etcètera. Però avui, les notícies canvien, els responsables del parc natural declaren la seua impotència per a deturar la degradació de l'Albufera, els promotors de Benitatxell guanyen la batalla i l'administració sembla que retrocedeix, sembla que es deixarà construir tot allò que vulguen construir. I no ens valen declaracions que s'han tirat marxa enrere en un port i en altres qüestions que vostés també coneixen que l'empresa ja havia tirat enrere i no anava a construir-les. La política de declaracions de bones intencions ha estat des del principi una política tímida i insuficient. Ara és ja però una política em «bancarrota». I és en aquest context que vosté prepara una llei de paratges naturals que, una vegada més i com ha dit l'orador que m'ha precedit és sobre tot declarativa, formal, buida de possibilitats i d'intervenció real. Aquest projecte és la gota que vessa el got d'una política de temps enrere francassada.

En el discurs d'investidura, vosté Senyor Lerma, anuncia normes contra l'erosió i la desertització. Mentrestant, les agressions continuen (i no sols per la força dels fenòmens naturals). No cal que li recorden com a exemples, abancalaments a Xàtiva, Carcaixent, i d'altres, etcètera. Anuncia normes de coordinació i ordenació del litoral i són urgents. El Projecte de Llei de Costes pot ser insuficient per a un litoral tan degradat com el del nostre país. La creació de l'Agència del Medi Ambient, no suposara res sense una legislació més acurada, precisa i íntegra. Açò Senyor President, esdevé ja, inajornable.

Pel que fa a la política sanitària, i des d'una òptica d'esquerres, a la Unitat del Poble Valencià, li sembla molt greu que s'haja renunciat a organitzar i estructurar les competències en sanitat, d'acord amb el patró epidemiològic actual, i amb la realitat científica i social. En la nostra opinió, aquesta tasca s'hauria d'haver fet abans que arribaren les competències de l'INSALUD, la qual cosa no s'ha fet per motius ideològics, barrejat amb la lluita d'interesos de grup o simplement personals. Aquesta posició ens condueix cap a un deteriorament progressiu de la sanitat dels valencians.

Les alternatives de la política sanitària del Govern Valencià claudria contemplar-les a la llum dels futurs pressupostos i la Llei de Servei Valencià de Salut, aprovada per vostés. És clar que amb aquest no es pot fer una reforma, tenint en compte el dèficit d'inversions acumulat d'anys anteriors i els dèficits dels recursos existents. En realitat, Senyor President, vostés no han tingut voluntat política de construir un model sanitari nou, sembla que s'han conformat en gestionar l'actual sistema transferit. I aquesta línia política, el que fa és relegar les activitats tradicionals de la sanitat, com són la salut ambiental, l'epidemiologia i la salut laboral a un simple paper assessor.

Senyor President, pel que respecta a la seua política de Serveis Socials, simplement recordar-li que del pla de treball de mil nou-cents vuitanta set, s'han quedat sense regular parcel·les tan importants com són; no ja la Llei de Serveis Socials, que també, sinó el Decret d'Accreditació de Centres de Serveis Especials, els Estatuts de Centres Minusvàlids.

I per altra banda, la previsió financera d'aquests centres pateix una mancança i un retardament, així com no s'ha programat la integració laboral dels minusvàlids. Tot açò és conseqüència d'una política social assistencialista i centralitzada, enfront de la possibilitat d'una política de prevenció i descentralització.

En política agrària, volem ressaltar la mala gestió del Govern Central en un sector tan important per al País Valencià com és el cítricol, i que també s'ha considerat ja en esta Cam-

bra. No s'ha realitzat la campanya publicitària, que ací s'aprova. Però tampoc s'ha iniciat la reforma del comitè de cítrics tal i com estableix el Tractat d'Adhesió, i s'han introduït amb quasi dos mesos de retard els preus de retirada.

Tot açò demostra el poc interès que suscita la nostra autonomia per al Govern Central. El desconeixement dels temes que ens afecten als valencians i la pròpia incapacitat per a exercir i reclamar majors competències en una matèria tan important, com és per a nosaltres l'agricultura, és fonamental.

Malgrat tot, valorem positivament l'establiment d'una línia preferencial de crèdit per als professionals de la terra, allí sí que ens trobarem especialment els petits i mitjans agricultors que no tenen altres ingressos i que són els més desvalguts davant les adversitats climatològiques i l'enfonsament dels preus provocat pels excedents de producció.

Cal que el Consell continue i eixample aquesta línia per tal d'afavorir la professionalització del llaurador i cal també que acompleixa els altres compromisos d'investidura com abans li ha recordat l'orador que m'ha precedit.

No sé per què, vosté ha dit abans que el tema del Banc de Terres...

El tema del Banc de Terres està dins dels acords d'investidura i d'una forma o altra hi haurà que solucionar-lo.

I altres punts essencials i mínims per a tota una política agrària que desitge estar en una línia progressiva en la CEE, com és el tema d'un pla de modernització i millora de les explotacions agràries per tal de superar el minifundisme.

O altres com el control i la limitació de les noves i grans transformacions de secà en regadiu.

Tampoc no podem estar d'acord amb les referències que el President ha fet a temes culturals. Han sigut tan breus i tan genèriques (cosa habitual en les intervencions programàtiques del Senyor Lerma) que semblen fetes aposta per aconseguir una acceptació indiscriminada. No serà la Unitat del Poble Valencià, perquè volem arribar al fons d'algunes qüestions respecte a això.

La política cultural del Consell, i allí sí que té competències, és massa lenta, massa poregosa, i excessivament condicionada per les provocacions de la dreta, gens decidida a fer realment efectiva l'oficialitat de l'idioma, escasament incitadora per a la creativitat dels agents culturals —més enllà del món oficial— i poc capaç de fer amb la cultura del país, un vehicle de modernització social, en poques paraules: el Consell de la Generalitat no dona a la cultura, abanda de les declaracions solemnes, el valor que ha de tindre en una societat com la valenciana, i això Senyor President, Senyors Consellers, i Senyores Diputades i Senyors Diputats, em sembla d'una gravetat enorme, Unitat del Poble Valencià està absolutament convençuda que una de les màximes raons de ser de l'autonomia és de convertir la cultura en un motor de recuperació després d'una llarga opressió nacional que, en primer lloc, ha estat encaminada a destruir-nos com a poble, a través precisament, de l'alienació cultural. Una política que no supose entre les seues màximes prioritats, aquesta exigència, no és correspon amb les necessitats col·lectives dels valencians i converteix en lletra morta les formulacions prou tímides, per altra banda, del mateix Estatut d'Autonomia.

És tan evident que fa vergonya haver-ho de recordar. Però dins d'aquesta reivindicació cultural que el Govern Valencià ha de satisfer, la normalització lingüística ocupa un lloc de preeminència. Per tant, hauria de ser funció i compromís de tot el Consell, de tots els organismes de la Generalitat, començant pel mateix President. No crec que ningú s'atrevesca a afirmar, si no és a efecte de simple propaganda, que la Generalitat està fent per la normalització lingüística, alguna cosa més que una certa acció docent, no exempta de greus errors i algunes poques i tímides campanyes publicitàries que ja ens ha anunciat també. Confondre quatre anuncis i unes classes

de valencià amb una política lingüística realment eficaç seria un error imperdonable. Nosaltres estem segurs que no és un error, sinó una conducta calculada del Govern del PSOE perquè parega que fan sense fer, per a —podríem dir— cobrir l'únic possible expedient. Si no, és inexplicable que la Generalitat, motor principal de la normalització en les institucions autonòmiques, siga tan poc exemplar en aquest aspecte de la normalització de l'ús del valencià, ja que la seua acció al respecte es queda en allò anecdòtic. Començant perquè és un signe claríssim per les intervencions del President i els seus Consellers en tota mena d'actes públics, quan representen una institució que —vull insistir— té una de les seues justificacions primordials en l'impuls de la cultura del País. I jo si que vull criticar, no com ha fet l'orador que m'ha precedit, perquè vosté, Senyor President, i el seu Govern, representen tot aquest país. I en aquest país també hi ha gent que parla valencià. I, per tant, jo sí que demane que algunes vegades, si no és el cinquanta per cent se'm dirigisquen també en valencià que és la meua llengua.

I que ningú no adduesca, com a excusa que hi ha tal o tants altres valencians que parlen castellà. El Tribunal Suprem acaba de sentenciar que el foment del català no representa discriminació del castellà. I no es porte a horrors, estic parlant del català de Catalunya.

No estem fent maximalismes, Senyor Lerma: estem recordant l'Estatut i estem exigint que la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, no siga literatura perduda en el «Diari Oficial de la Generalitat». Clar és que la poca voluntat normalitzadora del PSOE trobarà sempre una excusa a punt, en les provocacions quotidianes de la dreta, la qual igual protesta per un signe ortogràfic que troba abusiva qualsevol partida del pressupost dedicada a la normalització lingüística. La dreta, Senyor Lerma, fa molt bé d'actuar així, segurament, amb simple coherència amb la llarga història de renúncies a la cultura del País; l'esquerra, no. Allà se les ventile la dreta si vol continuar explotant la incultura i l'analfabetisme, el seu preu paga. Aquest no ha sigut mai el programa de l'esquerra i, en conseqüència, tenim dret a exigir del PSOE una claredat major davant de certes qüestions i una fidelitat més enèrgica en la voluntat normalitzadora que, més mal que bé, s'acaba manifestant en l'Estatut.

No és casual que la dreta, amb el CDS del braç, almenys a l'Ajuntament de València, mantinga encara la batalla de l'idioma com a element frontal de la seua estratègia. Fins ara, enfront d'aquesta ofensiva, el Govern de la Generalitat ha utilitzat dues tàctiques combinades, que no han servit de res: aparentar que el problema es resolía amb subterfugis de denominació i paralitzar de fet una política lingüística real, decidida i a fons. Els resultats estan a la vista: després de cinc anys de Govern del PSOE en la Generalitat, l'oficialitat del Valencià és una fórmula retòrica, i la suposada pacificació dels esperits no es veu per cap banda com en aquesta Cambra s'ha demostrat. L'episodi recentíssim d'uns premis municipals de València ho demostra més ellà del que ara pugen explicar, sense que, ni de bon tros, siga l'únic exemple que Unitat del Poble Valencià podria portar ací.

Ja sabem que, pel cantó de les iniciatives culturals, el President Lerma pot presentar entre els mèrits del seu Govern haver inaugurat, o estar a punt d'inaugurar determinades obres d'infraestructura cultural, certes exposicions... No hi ha dubte que algunes d'aquestes obres són elogiabls, mentres que algunes altres aconsellen esperar fins que veiem en què acaben eixes obres. No els continguts, perquè, si tot ha de ser inaugurar un centre dramàtic amb una obra en castellà anem aviat. Segurament dins del programa de modernització del PSOE, una obra de la Generación del noranta vuit, i segurament entre dintre d'aqueix context. Tant, si més no, com amb el Consell de Cultura que, en aplicació d'una norma estatutària d'utilitat més que dubtosa, pareix que funciona com un

simple afegit decoratiu i que, segons l'opinió dels qui realment estan construint la cultura del País Valencià pot ser, valdria més no haver creat. I això al marge del gran valor intel·lectual d'alguns dels membres d'aquest Consell ornamental. És la institució la que no té sentit.

No hem puc estendre més en la política del Consell, però haig de repetir que ens pareix curta, tímida i amb una tendència perillosa als gestos buïts i a l'ornamentalisme, quan el que necessita el País Valencià —tant com llocs de treball, hospitals o qualsevulla altra cosa que puguem considerar de primer ordre— és una mobilització cultural, un bany de cultura, una actitud institucional decidida i seriosa contra els prejudicis i les aberracions pseudoculturals heretades d'un pasat d'opressió nacional i social. I això en les condicions específiques del País només ho pot fer l'esquerra. I això, Senyor Lerma, no ho està fent el seu Consell ni ho fa el seu partí. Els valencians tenim pendent un repte cultural, una autèntica batalla moral i política entre dues formes d'entendre la cultura. Per desgràcia, també per aquest cantó hem de constatar que, a pesar de les majories electorals de l'esquerra, és la dreta que continua decidint, manant i condicionant, mentres que el PSOE calla o fa ús d'una prudència que, de vegades, pareix una forma amagada de complicitat.

L'Ensenyament, en tots els seus nivells, està sotmés a un ball de reformes sense que ningú sapia massa bé què s'ha de reformar, quins són els problemes ni quins els objectius. El sistema educatiu pateix tensions molt diverses i de signe contrari, no sempre compatibles. I tot fa pensar que les reformes tenen, sobretot, una finalitat; guanyar temps, la de donar la impressió que es fa alguna cosa la de preparar la reforma següent.

Tanmateix, una vegada més ens trobem amb una actitud mimètica, mecànica, de l'Administració Autonòmica. Les reformes educatives al País Valencià són la reproducció clònica de les orientacions del Ministeri d'Educació i Ciència, vostres sabran. Resulta difícil, per no dir impossible, trobar alguna volta que això de les competències exclusives en aquesta matèria és alguna cosa més que una paraula buïda. No hi ha quasi cap línia, cap programa important, que indique una voluntat d'actuació sobre l'ensenyament en base a l'específica realitat valenciana. I quan la hi ha, sobre tot en matèria de llengua, sembla un afegit, un plus, un pastís incorporat a un cos homogeni, buït de tot element diferencial. Recordaré, si més no, algunes urgències evidents, algunes ja s'han constatat com ha estat el problema d'infraestructura del tema d'EGB o la necessitat del nou campus per a la Universitat de València, necessitat urgent i que, evidentment, compartisc amb vosté que va a realitzar-se ja.

Però també els compromisos adquirits amb les organitzacions representatives del professorat el dos de febrer del vuitanta set, en allò referent als mecanismes d'adjudicació de places, a la responsabilitat civil del professorat, o a l'homologació, etcètera, estan paralitzats o tractats de forma diferent a allò que s'havia pactat en el seu moment.

Pel que respecta a la constitució del Consell d'Administració de RTVV vull fer una crítica a tots els membres d'aquesta Cambra, començant per mi, però també per vosté, Senyor President.

L'inoperància demostrada per tots ha estat claríssima. Des del desset de setembre del vuitanta-set fins avui i encara està sense constituir el Consell d'Administració.

Del retard de començament de funcionament de la futura Televisió Valenciana ja som tots conscients i còmplices, però en graus diferents. El del seu Grup Parlamentari més que cap altre, i tot això caldria solucionar-ho ja, Senyor President.

No cal recordar-li, i com vosté també ha fet ací, i altres portaveus, la importància de la futura RTVV en tot allò que respecta de normalització per a la nostra llengua, i de vertebrador.

I acabe aquesta intervenció, aclarint el posicionament del meu partit en general en la dinàmica d'aquest parlament.

La voluntat del poble valencià en les últimes eleccions, no dóna majoria absoluta a cap partit i això, indubtablement, ha ocasionat una dinàmica parlamentària més complexa, però amb més possibilitats.

La nostra actitud respecte al seu Govern és i serà d'oposició, d'una oposició des de posicions nacionalistes i ecopacifistes, des d'una voluntat alternativa.

Considerem que l'actuació del seu partit és tèbia i incoherent pel que fa a les llibertats i drets nacionals dels valencians. No compartim el seu entusiasme incondicional pel creixement i la modernització: sospitem que són falsos déus.

Per a vosté la prioritat és el creixement. La correcció de les desigualtats i la protecció del medi ambient, són objectius subordinats, que només en segon lloc poden abordar-se. No compartim aquesta definició de prioritats i inclús, pensem, que són incompatibles en més d'un sentit.

Nosaltres pensem que cal actuar directament contra la desigualtat social, per a conservar els recursos i protegir el medi. Que aquestes són les prioritats que cal, i que és possible actuar, segons aquestes prioritats.

No coincidim amb la gestió del PSOE. No compartim la seua dèria pel creixement al preu que siga, ni la seua inactivitat front a la catastròfica situació ecològica del País Valencià, ni la seua ambigüitat pel que fa a la recuperació nacional, cultural i lingüística del nostre país, ni la seua renúncia i ajornament constant de polítiques de redistribució que actuen directament sobre la desigualtat. Coincidim amb els sindicats quan demanen «un gir social».

Estarem en l'oposició i, sobre aquestes bases ideològiques, treballarem per la realització dels punts del nostre programa. Treballarem sobre la base de la nostra política.

Al mateix temps, reiterem, una vegada més, que no col·laborem en maniobres que puguen portar la política valenciana més a la dreta. En aquesta que sembla ser una temptació permanent d'aquesta Cambra, nosaltres no caurem. I no per a ajudar-los a vostés, no és eixa la nostra intenció, sinó perquè estem convençuts que actuant així respectem la voluntat i el desig dels ciutadans valencians que ens han otorgat la seua confiança en votar-nos en base a un programa i a uns termes molt concrets.

Moltes gràcies Senyor President.

(Ocupa la Presidència el Vice-President Primer, Senyor Soler Marco.)

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Mayor.

Senyor President, té la paraula.

El Sr. President de la Generalitat:

Gràcies Senyor President. Senyores i Senyors Diputats. Senyor Mayor.

Vull començar agraint-li la seua aportació i especialment a allò que fa referència a lliberar-nos de la responsabilitat de la política d'ocupació, que ha sigut el seu començament.

No seré jo qui defuja aqueix plantejament, ben al contrari. Jo crec que des del principi jo he plantejat el tema de l'ocupació perquè és la primera preocupació i perquè contra el que vosté diu és quelcom sobre el que no sols podem fer sinó que estem fent, i molt, en la mida de les nostres possibilitats en els últims anys.

No tornaré a repetir les xifres perquè, òbivament, són xifres que ja estan molt dites però sí li continuaré dient que la situació actual del mercat de treball no és la de depressió que teníem fa uns anys sinó la d'animació. I que això implica que n'hi haja més gent que s'apunta a les estadístiques de l'INEM i que n'hi haja menys gent que estiga registrada ja en l'Enquesta de la Població Activa. Però que eixa no és la

situació ideal per a nosaltres, eixa és la situació que existeix i que nosaltres constatem i que fem el possible per modificar en sentit positiu de creació de llocs de treball i que, a més a més, està tenint un relatiu èxit, relatiu sempre perquè es parla de situacions que malgrat anar millorant són greus, però que és evident que van millorant. I això és quelcom que cal aplaudir.

I malgrat que vosté ens ha alliberat de la responsabilitat en això, jo crec que no haguera sigut un Govern Valencià si no haguérem abordat, precisament, el que continua sent la preocupació fonamental dels nostres ciutadans. Per tant, ha hagut que abordar-lo.

Tot això, naturalment, afegit de moltes altres coses que vosté ha anat expressant. Jo crec que totes les coses que vosté ha anat analitzant es poden contestar i es contesten, però jo li vaig a contestar les més importants.

En la Protecció del Medi Ambient del PEV la política que hem fet ha complert exactament els objectius que teníem prevists. I, a més a més, ningú, en aquest poble, havia fet mai tant per aqueix tema com ha fet el Govern de la Generalitat en els pocs anys que porta. I ningú, a més a més, se li havia ocorregut tan sols protegir les figures legals amb què contàvem en tot el que hui són ja, probablement, Parques Naturals o altres tipus de declaracions que constitueixen una protecció evident. I a ningú se li havia ocorregut, ni tan sols, el fer la protecció sobre l'Albufera, sobre el Penyal d'Ifach, que com vosté sap s'està recuperant i no estava. I a ningú se li havia ocorregut de protegir tampoco altres paratges naturals que tenim.

I, naturalment, tot això, a vosté li pareixerà poc, a mi em pareix que és molt més del que s'havia fet i, per suposat, una xicoteta part d'allò que encara farem i ens queda per fer.

I per suposat, també, en la política de repoblació forestal estàvem inèdits i hui no és així. En la política de protecció contra els incendis estàvem inèdits i hui no és així. I cada vegada la cobertura és superior i les previsions que siga superior encara estan ací, i si vostés aproven els Pressupostos puix naturalment, tindrem més possibilitats de protecció.

No sols hem aconseguit el compromís de la presa de Tous, el compromís de la presa de Tous i de tot el sistema de preses l'hem aconseguit, i a més a més, en la conca del riu Segura també hem aconseguit que s'assumiren compromisos, compromisos concrets i quantificats a més a més.

No sols no és que no s'ha fet res sobre el tema de les aigües sinó que en la pasada legislatura més de cinquanta pobles que no tenien aigua corrent la tenen perquè això ho hem aconseguit de solucionar, més de cinquanta pobles. Alguns dels quals, no tots ni tan sols la gran majoria, he tingut la satisfacció personal d'inaugurar. Vol dir-se que sí, que sí, que s'ha millorat en molt, aqueixa situació.

I sobre que si el Parc Natural funciona o no funciona en les nostres declaracions...

El Parc Nacional funciona, n'hi ha previsions fetes, n'hi ha una política en marxa que tindrà una plasmació pressupostària, i n'hi ha, i sobre tot, una possibilitat de participar activament en el que es fa perquè n'hi ha una representació dels sectors implicats en això que poden perfectament manifestar la seua política i les seues queixes en la Junta Rectora.

Cosa que vol dir que no sols s'ha fet sinó que, a més a més, s'ha donat participació a tots aquells que volen tindre quelcom a dir sobre el tema.

I, per suposat, que estem disposats a continuar en eixa política de fer i de deixar participar per què les coses vagin millorant.

I sobre els altres temes que vosté ha plantejat en matèria de protecció medioambiental sap vosté, a més a més, que n'hi ha plans en marxa i executant-se. No sols en el tema dels Ports sinó que, a més a més, vosté sap, encara que resulte difícil, perquè és un acord d'ahir mateix, que n'hi ha dues mil cinc-

cents milions de pessetes a invertir per l'ICONA en aquest tipus de polítiques, dues mil cinc-cents milions de pessetes aprovats ahir mateix.

I, per tant, no es pot dir que no s'haja fet.

Quant al tema dels serveis socials, compare vosté les xifres de protecció que teníem amb les que tenim i podrà veure vosté tranquil·lament l'evolució, molt favorable i molt costosa, però és la nostra obligació i la nostra voluntat política que això siga així.

I també li puc dir que, a més a més, tinc l'orgull d'haver inaugurat personalment una gran quantitat de Centres de Protecció de Minusvàlids, que no sols no existien sinó que, llebat del Govern de la Generalitat, ningú no havia menejat un dit perquè existiren. Els podria relatar inclús de memòria, perquè segurament molts d'ells he assistit personalment, perquè constitueix uns del factors claus de la nostra política també.

I és interessant ací de comparar les xifres abans i ara, és molt interessant. I en la integració laboral dels minusvàlids no s'havia fet pràcticament cap política fins que nosaltres vàrem arribar a la gestió.

I quant al tema de la política citrícola del Govern Central, que vosté mateix diu que és del Govern Central, vosté sap perfectament que el Govern Central en matèria de política citrícola no sols no desconeix la realitat valenciana sinó és, almenys, tan coneixedor com nosaltres, perquè els responsables de la matèria, a més a més, són dos valencians. I resulta que en els últims anys hem tingut una dedicació molt especial als temes valencians i resulta que en els últims anys s'ha aconseguit coses que no s'havien aconseguit mai. I el tardament que vosté parla de dos mesos no és sols retardament sinó que, a més a més, és bestreta respecte a una situació que la Comunitat Econòmica Europea encara no havia donat el vist i plau, que té que donar d'acord amb els acords firmats. I que per tant, no sols no és criticable sinó que, ben al contrari, és quelcom a aplaudir.

I no faça vosté com ha fet ací la dreta que vosté acusa permanentment, no confundesca els interessos globals: Que ací n'hi ha uns productors i n'hi ha uns exportadors o n'hi ha uns comercialitzadors, i n'hi ha interessos diversos i n'hi ha voluntats, moltes vegades, en plantejar situacions catastròfiques. Cert és que estem travessant uns anys complicats per les catàstrofes, perquè ningú, moltes voltes, de subjecta als problemes de la producció, que molts saben que va a haver excés d'oferta, malgrat això continuen plantant i transformant, molts ho saben i vosté també tindrà l'obligació de conèixer aquest tema i de dir-ho.

I malgrat tot això, enguany hem tingut unes quantitats exportades considerables, a pesar de les catàstrofes i a pesar de tot. I que els resultats de les campanyes no han sigut iguals per tots, com no són iguals per a tots cap any. I que distingisca vosté entre interessos quan planteja aquests temes de la catàstrofe global, que, probablement, no són igual per a tots.

I a més a més, de tot això, puix jo li he de dir una altra cosa en allò que és una de les seues polítiques, diguem, central i específica.

Respecte al tema de la normalització lingüística, que no és adaptar-se a normes sinó fer normal l'utilització, que és distint, l'any vuitanta-tres no teníem res, perquè vosté s'entere, res. L'any vuitanta-set, molts poquets anys, tenim vuit-centes cinquanta mil xiquets estudiant valencià; cent-deu mil xiquets estudiant tres assignatures en valencià; quaranta mil que estudien en valencià.

Si a vosté això, del vuitanta-tres al vuitanta-set, li pareix una política tímida i no li pareix res, puix nosaltres, desgraciadament, hem de discrepar radicalment amb vosté. I Vosté fa quatre anys no s'ho creia, ni de molt lluny, que el que està fet es poguera fer, ni de molt lluny. Ni vosté ni, probablement, cap dels que defensen, como a tema prioritari de la política

el tema lingüístic.

Perquè aquest país, apart dels polítics i dels partits clàssics, com és el socialista, que està en tot el món a més a més, es distingeix entre partits d'etnòlegs i partits filòlegs, i el de vosté pareix un partit de filòlegs més que d'etnòlegs, que se senta al costat de vosté. (Rises...).

Però en tot cas, entre el folclore i la llengua, o a més a més del folclore i de la llengua, ja sap vosté que n'hi ha moltes altres coses que requereixen un interès prioritari i que en el nostre cas el té.

Ja sap que ens afecta poc la sentència del Suprem a aqueix respecte perquè estàvem portant una política que tenia clara quins eren els objectius i les possibilitats.

Però sí que li vull dir que els problemes que vosté denuncia no els paga la dreta, com vosté deia, els paga el poble valencià. I eixos temes ens tenen que preocupar, i ens preocupen molt, i per això fem el possible perquè no constitueixen matèria de conflicte sinó, al contrari, un factor d'integració social dels valencians.

Però pel que vosté plantejava respecte a la generació del noranta-vuit jo li he de dir a vosté que la generació del noranta-vuit, per a vosté, continua tenint vigència i és encara revolucionària. Perquè vosté ens remet en els seus plantejaments a les creuades o, pel contrari, a una data també molt similar, al naixement dels Estats que, afortunadament, ha sigut ja superat per l'anàlisi de classes.

I per tant, jo crec que tot això està un poquet passat de moda respecte al que vosté planteja com a modern.

Respecte al tema del seguidisme educatiu, li recorde que la legislació educativa és bàsica. Per tant, que hem de seguir la part bàsica de l'educació; no és seguidisme, és obligació legal.

I a més a més, li recorde també que en matèria educativa la competència no és exclusiva sinó plena, i que eixa competència plena és exactament igual que la que té Catalunya o el País Basc. No tenim menys autonomia, tenim la mateixa.

I a més a més, venem exactament igual de bé o millor que ells la política educativa que fem.

I quan vosté fa eixes referències, probablement, a situacions distintes, no recorda vosté com funcionen estes coses allí, en el que es prima molt, molt, l'educació privada en desprestigi de l'educació pública. I, probablement, convé que estes coses es recorden perquè vosté les tinga clares i els seus electors també.

Jo crec que tot això que ha fet vosté referència a les polítiques de redistribució on s'ha de ser coherents amb la política del partit, amb la seua coincidència amb els sindicats i tal, jo no sé si vosté coincideix amb els sindicats. El que em pareix prou evident és que els sindicats no coincideixen amb vostés, perquè vostés apliquen una política de prioritats que no és coincident amb la que ells mantenen. I crec que sí, pel contrari, amb la que manté el Govern Valencià.

Perquè, com vosté sap, i li sap molt mal de vegades a algú que utilitzem estes coses, tenim acordada amb UGT una política per a quatre anys des del punt de vista de les necessitats futures d'aquest poble, això significa, ni més ni menys, que eixa coincidència que vostés mantenen és, com a mínim, prou dubtosa per la meua part.

Moltes gràcies.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor President.
Senyor Mayor té la paraula.

El Sr. Mayor i Penades.

Després d'escoltar la contestació del Senyor Lerma m'agraden ganes de dir allò «Mare de Déu, que em quede com estava». Que em quede com estava perquè clar, és que anem a pitjor, i val la pena estar com estem i que no es menege res

i que no es toque res.

Mire vosté, Senyor Lerma, pel que respecta a la política d'ocupació enguany han disminuït els programes. Vostés diuran.

En el tema del medi ambient ha insistit molt en les declaracions de paratges naturals i que nosaltres hem fet... Nosaltres hem fet declaracions de bones intencions, fets concrets molts pocs. I jo he dit coses concretes, he denunciat que és la Gerència del Parc de l'Albufera qui diu que no funciona que no se li donen els instruments, les eines per a poder aplicar eixa política clara de defensa del medi ambient.

El tema de les preses i tal, efectivament, després de les inundacions, després de les inundacions, no abans, les inundacions ha estat en novembre, després de les inundacions ha estat la gran força que vostés han tingut per a poder executar això.

Pel que respecta al tema de l'aigua jo crec que vosté li ha pegat la volta al tema. Jo estic parlant de les aigües d'ús humà, de poblacions importants, algunes d'elles no ja de nitrats ni... no, no, inclús aigua salada que ix per l'aixeta, aigua salada. I estic parlant de poblacions importants i ciutats on l'aigua no està en condicions. I això ho saben vostés perquè estan els Plans de Coordinació amb les Diputacions, i saben que això està allí, i no s'ha fet. I com no s'ha fet. I com no s'ha fet i va passant el temps puix va empitjorant i serà pitjor després poder solucionar el problema.

En el tema de l'ICONA, evidentment, si l'acord fou ahir, si ho haguera dit abans d'entrar ací puix ho sabria i ens l'haguérem pogut estalviar. Però com va ser ahir l'acord, i jo no soc membre del Govern, puix mire, no em puc enterar, efectivament.

Pel que respecta al tema dels Serveis Socials, evidentment, ja li dic que hi ha qüestions que estan ben fetes i correctes, i que està molt bé, i faltaria més, que governaren vostés i que d'aquell tema s'oblidaren.

Ara bé, el que jo he plantejat és un model de política de Serveis Socials general, general, no de qüestions concretes ni d'inauguracions de Centres de Rehabilitació.

Del tema dels preus, l'entrada, va estar aprovada el mes de juliol, pel Consell de Ministres en el mes de juliol. Vosté diu que no és retard, sinó que, al contrari, s'ha avançat. Torne a repetir: Que em quede com estic, no cal que toquem més.

Després, el tema de la normalització i de l'ensenyament, sobre tot el que respecta al tema del valencià, ens ha donat les xifres que ja fa temps que ens va donar el seu Conseller de Cultura, Educació i Ciència. I jo ja li he dit en el meu discurs que eixa no és tota la solució. Evidentment, la xifra va baixant, va baixant, en quant que es donen unes hores, que es donen unes assignatures i que es done l'ensenyament en valencià. I el trist és que no es fa una política per a potenciar això realment, es fa una política tímida i timorata, timorata per por.

Trobe que la distinció ha estat entre antropòlegs, i no sé quina cosa més ha dit, segurament com vostés seran el partit dels futuròlegs, vostés els futuròlegs. El d'aquell és l'antropòleg, el meu és el filòleg i el de vosté el dels futuròlegs. Està tot bé, no hi ha cap problema, anem millor, ací està tot arreglat, no cal que toquem res, està tot magnífic.

La veritat, Senyor President, és que vosté tindrà que reconèixer algunes qüestions, algunes, no dic totes, però algunes podia reconèixer-les després tampoc li aniria tan mal perquè, evidentment, van a les eleccions i les torna a guanyar, però reconeguem-ne algunes.

No ens deixe com que tot el que plantejem, no ja el meu Grup Parlamentari, sinó també els altres Grups Parlamentaris, no hi ha cap cosa de les que s'hagen dit que reconega que ha sigut un error, que ha hagut un error en la seua política, no. Està tot ben fet, tot és correcte i tot el que s'ha plantejat en esta Cambra, després d'escoltar tots els oradors, tot

està mal plantejat, tot està ple d'errors, i la seua política era la política encertada.

Mire, n'hi ha un altre tema també que és el de la Reforma Educativa.

El tema de la reforma, efectivament, com vosté ha dit. Però jo no he tret, en absolut, res de Catalunya, d'Euzkadi, de les competències. Això ho ha dit vosté, per a dir que fa una política més progressista i que allà es subvenciona més l'ensenyament privat. Ací també, jeh!, ací també se subvenciona l'ensenyament privat, Senyor Lerma, ací també.

Ara bé, jo no m'he referit a aquest tema, m'he referit que eixa programació s'està fent mimèticament. No entre si Catalunya o Euzkadi estan promocionant l'ensenyament privat. Allà s'està fent i d'acord amb les competències, que són les mateixes, s'està fent i planificant des d'allí.

Ací no, ací estan canviant les tapes, la portada, quan arriben ací les canvien, el context de dins és exactament el mateix. I quan es canvien les tapes alguna vegada fan la tapa en valencià també, està molt bé, alguna vegada fan també la tapa en valencià. I, per tant, queda molt bé.

En fi, torne a repetir-ho, Senyor Lerma, si les coses estan així puix que em quede com estic i no cal que es toque res.

Moltes gràcies.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Mayor.
Senyor President.

El Sr. President de la Generalitat:

Moltes gràcies Senyor President. Senyores i Senyors Diputats:

Ha d'aspirar vosté a créixer, no a quedar-se com estava, ha d'aspirar vosté a créixer perquè si no encara que modifiquem el tema del tres per cent no arribarà vosté (rises...). Jo crec que això és una aspiració perfectament legítima.

Les declaracions de bones intencions, en matèria de política de Parcs, no són declaracions de bones intencions. Només pel fet d'adoptar una figura jurídica que ja existeix en la legislació, resulta que ja es deriven d'allí uns drets i unes obligacions i unes possibilitats de conservació i unes impossibilitats de fer coses. Vol dir-se que això ja és un mode de protecció, la declaració, i un mode de protecció molt extens. Del qual sap vosté que sempre genera multitud de protestes, malgrat això la Generalitat Valenciana ha tingut una política valenta en aquest sentit, diguen el que diguen, perquè pensa que és necessari de mantindre i conservar, i recuperar també i regenerar el nostre medi ambient.

No ha sigut una política senzilla que ens assegurem un dia i decidim declarar una cosa. Eixa declaració implica molts drets i moltes obligacions. I implica també per al sector privat moltes coses i moltes limitacions. I no es crega vosté que no han protestat, han protestat i han protestat molt. I malgrat això hem mantingut la política.

I no sol es limita a la declaració de la protecció sinó que, a més a més, també es planteja una regeració i es plantegen inversions que requereixen un estudi previ, naturalment, i que s'estan fent o que es faran, no li capia cap dubte al respecte.

Les preses sap vosté que no és que s'han fet després de les inundacions. Després de les inundacions el que hem aconseguit comprometre és el compromís concret de la data d'execució i els compromisos pressupostaris conseqüents. Els compromisos estaven abans i se sabia quan anaven a fer-se les preses, però no estaven els recursos posats i compromesos en la Llei i això era l'important que havíem d'aconseguir i ho hem aconseguit. I això sí ho hem aconseguit després de les inundacions.

Però el compromís ja estava i l'execució estava prevista ja també. I afortunadament que ho hem aconseguit i que hem estat a punt d'aconseguir-ho, perquè també podien haver dit

que ja estava previst abans i que, per tant, no calia recuperar res.

Jo crec que això és una tasca a aplaudir i a estar satisfet del que s'ha fet.

Ha parlat vosté del tema de les aigües i que n'hi ha moltes aigües salades, efectivament. I sap vosté que el tema dels nitrats no és un tema nou i que s'ha agravat. El problema és que ara, afortunadament, la Generalitat Valenciana està present i auna més la qualitat de les aigües i fa més serveis en aquest sentit i més anàlisis, i fa més sanitat preventiva, com vosté dia abans que faltava, i tot el contrari, ara no sol no falta sinó que està i sap vosté que la sanitat preventiva ara es fa i abans s'anunciava i no es fea. I sap vosté, a més a més, que tot això ha significat obrir molts nous centres i sap vosté també que els xiquets, des que naixen, pràcticament, ja tenen un seguiment des de la Generalitat, des de la sanitat preventiva, i que permet detectar, a més a més, àrees que estan més maltractades que altres en determinades qüestions, i que la sanitat ambiental ara es fa i que la revisió periòdica dels treballadors ara es fa, i que abans es fea molt difícilment, molt esporàdicament i no es fea.

I tot això són realitats concretes que es fan des que la Generalitat està present. I tot això és política que jo crec que cal aplaudir.

Si vol vosté que li reconega que falten més coses per fer i que són insuficients, estic disposat a reconèixer-ho. Fixes vosté si les coses estan clares. Perquè no hem acabat ací, hem de fer moltes coses més, hem de tenir, naturalment, unes prioritats en funció dels recursos que tenim, i els recursos que tenim, com vosté sap perfectament, no són il·limitats. I governar és prioritzar, i prioritzar és el que nosaltres fem i pensem acudir primer a qui més ho necessita i després al que pugam arribar en conseqüència amb aqueixes necessitats.

I li recorde que el model de la política dels Serveis Socials, està fet. I que, a més a més, n'hi ha una col·laboració entre les institucions, i que des de fa molts poquets anys, des que estem nosaltres governem, és quan es fa eixa política, i que n'hi ha Centres d'Assistència Social en els pobles, i que abans no existien, i que això és una política que s'ha fet des de la Generalitat Valenciana i des de les institucions valencianes també. Que no existia, recorde vosté que no existia fa molts poquets anys. El que hui ja és un dret claríssim i a reivindicar la millora, fa molt poc de temps no existia.

I, naturalment, jo crec que n'hi ha que anar mirant les coses com evolucionen en el temps, encara que sempre tingam la voluntat d'apretar més perquè és necessari.

El tema de potenciar més el valencià jo crec que les xifres a eixe respecte són molt clares i que difícilment es pot pensar que queda espai per a intentar apretar més el ritme, perquè el ritme és fonamental.

Tinga vosté en compte que el que s'ha desfet en generacions i generacions no es pot solucionar en tres anys, perquè el contrari, probablement, si no amb tota seguretat, provocaria situacions de retrocés en la recuperació de la llengua tal i com l'estem fent fixar.

Això no és una política tímida, això és una política més eficaç i més sensata i el contrari, probablement, és aventurisme polític del que estem molt acostumats últimament.

Li agraisc molt que parle vosté, que parle vosté que som el partit dels futuròlegs. Jo crec que ho hem sigut sempre, encara que estic ací parlant com a President del Govern, no com a partit. Però, en tot cas, crec que ho hem sigut sempre, i que no en aquest país, sinó en tot el món, des de sempre, els principis de lluita, de rebeldia contra una situació degradant, els principis de defensa del progrés, del benestar per a tots, tot això són principis que sempre hem defensat l'esquerra. I són principis que jo li agraisc que vosté reconega que continuem mantenint, perquè això és un reconeixement explícit que si n'hi ha algú capaç de modernitzar aquest poble i de tirar endavant és aquest partit de futuròlegs, afortunadament. I jo crec que aquest Govern de futuròlegs, sobre

tot, és el que té la possibilitat que això és així.

Però també crec que vostés es deuen de replantejar algunes de les posicions quan vosté diu que reconeixen que les coses no ens perjudiquen perquè guanyem les eleccions.

Puix si després de totes les coses que vostés diuen que estan mal i tot, guanyem les eleccions serà perquè vostés no estaven del tot encertats en les anàlisis que plantejaven i tal volta puix convindria també que vostés reconegueren algunes coses.

I no tinc res personal perquè, afortunadament, jo crec que han reconegut una cosa fonamental, que és que entre les diverses opcions polítiques que n'hi havia en la Cambra corresponia governar a la que presentarem nosaltres. El qual vol dir que sí que han reconegut que la capacitat de governar pels vots, i no sols pels vots, com vosté ha reconegut també d'alguna manera, no sol pels vots, sinó per la voluntat de progrés i de futur la teníem el grup majoritari d'esta Cambra.

Moltes gràcies, per tant, i molt obert i disposat a seguir comptant amb el seu recolzament de cara al partit de futuròlegs que pareix que nosaltres representem.

No dic que els etnòlegs i els filòlegs siguem despreciables, que filòlegs era l'altre que havia dit, però, en tot cas, sí que dic que hi ha que comptar, a més a més d'això, amb una ampla majoria també que té un altre tipus de prioritats.

El tema de la Reforma Educativa, vosté no ha fet referència a Catalunya, efectivament, però sí ha fet referència a la postració que respecte a la política del Ministeri portem en esta Comunitat, en comparació amb unes altres, que ara sí, en esta segona intervenció ha dit com Catalunya, per exemple, que sí que canvien les coses i ací no les canviem.

Puix molt bé, veja vosté quins són els sentits del canvi i valore si està d'acord amb aquells o amb els nostres.

Moltes gràcies.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor President.

Senyor Guardiola, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

El Sr. Guardiola Sellés:

Senyor President. Señorías:

Voy a procurar ser breve dado que el Grupo Parlamentario Socialista, en este debate, ocupa una posición claramente peculiar por cuanto estamos en un debate que yo creo que convendría aclarar el carácter que, al menos nosotros le damos, un debate sobre el estado de la situación de nuestra Comunidad Autónoma en base a una declaración de política general, que hace y elige el Presidente de la Generalidad.

Un debate, por tanto, que es peculiar, en el que estamos en una tarea cercana a lo que pudiéramos llamar clásicamente control del Ejecutivo, pero elegida por el propio Ejecutivo y en la que, como es natural, los Grupos de oposición intentan desgastar al Gobierno; esto es normal en teoría política clásica, la actividad de control tiende al desgaste del Ejecutivo, y, además, no se explica sin la publicidad que tal control tenga. Y en ese sentido la publicidad del control yo creo que ha estado siempre rondando al debate por parte de los Grupos que han querido ejercer ese control.

Nuestra posición, evidentemente, es aquí singular porque somos el Grupo que sustenta al Gobierno de la Generalidad.

Yo creo, y debo decirlo de entrada, que el Presidente de la Generalidad ha elegido bien, ha elegido, yo creo que con perfecto tino, los temas que debían ser traídos a las Cortes Valencianas para su análisis y debate por todas Sus Señorías.

Ha habido, como ejes del discurso del Presidente Lerma, la preocupación por el empleo y la perspectiva europea que, sin duda, ha de enmarcar toda acción de Gobierno de la Generalitat, con la mira puesta en el cambio fundamental que desde mil novecientos noventa y dos, con la plena integra-

ción, se ha de producir para toda la sociedad valenciana.

Y, obviamente, ha aprovechado para hacer un análisis de las realizaciones y de los proyectos en marcha y de los que se pretenden para el futuro.

En contra de lo que se ha afirmado por varios oradores desde esta tribuna, yo creo que, lejos de una actitud triunfalista, el Presidente de la Generalitat ha sido riguroso y ha ido señalando, caso por caso de los que él trataba, cuál era la situación y desde qué punto de vista partíamos, en absoluto trinfalista.

Podrán comprobar Sus Señorías, si se toman la molestia de repasar el discurso de ayer del Presidente, cómo, por ejemplo, al hablar de infraestructuras, se habla de la necesidad imperiosa de incrementar ahí la inversión y hacer un esfuerzo añadido por cuanto estábamos algo más del veinte por ciento por debajo de la media comunitaria en ese aspecto.

Por poner uno de los ejemplos en donde, desde luego, yo creo que tal tipo de afirmación puede ser calificada de lo que se quiera, menos de triunfalista.

Yo no voy a glosar aquí, obviamente, el discurso del Presidente de la Generalitat porque no es tampoco, creo, mi labor.

Sí creo que como portavoz del Grupo Socialista debo intentar manifestar a todas Sus Señorías, cuál es mi opinión, y la de mi Grupo, sobre la actitud que los distintos Grupos de la oposición han tenido en este momento. Y todo ello referido, sin duda, Señorías, al discurso del Presidente y al hilo de sus manifestaciones.

Creo, en primer lugar, que la respuesta ha sido variada a ese discurso, la nuestra, estoy hablando en nombre del Grupo Socialista, es una respuesta de apoyo absoluto, como no puede ser de otro modo, al programa de Gobierno que el Presidente expuso en su discurso de investidura y en sucesivas comparecencias, y de apoyo absoluto por considerar que, además, ha estado muy acertado en cuanto a su intervención de ayer.

Pero nos hemos encontrado como respuesta con una retahíla de anécdotas, en algunos casos yo, por la índole de esas anécdotas, creía que estaba en presencia de algún telefilme famoso, incluso con la aparición de la malvada Angela Channing, en Falcon Crest, con detective incluido en la persona de un Jefe de Servicio.

En otros casos creo, sinceramente, que se puede haber puesto el dedo en la llaga, o en las llagas, y hay que reconocerlo. Pero nunca, en mi opinión, con la actitud de obtener una visión global de los problemas valencianos, que es, yo creo, la que ha tenido, precisamente, el discurso del Presidente, una actitud global que nos permita encontrar soluciones posibles. Siempre, por tanto, enmarcadas en el tiempo y en nuestra capacidad presupuestaria.

No se trata de hacer voluntarismo, no se trata de decir que ésto va mal y puede ir mejor, y lo otro y lo de más allá, que, obviamente, todos podemos convenir que las cosas no están todas bien, ni muchísimo menos. Ni están todas bien ni están todas mal. Pero, sin duda, para poder resolverlas, hay que ver dónde estamos y enmarcar nuestras intervenciones temporalmente y presupuestariamente.

Y yo, sinceramente, creo que ésta no ha sido la tónica general. Hay que enmarcar en el tiempo; llevamos muy poco tiempo, estamos iniciando la II Legislatura.

Yo creo que siempre suena a excusa o a justificación, hay que tratarlo y hay que entenderlo, y así lo intento explicar, desde una perspectiva tan sólo de ajuste a la realidad.

Yo no he encontrado proyecto global alguno que antepone al proyecto que el Partido Socialista llevó a las elecciones de mil novecientos ochenta y siete, y que ha dado pie a un programa de Gobierno que está llevando a cabo el Gobierno de la Generalidad.

Esta circunstancia, unida a la compleja situación de es-

tas Cortes Valencianas, a su compleja composición, yo creo que ha venido haciendo muy difícil el entendimiento entre los Grupos Parlamentarios, sobre todo un entendimiento para obtener mejora en la capacidad de transformación de nuestro pueblo. Un entendimiento que permita obtener una relación estable para el Gobierno de la Generalitat.

Sinceramente, creo que el planteamiento sesgado, suelto, de anécdota tras anécdota, no nos va a permitir a nadie, desde luego a nosotros los del Grupo Socialista nos lo hace muy difícil, obtener ese punto de encuentro para establecer relaciones más estables que yo creo que convienen especialmente al pueblo valenciano.

El Grupo Parlamentario Socialista, Señor Presidente, Señorías, ha de reiterar, una vez más, su disposición, su necesaria disposición a un entendimiento en esta Cámara. Un entendimiento que, en mi opinión, ha de permitir hacer posible que la mayoría obtenida tras las elecciones de junio del año ochenta y siete pueda hacer reales los deseos de progreso del pueblo valenciano.

Sin prepotencia, como ustedes solían decir en la anterior legislatura, tal vez era esa la lógica acusación consecuencia de una mayoría absoluta, yo diría hoy que con responsabilidad, desde la posición de una oposición que, sumada, puede tener mayoría absoluta.

Yo aquí no he visto, hasta la fecha, y debo decirlo que como socialista me alegro, posible Gobierno alternativo al de la Generalitat actual. Pero matemáticamente eso es posible. Y yo creo que debemos huir todos del absurdo de llevar a las Cortes Valencianas y a la conciencia del pueblo valenciano el equívoco de ir poniendo piedras en el camino para un Gobierno sin la capacidad de presentar alternativas.

Los socialistas no estamos, a toda costa, gobernando. Estamos gobernando siempre y cuando podamos llevar a la práctica un programa de Gobierno que está aquí perfectamente explicitado por el Presidente de la Generalitat.

Para lo cual, con la actitud más dialogante, más humilde, más flexible y dispuesta al entendimiento caso por caso, hemos venido en reiteradas ocasiones.

La portavoz del Grupo de Alianza Popular recordaba ayer en su intervención, tras la del Presidente Lerma, que la actitud del Presidente Lerma y del Grupo Socialista era una actitud que se mantenía igual de falta dialogante que en la primera legislatura.

Yo debo decirle a toda la Cámara, Señor Presidente, que la actitud del Grupo Socialista y obviamente, no hace falta que yo insista, la actitud del Presidente Lerma, ha sido, en cada momento, intentar recoger propuestas de cada uno de los Grupos de la oposición que puedan ser incorporadas porque, sin duda, las hay que pueden mejorar la acción del Gobierno.

Yo creo que nosotros tenemos la posibilidad, Señorías, de intentar ver los temas más esenciales que están preocupándonos, sin perjuicio de las anécdotas, que siempre serán útiles y pueden permitirnos mejorar tal o cual concreta actuación.

Pero creo que en los temas esenciales que han de enmarcar, que han de vertebrar una política de Gobierno, ha de ser posible saber qué quieren Sus Señorías. Y yo, con toda franqueza, acabo este debate sin saber qué quieren globalmente los Grupos de la oposición.

Yo estoy convencido que a nivel suelto sí, a nivel concreto hay muchas propuestas, no voy a decir que no las ha habido, las ha habido, y además, por fortuna, más que otras veces.

Pero no veo la capacidad de proponer un proyecto que sea realizable o que pueda ir sumándose al que sí, siendo realizable, hoy está llevando a cabo el Gobierno Valenciano.

El Grupo Socialista queda como instrumento obligado en la Generalidad, dentro de estas Cortes, para obtener las mayorías suficientes para que el Gobierno Valenciano pueda eje-

cutar su política, queda a la espera de recibir las propuestas necesarias para que podamos, entre todos, gobernar la Generalitat.

Nos encontrarán con una actitud flexible, dispuestos a aceptar las propuestas que nos hagan desde cualquier Grupo Parlamentario que puedan mantener la esencia del programa de Gobierno Socialista. Esencia que, obviamente, conocen porque ha sido tratado en diversas ocasiones, desde el primer momento de la legislatura en el debate de investidura y que, obviamente, hace más fácil el entendimiento, y hay que decirlo, con los Grupos que desean una política progresista en la Comunidad Valenciana.

Con ese convencimiento, Señor Presidente de la Generalitat, el Grupo Socialista está convencido de que los logros que hasta la fecha Su Señoría nos ha relatado y las propuestas de futuro que han ido incluidas en su discurso de ayer, han de permitirnos seguir consolidando una autonomía como la valenciana, que como usted mismo recordaba hace un momento en una de sus últimas intervenciones, hace muy pocos años nadie nos podíamos creer que en tan poco tiempo tuviera la consolidación que tiene en la equiparación, a nivel de política real, con las autonomías que hemos venido llamando desde la Constitución, históricas y que, sin duda, con su firme pulso ha sabido, hasta la fecha, dirigir.

Y ésto que puede parecer una flor lanzada desde el portavoz de su Grupo al Presidente de la Generalidad, creo que es obligado decirlo por cuanto también, en el debate de ayer y hoy —y acabo— hemos asistido a una novedad que yo creo que a algo ha de responder y a todos a reflexión nos va a llevar, y es la novedad de atacar personalmente al Presidente de la Generalitat desde diversas intervenciones de los Grupos Parlamentarios, hablando incluso de actitud personal, de su influencia o su peso o no.

Y yo creo que ese tipo de dinámica en la que Sus Señorías quieren entrar es una dinámica muy peligrosa que, desde luego, el Grupo Socialista no está dispuesto a aceptar, que piensa con toda esa flexibilidad y tolerante humildad que ustedes requieran, pero con toda la firmeza que sea necesaria, atajar y contestar porque yo creo que en ese terreno todos acabaremos perdiendo bastante.

Y, desde luego, no sé Sus Señorías lo que pensarán pero, desde luego, el pueblo valenciano puede perder.

Muchas gracias Señorías.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señora Barberá, tiene la palabra.

Tiene cinco minutos.

La Sra. Barberá Nolla:

Gracias Señor Presidente.

Con mucha brevedad para replicar al portavoz del Grupo Socialista que creo que no ha encontrado el sitio y ha tenido que acudir a replicar a los Grupos de la oposición aunque no le correspondiera.

No ha encontrado su sitio, probablemente, porque no sabía qué apoyar, no sabía qué decir.

Esto me lleva a la conclusión de la certeza que no le ha gustado nada la actuación del Presidente del Gobierno respecto a las réplicas a los Grupos de la oposición, y ha tenido que venir usted a enmendarle la plana. Ese es el papel del Presidente del Gobierno no el suyo.

El suyo, como representante portavoz del Grupo que sustenta el Gobierno era responder respecto al discurso del Presidente del Gobierno, al Presidente del Consell. Y usted le ha enmendado la plana porque no le ha gustado nada la actuación del Presidente..., y hay que decirlo así de claro. Y usted no es el Presidente del Consell. A lo mejor no se ha dado cuenta.

La analogía que hacía con el film de la televisión, detective incluido, mire, a mí me divierte el personaje de Angela Chaning, ¿para qué se lo voy a negar? (risas).

Lo que pasa es que en esta ocasión no ha habido un Richard Chaning a la altura que haya sabido contradecirle. (Risas).

Efectivamente, Gobierno alternativo lo hay, programa lo hay, equipo lo hay, como se demostró el día del discurso de investidura.

El Grupo de Alianza Popular presentó una candidatura, en este caso en mi persona, presentó un programa de gobierno, que fue rechazado, no obtuvo mayoría y, consecuentemente, el Grupo de Alianza Popular ha asumido, absolutamente, su labor de oposición.

Y es lo que está haciendo, su labor de oposición desde la perspectiva de alternativa de Gobierno.

Por eso nosotros, en el debate de ayer, que continúa hoy, en el debate del Estado de la Comunidad, en el debate de Política General, entendíamos y entendemos que hemos de analizar la situación de la Comunidad Valenciana en función de quien está gobernando. Pero es que se están equivocando todo el día. No se preocupen, gobiernan ustedes, no gobernamos nosotros. Tienen ustedes, entendemos nosotros, que plantear su réplica desde su postura y nosotros desde la nuestra. Y la nuestra es analizar la gestión del Consell en estos seis meses y las previsiones para el futuro.

Alternativa la hay, y usted lo sabe, y programa lo hay, porque también lo sabe, programa electoral y programa de gobierno.

Yo, simplemente, quiero repetir algo. Entendimiento y diálogo con la Cámara no ha habido y la prueba la tienen ustedes en lo que ha pasado con los Presupuestos, no ha habido.

Si quieren cambiar, me parece perfecto y les invitamos a ello y nosotros estaremos dispuestos a todo tipo de diálogo.

¿Anécdotas?, pues mire usted, yo, de usted, no me atrevería a llamar anécdota a algo que es tan importante como la gestión de la inversión. Si ustedes reducen a anécdota la gestión de la inversión es que no tienen conciencia de gobierno.

Yo no me atrevería a llamarle anécdota a una mala gestión en la inversión cuando se ha criticado que han pasado proyectos de un presupuesto de un año a otro, e incluso a un tercero, o que no ha salido a concurso subasta.

Y, probablemente, para ver si son anécdotas o no, yo es ahora cuando le voy a sacar los casos concretos de la gestión inversora.

El Sr. President:

Aténgase a la réplica, a la réplica estricta.

La Sra. Barberá Nolla:

Es que ha acusado de anécdota a algunas de las afirmaciones que yo hacía ayer.

Mire, Señor Guardiola, es anécdota —y si me da tiempo el Señor Presidente las diré todas— que en la Conselleria de Cultura, por poner una, la reconstrucción general del Albergue de Alborache, anualidad ochenta y siete, haya salido en el ochenta y seis, con sesenta y un millones y en el ochenta y siete con cincuenta. Aparece en el ochenta y siete otra vez presupuestado con veinticinco, aparece en el ochenta y ocho presupuestado con ciento dieciséis millones, sale a subasta en el ochenta y siete, en noviembre, y no consta la adjudicación todavía, por ejemplo.

De la Conselleria de Agricultura, el camino de la Rambla de La Cana y término municipal de Cinc Torres. El proyecto que no aparece como tal en los presupuestos del ochenta y siete, se adjudica en junio del ochenta y siete, y en cambio sí que aparece como tal en el ochenta y ocho. Y se adjudica por cincuenta millones y, sin embargo, aparece presupuesta-

do en el ochenta y ocho con trece. Obras Públicas.

Y así tengo una lista y esto no son anécdotas, esto es una pésima gestión del Gobierno, una pésima gestión de inversión.

Como es una pésima gestión el tema de la contabilidad que saqué ayer que, por cierto, usted lo ha considerado propio del telefilm, cuando estaba afectando a toda la labor del Consell.

Yo, simplemente, termino ya diciéndole que de anécdotas nada, que creo sencillamente que no saben gobernar, y había que decirlo ayer aquí y usted ha tomado el papel enmendando la plana al Presidente del Consell.

Y eso se tiene que saber. Usted, su misión es apoyar, sustentar al Gobierno, pero no quitarle el papel porque él lo ha hecho mal.

Nada más y muchas gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señor Guardiola, tiene la palabra.

El Sr. Guardiola Sellés:

Señor Presidente. Señorías.

Yo creo que sería innecesario que diga, que ya lo he dicho además, que no solamente me ha gustado la intervención del Señor Presidente, sino que considero que ha abordado exactamente los puntos que están preocupando en la calle en este momento.

Recomiendo la lectura del discurso del Presidente porque su densidad, sin duda, le ha impedido entenderlo, Señorías.

Por otra parte, se trata del Presidente de la Generalitat y no del Consell, en el caso en que estamos tratando.

Yo no voy a confundirme, y no perderé más tiempo en esa cuestión, ni en confundir los papeles.

Si le diré que acaba de demostrar, una vez más, que el papel que usted interpreta, yo no había dicho que fuera referido a usted pero, claro, parece evidente que estamos ante la malévola Angela Channing (risas)... y, además, en etapa en la cual está inquieta. En este telefilm —yo lo veo poco pero por lo que me cuenta mi mujer, que sí que lo ve— pasa etapas, etapas en las cuales está más contenta, está más rodeada, y otras en las que no está tan contenta. Usted está en mala etapa, Señoría. (Risas...).

Gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Senyor President, té la paraula.

El Sr. President de la Generalitat:

Muchas gracias Señor Presidente.

Yo creo que a lo largo de este debate que ahora cerramos ya se han producido intervenciones interesantes. Y yo pienso que en este debate quien más limitación tiene es el Presidente, porque por aquéllo del acunamiento de la prepotencia resulta que siempre tiene que intentar ser generoso con sus críticos, que no son en absoluto generosos con él.

Y yo, en concreto a esta última intervención no voy a hacer comentarios. Sí diré que a la primera intervención, a la cual ya contesté anteriormente, de la señorita que ha intervenido ahora, tuve, yo creo, que una generosidad excesiva, la generosidad excesiva de creerme que todas las cosas que decía realmente era lo que quería hacer, no hice ningún juicio de valor. Hizo una prolongada exposición del programa socialista, cosa que yo le agradecí en su propia intervención, pero que, en absoluto, me creo que responsa a la voluntad del gobierno desde el Grupo de Alianza Popular. No lo creo, no me lo he creído nunca, no se lo cree ningún ciudadano además, y estoy absolutamente convencido que un partido

conservador como ellos, evidentemente, no es eso lo que quieren hacer.

Y, ni mucho menos, es objetivo la superación de las desigualdades.

Fui generoso, seguiré siendo generoso, tampoco es éste el momento de replicar su actuación, que ya lo tuve en el momento anterior, y me feriré, sí, a las intervenciones globales de todos los Grupos de la Cámara.

Y me referiré a ellas para agradecerlas, fundamentalmente, porque éste es el papel del debate que ahora estamos haciendo y creo que es un buen papel además, porque de las posibles carencias que haya podido tener el Gobierno a lo largo de estos seis meses que lleva el gobierno, hemos tomado nota, y de la voluntad de la Cámara tenemos cumplida cuenta ya.

Eso quiere decir que a partir de ahora sí deseamos, y realmente deseamos contar con la voluntad de la mayoría progresista de la Cámara para salir adelante pues vamos a tener oportunidad de confrontar esas ideas y marchar hacia adelante en los programas de Gobierno que tenemos comprometidos con esta Cámara y con los ciudadanos valencianos.

Si en alguna cosa no hemos atendido a tiempo las posibilidades de diálogo, vamos a intentar remediarlo porque sí es nuestra voluntad el dialogar con la mayoría progresista de esta Cámara y pienso que si en alguna cosa hemos fallado, ya sea de la mayoría progresista o de la minoría conservadora, también hemos tomado nota con la seguridad de que vamos a procurar mejorar la gestión que, por lo demás, creo que ha mejorado sensiblemente y que es buena y creo que eso servirá, sin ninguna duda, en beneficio de los valencianos que es, en definitiva, el interés que nos mueve a todos nosotros.

Gracias Señor Presidente.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señora Barberá, tiene la palabra.

La Sra Barberá Nolla:

Gracias Señor Presidente.

Con muchísima brevedad, solamente para dejar una idea en esta Cámara.

Creo que ha sido inoportuno, Señor Presidente, al aprovechar un trámite final de este debate para intentar replicar lo que ayer no supo contestar. Ayer usted no supo contestarme, hoy ha visto que no ha salido muy bien parado en el debate de ayer respecto de las críticas y entonces ha aprovechado un trámite normal para intentar contestarme hoy.

Yo le digo una cosa, no sea generoso. Y termino con esto ya. No sea generoso. Yo no le voy a pedir perdón ni darle las gracias, porque ha sido generoso.

Creo que en lugar de generoso lo que fue ayer para contestarme es incapaz.

Nada más y muchas gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Senyor President, té la paraula.

El Sr. President de la Generalitat:

Muchas gracias.

Yo creo que quien ha aprovechado un trámite incorrecto de esta Cámara para volver a replantear temas que ayer no supo decir o crear la opinión pública ha sido usted.

La contestación al portavoz socialista que venía a apoyar, sin más, el planteamiento del Gobierno en esta Cámara, le ha servido a usted, una vez más, para marcarse un tanto relativo a que representa usted a la oposición, cosa que es rotundamente falsa.

Porque lejos de aunar más voluntades usted lo que hace es aunar cada vez más discrepancias.

No seré generoso yo ni serán generosos tampoco quienes usted aspira a representar, porque lo que usted hace es aspirar a representar, no a sus electores, que no se sienten representados en absoluto, sino a los electores socialistas porque su programa defiende que no se van a creer que usted sea, ni mucho menos, socialista.

Nada más y gracias.

(Aplaudiments des de els escons socialistes.)

El Sr. President:

Muchas gracias.

El Pleno se suspende y se abre el plazo de media hora, concretamente hasta las dos de la tarde, para la presentación de Propuestas de Resolución por los Grupos.

Quiero orientar a Sus Señorías en el sentido de que el Pleno continuará esta tarde a las cinco.

(Són les tretze hores i trenta minuts.)

PLE DE LES CORTS VALENCIANES

CELEBRAT EL DIA 18 DE FEBRER DE 1988

(Sessió corresponent a la vesprada, continuació del dia desvet).

(Es reprèn la sessió a les desvet hores deu minuts, sota la Presidència del Senyor García i Miralles).

El Sr. President:

Il·lustres Senyors Diputats, continua la sessió.

D'acord amb la Resolució de la Mesa i consultada la Junta de Portaveus, anem a procedir al debat de les Propostes de Resolució.

La primera és la Proposta de Resolució del Grup d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià, referent al tema dels funcionaris i quant a la tramitació de les seues nòmnes.

El Senyor Mollà té la paraula.

Vull fer una advertència. La Mesa entén que el que se sotmetrà a votació al final serà el paràgraf segon, no la introducció primera; és a dir, exactament:

«Les Corts Valencianes insten el Consell...».

És un defecte de forma però que la benevolència de la Mesa, i estic segur que també de tota la Cambra, accepta a efectes de l'agilitat del debat.

El Senyor Mollà té la paraula.

El Sr. Mollà Martínez:

Moltes gràcies Senyor President per la benevolència i per donar-me la paraula.

El Senyor President del Consell parlava en el seu discurs de la importància que té el funcionament dels serveis públics. Més, encara, parlava quasi que l'empresa pública que defensava era la dels Serveis Públics.

I ens trobem després que, evidentment, una peça clau per al bon funcionament del Serveis Públics seria que els treballadors d'aqueixos Serveis tingueren les nòmnes més o menys regularitzades.

En coses que nosaltres pensem que no són més que excuses de mal pagador, i en tot cas si no fóra això seria una certa falta d'eficàcia a l'hora de resoldre els problemes, resulta que els funcionaris no han cobrat en la seua nòmina del mes de gener l'augment que nosaltres considerem insuficient del quatre per cent.

És per això que el nostre fa la proposta que:

«Les Corts insten el Consell perquè d'immediat, s'arbitren les mesures necessàries per a regularitzar les nòmnes incorporant aqueix quatre per cent que els correspon».

Gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Torn en contra, Senyor Callao.

El Sr. Callao Capdevilla:

Señor Presidente. Señoras Diputadas y Señores Diputados:

Yo quisiera comenzar haciendo un ruego a la Cámara que me recuerden, por si me falla la memoria, si el Grupo de Izquierda Unida-Unitat del Poble Valencià votó a favor de la devolución de los Presupuestos al Gobierno.

Y lo ruego encarecidamente porque creo que debo estar confundido.

No es posible que un Grupo que pide la devolución de los Presupuestos al Consell, ahora nos digan que por causa injustificada se ha producido un retraso en el incremento salarial retributivo de los funcionarios.

Simplemente quería decir esto. Que aproveche la réplica quien ha iniciado y ha propuesto esta Resolución, que luego yo podré añadir algo más a lo dicho.

Nada más.

El Sr. President:

Gracias.

Señor Mollà.

El Sr. Mollà Martínez:

Gràcies Senyor President.

Sembla que no són ni tan sols excuses de mal pagador ni tan sols falta d'eficàcia en la gestió sinó, evidentment, sembla que el que queda clar és que és un intent clar de, en tot cas, fer que els Grups de l'oposició no pogueren mai oposar-se a una iniciativa del Govern per tal de descarregar després qüestions que poden quedar perfectament resoltes si es vol per part del Consell.

Les transferències per al pagament d'aqueixes despeses es fan, són finalistes, apareix en la Llei de Pressupostos de l'Estat el tema en l'article vint-i-vuit apartat dos, subapartat b), quan l'augment del quatre per cent s'aplicarà en les Administracions de les Comunitats Autònomes i els organismes d'elles dependents.

I més encara, a nosaltres ens costa que per part de la Conselleria d'Hisenda, i així se'ns va fer saber, s'anava a intentar disposar ràpidament dels mecanismes, perquè existeixen per tal que aqueixes nòmnes estigueren regularitzades i no hi haguera cap tipus de retard en el pagament d'aqueix quatre per cent.

Evidentment, nosaltres el que sí que pensem és que, efectivament, ni són excuses de mal pagador ni tan sols és falta d'eficàcia. És quelcom de difícil qualificació com és fer joc polític en aqueix lamentable augment del sou d'uns funcionaris.

És a dir, és intentar fer joc polític per part del Grup Socialista en els seus dels treballadors. (es produeixen certes escridassades...) Francament és difícil de tragar.

Que es diga ara, igual que se'ns ha dit, si nosaltres havíem o no votat en contra d'aqueixos Pressupostos, que s'assegure aquí que no hi havia cap manera de fer ningun tipus per tal que aqueixa nòmina haguera estat regularitzada en el mes de gener. I que això s'assegure aquí i es diga per quines raons això és absolutament impossible si el Consell o les Corts no volen.

Gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Callao.

El Sr. Callao Capdevilla:

Muchas gracias Señor Presidente.

Ahora ya sé que Su Señoría votó a favor de la devolución de los Presupuestos, me lo ha recordado con su intervención.

También recuerdo que una de las enmiendas de su Grupo a los Presupuestos es proponiendo que el incremento salarial retributivo de los funcionarios fuera un seis por ciento. Eso quiere decir que hay también otra variación de postura, ahora es solamente un cuatro por ciento en función de esta enmienda.

Pero yo le voy a recordar, Señor Mollà, que porque ustedes han estado ejercitando una oposición constructiva y responsable, el Consell se encuentra con un Presupuesto prorrogado y para que pueda prosperar esta Propuesta la única vía posible sería una Ley de Crédito Extraordinario.

Usted sabe perfectamente que no es la vía adecuada la que usted está eligiendo y usted lo que quiere, precisamente, es lavarse su cara frente a estas personas que usted las ha puesto en esa situación merced a esa conjunción de intereses para devolver los Presupuestos al Consell.

Nada más.

El Sr. President:

Muchas gracias.

¿Algún Grupo desea fijar su posición? ¿No?. Muchas gracias.

Vamos a pasar a votación la Propuesta de Resolución del Grupo d'Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià.

Comença la votació.

Votos a favor, cinco; en contra, sesenta; abstenciones, siete.

Queda rechazada la Propuesta de Resolución.

Per a la defensa de la següent Proposta de Resolució, respecte a la constitució del Consell Assessor de la Planificació Regional, en nom i representació del Grup d'Esquerra Unida, el Senyor Botella té la paraula.

El Sr. Botella Vicent:

Molt Excel·lent President. Senyores i Senyors Diputats:

La Proposta de Resolució que portem avui a aquestes Corts és nova quant a la titulació d'aqueix Consell però no quant al seu contingut, els seus objectius i la seua finalitat.

Perquè aquest és un tema que hem vingut tractant en aquestes Corts en la Legislatura anterior en diverses ocasions, i jo crec que pels distints Grups es veia la necessitat, tal volta, el que per algun Grup en concret no es considerava era l'oportunitat en aquells moments que aquesta qüestió es plantejara.

I així, en l'any vuitanta-quatre ja, en una de les sessions d'aquestes Corts, el setze de febrer de l'any vuitanta-quatre, l'aleshores Grup Comunista, al qual jo m'honorava en pertanyer, varem presentar una Proposta de Resolució per tal que es creara el Consell Econòmic i Social a la Comunitat Valenciana, instant primer el Govern de l'Estat que elaborara aqueixa Llei, la plantejara, i d'aqueixa manera poder complir nosaltres en la tramitació que l'Estatut d'Autonomia així ens mandata per a tindre Consell Econòmic i Social també ací a la nostra Comunitat.

I en aquella ocasió l'II-lustre Diputat que representava el Grup Socialista, el Senyor Luna acabava dient que les Propostes en el sentit de la creació de la Llei del Consell Econòmic i Social de l'Estat ell considerava que no era oportuna en aqueix moment, entre altres coses perquè en el Parlament de l'Estat n'hi havia moltes lleis que preparar portar a efecte i que, de totes formes, ell era conscient que ja feia temps que aquest tema estava, diríem, plantejant-se o elaborant-se en les Corts de l'Estat i que, per tant, en el moment que estiguera elaborada, al final de la seua intervenció deia: «Entenemos que el Gobierno del Estado hará cuando pueda hacerlo, cuando el trabajo parlamentario se lo permita, la Ley

del Consejo Económico y Social y a partir de ese momento haremos nosotros la nuestra».

Doncs bé, jo, agarrant-me a aquestes paraules de l'II-lustre Diputat Senyor Luna, en aquells moments Diputat del Grup Socialista en aquestes Corts Valencianes, diria que en aquests moments vostès saben que està discutint-se la Llei del Consell Econòmic i Social a nivell de l'Estat, està discutint-se entre les distintes forces, no solament polítiques sinó també en les forces sindicals, quina va a ser la composició, quins van a ser els objectius, quina va a ser, en definitiva, la motivació per la qual es crea.

I nosaltres doncs, lògicament, quan aplegue aqueix moment reclamarem que el Consell Econòmic i Social també es constituïssa a la Comunitat Valenciana.

Però mentres acò aplega, nosaltres plantejem que es constituïssa el Consell Assessor de Planificació Regional, és a dir, li canviem el nom però creem que els objectius són els mateixos, que tots coincidim en aqueixos objectius i, sobre tot, coincideix amb nosaltres, en primer lloc, el Grup majoritari, el Grup que recolza al Govern de la Generalitat, perquè així ho ha manifestat en altres ocasions.

I en la redacció, doncs ni més ni menys el que veniem és a plantejar allò que ací s'ha defensat en altres moments, inclús en el discurs d'investidura del President Lerma, i, per tant, el que plantejem és que es constituïssa amb la participació de les diverses Admistracions, i en açò estem dient la Generalitat Valenciana, en primer lloc, lògicament, i també els Ajuntaments; és a dir, tractar que aqueixos Consells Econòmics i Socials, o en aquest cas el de Planificació Regional, tinguen també participació els Ajuntaments, les Organitzacions Sindicals, Empresariales, i altres entitats socials representatives.

Creem que és important que un organisme d'aquesta índole tinga la representativitat màxima dels sectors socials i econòmics del conjunt de la nostra Comunitat i per tant ho plantejem en aqueixos termes.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Señor García Fuster, para turno en contra tiene la palabra.

El Sr. García-Fuster y González-Alegre:

Señor Presidente. Señoras y Señores Diputados:

Siquiera sea por entrar en sinonimias parlamentarias a las cuales estamos plenamente legitimados por cuanto bautizar o rebautizar Consejos nuevos el estado de derecho no nos lo impide, si que quiero utilizar el turno en contra en nombre de mi Grupo para decir cuatro cuestiones que, por breves que van a ser, si que quiero que queden bien fijas en su mente.

Señor Botella, estamos de acuerdo con usted en que es aconsejable la concertación social. En estos tiempos en donde es bueno y es positivo que las distintas posturas ideológicas converjan en la búsqueda de soluciones, pues es bueno que los Grupos Parlamentarios que responden a ideologías determinadas puedan verse sentados para ayudar a la concertación.

Es por ello por lo que ayer, en el debate de la declaración política del Presidente de la Generalitat, hablábamos de la necesidad de que el PEV-2 hubiese sido tema materia de proyecto de ley y de ley posterior, porque eso implicaba el que no solamente era la convergencia de agentes sociales, sino que era el poder legislativo de la Comunidad Autónoma Valenciana quien tenía plena legitimidad y que era el principal legitimado para buscar conjuntamente esa concertación.

Las cosas no se han hecho así, las cosas debían haberse hecho así, sin perjuicio de lo cual seguimos proclives a esa concertación.

Ahora bien, afortunadamente el espíritu de Montesquieu no solamente no ha muerto, aunque algunas ilustres autoridades dignatarias del Gobierno de la Nación española entienden que sí que el espíritu ha muerto, no estamos por la labor, sino que en el caso de que éste hubiese muerto, seríamos nosotros los obligados a hacerle resucitar.

El estado de derecho que nos dicta la Constitución Española establece que el primer cuerpo legal por el que nos regimos todos los españoles es la Constitución. Y la Constitución establece la posibilidad, como usted bien ha dicho, de la promulgación de una Ley por la que se constituya el Consejo Económico y Social.

Y nuestro primer cuerpo legal de la Comunidad Valenciana, nuestra subsidiaria Constitución de los valencianos, en su artículo sesenta, casualmente «in fine», establece que por Ley de las Cortes Valencianas se podrá crear un Consejo Económico Social. En dicha Ley se regulará su composición, funciones y el estatuto de sus miembros.

Yo estoy convencido que usted, Señor Botella, ha querido, en nombre de su Grupo, establecer una sinonimia, es decir, en tanto en cuanto el Consejo Económico y Social que prevé el artículo sesenta del Estatuto de Autonomía no podemos crearlo por cuanto que usted es bien conocedor de la Disposición Transitoria Octava del mismo cuerpo legal regional que nos rige, donde dice: Que la creación del Consejo Económico y Social Valenciano tendrá lugar una vez promulgada la Ley a la que se refiere el artículo ciento treinta y uno apartado dos de la Constitución, ha querido, efectivamente, que esa concertación social se hiciese a través del Consejo Asesor de la Planificación Regional.

Nosotros entendemos que ese cambio de nombre no serviría más que para ganar un tiempo que entendemos que, en este momento, en base a la voluntad que manifiesta mi Grupo, de que los agentes sociales se tienen que ver representados en este poder legislativo en las Cortes Valencianas, entendemos que la sinonimia no es apropiada, que debemos...

El Sr. President:

Por favor, ruego a Sus Señorías guarden silencio y respeten la intervención del orador.

Señor García-Fuster tiene el uso de la palabra.

El Sr. García-Fuster y González-Alegre:

Muchas gracias Señor Presidente.

...que debemos atender, desear que por las Cortes Generales, Congreso de los Diputados y Senado, se promulgue la Ley del Consejo Económico y Social, y entonces entrará en funcionamiento la Disposición Transitoria Octava, de nuestro Estatuto de Autonomía y podamos hacer efectivo el artículo sesenta del mismo cuerpo legal regional que nos rige.

Consiguientemente, estando de acuerdo con el espíritu que rige la propuesta de Izquierda Unida-Unitat del Poble Valencià, y estando de acuerdo con que debemos regirnos por la legalidad vigente, y siendo firmemente defensores del estado de derecho por el que nos regimos, entendemos que no debemos votar, y por supuesto no vamos a votar a favor, vamos a votar en contra, esta Propuesta de Resolución que nos plantea el Grupo Parlamentario precitado, sin perjuicio de que desde este momento brindamos nuestras múltiples posibilidades para que en el Congreso de los Diputados se pueda llevar a cabo esta Proposición de Ley, que sea Ley, y a partir de entonces podamos hablar del Consejo Económico Social de la Comunidad Valenciana.

Gracias Señor Presidente.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señor Botella.

El Sr. Botella Vicent:

Moltes gràcies Senyor President.

Senyores i Senyors Diputats:

Senyor García Fuster, en primer lloc dir-li que tota l'argumentació referida als temes legals, efectivament, la coneixem tots els Diputats presents en aquesta Cambra.

Però jo crec que ací no s'ha plantejat, en cap moment, en aquesta ocasió la creació ja del Consell Econòmic i Social, perquè no n'hi ha condicions legals perquè es faça, però al mateix temps vosté reconeix la necessitat que això es porte a efecte com un organisme que, efectivament siga, diríem, el que aglutine les distintes forces socials i econòmiques per tant de concertar, no solament la política econòmica i social, sinó també veure en les distintes comarques del conjunt de la nostra Comunitat quina va a ser, diríem, la política industrial que es porte a efecte per part del Govern de la Generalitat.

Jo crec que oposar-se en aquests moments a la creació d'aquest Consell Assessor significa, ni més ni menys, oposar-se a la concertació. Perquè és a dir, anem a esperar-se que les Corts Generals i el Govern de l'Estat es plantegen i aproven, la Llei del Consell Econòmic i Social.

I mire, a mí en fa la impressió que, en realitat, i en tots els respectes li ho dic, per part del seu Grup, i en aquest cas vosté que ha parlat en nom d'ell, doncs n'hi ha una actitud de crítica permanentment al Partit Socialista que hui està en el poder, però sense que n'hi haja alternatives clares als problemes.

Perquè vosté, en el Ple que jo feia abans referència, en aquells moments votava a favor de la proposta del Grup Comunista per tal d'instar el Govern de la Nació, de l'Estat, perquè es creara aqueix Consell Econòmic i Social, i vosté deia: Que, efectivament, tenim condicionat a la constitució del nostre Consell Econòmic Regional el moment que d'una volta el Partit Socialista Obrer Espanyol vulga constituir davant les Corts Generals, mitjançant Llei, el Consell Econòmic i Social Nacional.

És a dir, permanentment li es diu al Partit Socialista: Vostés formen el Consell Econòmic i Social a nivell de l'Estat i després nosaltres ja el formarem ací.

I això és quelcom que ja ho recull la Llei i que no fa falta que fem debats continuament per repetir-ho.

I jo crec que el que es tracta és que si, efectivament, sabem que els problemes estan allí, que n'hi ha que concertar, és buscar la fórmula perquè, realment, mentres això vinga, es puguin buscar les solucions als problemes que tenim.

Jo crec que aqueix ha de ser l'esperit que vosté, en el fons, està d'acord que aqueix ha de ser el camí, però que jo no sé per quines raons, en aquesta ocasió, vostés van a votar en contra. Jo esperava que tal volta fóra el partit que està en el poder, però en aquesta ocasió m'he trobat en la sorpresa, que és el partit majoritari de l'oposició el que, realment, va a votar en contra.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor García-Fuster.

El Sr. García-Fuster y González-Alegre:

Señor Presidente.

Señoras y Señores Diputados.

Don Alfredo Botella el sorprendido. No, yo creo que no hay ninguna razón ni objetiva ni subjetiva para que usted tenga en este momento perdida o agotada su capacidad de sorpresa, ni mucho menos.

En primer lugar quiero contestar a sus palabras que no era mi intención venir aquí a darle clases a usted de Derecho Constitucional. Estamos en la misma circunstancia usted y

yo para saber cuáles son los artículos vigentes y cuál es la legalidad vigente en cada caso, por la cual nos regimos.

Efectivamente, tiene usted toda la razón, estamos a favor de la concertación, sin embargo, tengo que decirle que alguna razón debemos tener cuando partidos que teóricamente están tan opuesto a la ideología que preconiza mi Grupo mantienen posturas tan distintas.

Usted dice que no hemos traído nuestra alternativa en el debate de las Propuestas de Resolución, como consecuencia de la declaración política del Presidente de la Generalitat.

Tengo que decirle que, justamente, las antípodas palabras a las que usted acaba de emplear las empleó en el día de ayer el Señor Lerma, cuando decía que si queríamos traer nosotros a este debate nuestro programa y que no era el momento procesal oportuno.

Tengo que decirle que, efectivamente, tenemos nuestro programa, que teníamos que escuchar las palabras del presidente de la Generalidad, y que nuestra alternativa de gobierno es una cosa que nos ha dicho el pueblo valenciano y que no depende ni de usted ni del Señor Lerma, de cuál sea la alternativa.

Quiero decirle, en la anterior vez que se planteó este tema presente ante este Pleno de las Cortes, dijimos lo mismo que decimos hoy, que estamos deseando que se promulgue la Ley del Consejo Económico Social por las Cortes Generales para que estas Cortes puedan, definitivamente, desarrollar el artículo sesenta de nuestro Estatuto de Autonomía.

En tanto en cuanto no se promulgue dicha Ley en las Cortes Generales, nosotros, por mor del artículo sesenta y por mor de la Disposición Transitoria Octava, del mismo cuerpo legal, no podemos, en este momento, entablar ningún tipo de acciones respecto de la Ley por la que se cree el Consejo Económico y Social de la Comunidad Valenciana.

Contarán ustedes, como ustedes contarán con el nuestro, y nosotros con el suyo, apoyo para que todas las fuerzas sociales, agentes sociales, puedan contribuir al progreso de la Comunidad Valenciana. Mediante proyectos de Ley, en el poder legislativo, en esta Cámara de las Cortes Valencianas, y no mediante firmas que luego quieran ser usadas, y a veces abusadas por parte de quien no debe usarlas y menos abusarlas.

Muchas gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señor Campillos, para fijar la posición de su Grupo tiene la palabra.

El Sr. Campillos Martínez:

Gracias Señor Presidente.

Muy brevemente, porque voy a decirle al Señor Botella que nosotros tampoco estamos en el poder, aún, aún no estamos en el poder los de Unión Valenciana, pero no estando en el poder también vamos a votar no.

Y no es cuestión de crítica, Señor Botella, no es cuestión de crítica, es simplemente cuestión de legalidad.

Y precisamente por esa cuestión de legalidad, precisamente porque como partido nacionalista somos absolutamente respetuosos con el Estatuto de Autonomía, ya se le ha recordado a usted el artículo sesenta y la Disposición Adicional Octava.

Nos vemos en la necesidad absoluta de votar no.

Gracias Señor Presidente.

El Sr. President:

Muchas gracias.

El Señor Botella tiene la palabra.

El Sr. Botella Vicent:

Moltes gràcies Senyor President.

Senyores i Senyors Diputats:

Molt breument.

Senyor Campillos, jo crec que vosté argumenta ací la legalitat, en la que tots estem d'acord, però jo el que voldria és que s'isquera ací i es diguera si el que es planteja és il·legal.

És a dir, la proposta que nosaltres plantejem ¿està dins de la legalitat o no està dins de la legalitat?.

Perquè clar, vindre ací amb plantejaments de legalitat des del punt de vista de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia, estrictament en el referent al Consell Econòmic i Social, doncs completament d'acord.

Però nosaltres estem plantejant un altre organisme que, realment, servisca per assentar les bases i per assentar, lògicament, en primer lloc, les forces socials i econòmiques d'aquesta Comunitat per tal de discutir els problemes socials i econòmics que tenim plantejats.

I jo crec que el que hi ha que contestar és si, realment, aqueixa proposta està fora de la legalitat, si està fora de la legalitat tinga vosté per segur que nosaltres serem els primers en retirar-la.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Campillos.

Yo rogaría si puede utilizar el micro desde el escaño mejor.

El Sr. Campillos Martínez:

Gracias Señor Presidente.

Pues retírela Señor Botella, pues retírela. Retírela porque, efectivamente, va en contra de la legalidad.

En su exposición usted nos ha venido a decir que es lo mismo pero que lo han cambiado de nombre. Pues entonces no me diga usted otra cosa.

Si es lo mismo pero le han cambiado de nombre sigue estando dentro de la ilegalidad llamándose de otra manera.

No tiene explicación posible. Retírela, Señor Botella.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señor Bru.

El Sr. Bru Parra:

Señor Botella, por parte de mi Grupo, y con referencia a su Propuesta de Resolución, no voy a entrar en argumentos de legalidad; simplemente voy a hacerle algún razonamiento de carácter político.

Estamos de acuerdo con el espíritu de su Proposición, incluso distinguiría dos partes en la misma, la primera, aquella en la cual ustedes hablan de la necesidad de una mayor y continuada participación de todas las organizaciones sociales en este proceso de discusión y toma de decisiones de la formación económica, como entendemos que así ha sido, sin Consejo Económico Social todavía y sin Consejo Asesor, durante el proceso de discusión y elaboración del Programa Económico Valenciano-2.

Ahora bien, en cuanto a lo que se refiere a la segunda parte, también, sin descartar por completo la necesidad de que en un plazo transitorio, hasta que pueda constituirse ese Consejo Económico y Social, puedan instrumentarse algún tipo de instrumentos que no sean simplemente voluntaristas o simplemente coyunturales de discusión y participación, entendemos, no obstante, que éste no es el momento oportuno en tanto en cuanto que la Propuesta que ustedes hacen es un tanto ambigua y obedece, quizás, a una redacción precipitada por el hecho de tener que presentar una Resolución al final de un debate.

Por consiguiente, pensando que su Propuesta no es nueva solamente en cuanto a la titulación, sino que también es nueva en tanto en cuanto que establece una composición de dicho Consejo Asesor de Planificación Regional, yo le diría, Señor Botella, que, dejando abierta, por parte de mi Grupo, la posibilidad de volver con calma y sin precipitación sobre este tema, por el momento vamos a oponernos e incluso, también, le matizaría que cuando llegue el momento en el cual una vez promulgada la Ley a la cual hace referencia el ciento treinta y uno apartado dos de la Constitución, no hará falta, en absoluto, Señor Botella, que su Grupo reclame que se constituya aquí el Consejo Económico y Social, puesto que el Gobierno, primer cumplidor del Estatuto, será respetuoso con la Disposición Adicional Octava y lo instará sin necesidad de que haya reclamación por parte de Grupo alguno.

Muchas gracias

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señor Botella.

El Sr. Botella Vicent:

Moltes gràcies Senyor President.

Senyores i Senyors Diputats:

Bé, Senyor Bru, el meu Grup no va a recordar-li sistemàticament i lògicament quan s'aprove la llei del Consell Econòmic i Social de l'Estat que el creen ací si, realment, el projecte eix des del Govern de la Generalitat. Si no eix tinga, per segur, que no solament el nostre Grup, ja ho han anunciat altres Grups també, reclamarem la constitució del Consell Econòmic i Social també a la nostra Comunitat.

Vosté planteja que la Proposta que nosaltres fem ací no és una Proposta oportuna.

Mire, aquesta Proposta l'únic que ve és a copiar literalment, literalment, un dels acords d'investidura entre el seu Grup i el meu. I diu, firmat el dia vint de juliol d'aquest any passat:

«Con carácter inmediato (és a dir, ja fa vuit mesos), con carácter inmediato, por el Consell se aprobará la constitución de un Consejo Asesor de Planificación Regional con participación de las diversas Administraciones, las organizaciones sindicales, empresariales, y otras entidades sociales representativas».

Acò és textual, el que s'ha firmat. El que es tracta és que ara vulga reconèixer-ho o no.

Jo crec que, en realitat, donar arguments ara ací que no és oportú doncs, molt bé, explique'm vosté per que no és oportú, però no argumente que és que no està ben redactat, és que diu altres coses diferents, no és així. I vosté ho sap perfectament.

Per tant, jo no em sorprenç que, de totes maneres, vostés vagin a votar en contra, ja ho he dit abans, pensava que tans sols vostés anaven a ser els qui votaren en contra, però de totes maneres també m'alegre que consideren que no és una il·legalitat el haver-ho presentat.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Bru.

El Sr. Bru Parra:

Señor Presidente.

Mire usted, Señor Botella, yo no le he dicho que el tema para nosotros esté cerrado, yo he dicho que estamos dispuestos a volver con tranquilidad sobre este tema.

Por ejemplo, y no quiero trivializar, cuando ustedes y nosotros y más Grupos, por ejemplo, definamos el alcance y contenido de la frase«... i altres entitats socials representati-

ves...».

Por ejemplo, ¿Sociedad de Cazadores, Bandas de Música?. Si están sindicatos, Municipios, Empresarios y otros poderes, ¿qué quiere decir «otras organizaciones sociales representativas?».

Ustedes definanlo y entonces estaremos de acuerdo. Evidentemente, es un compromiso que estamos dispuestos a cumplir pero, precisamente, en un proceso de discusión no porque ustedes vengan aquí, como «escopetá de lladre», a raíz de un debate de investidura, a intentar sacar el ascua a su sardina.

Por consiguiente, insisto, el tema no está cerrado, a pesar de este semiatraco que ustedes han querido dar aquí en estos momentos en la Cámara. No está cerrado, volveremos a hablar oportunamente del tema y definiremos, por ejemplo, temas como cuál es el plazo mas corto posible, y sobre todo, esta frase tan ambigua de «otras entidades sociales representativas» qué quiere decir.

Cuando lo tengamos definido volveremos a la Cámara y será la Cámara, y no un acuerdo entre dos Grupos, quien diga, defina y componga, este instrumento intermedio que seguimos pensando que es oportuno.

Muchas gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Pasamos a votación la Propuesta de Resolución d'Esquerra Unida, en lo que es exactamente el contenido del párrafo segundo de la Propuesta. Está claro ¿no?

Comienza la votación.

Votos a favor, seis; en contra, sesenta y cinco; abstenciones, ocho.

Queda rechazada la Propuesta de Resolución.

Para la defensa de la Propuesta de Resolución, en cuanto a la creación de puestos de trabajo estables y especialmente en los programas de fomento del empleo, se concede la palabra al Señor Mollà en representación de Esquerra Unida.

El Sr. Mollà Martínez:

Gràcies Senyor President.

Senyores i Senyors Diputats:

Durant aquests dos dies que ha estat durant el debat s'ha parlat molt de xifres d'aturats, s'ha parlat molt de la creació d'ocupació, s'ha parlat molt de tot aquest tema.

Però nosaltres pensem que no s'ha parlat suficientment del tema que quan es diu que es crea ocupació, quan es parla d'aqueixes estadístiques sobre l'ocupació...

El Sr. President:

Per favor, guarden silenci.

Senyor Mollà, té la paraula.

El Sr. Mollà Martínez:

Gràcies Senyor President.

... no es parla d'aqueixa ocupació en quines condicions es produeix per a molts treballadors.

És a dir, no és el mateix tindre un treballador que té una ocupació estable que un treballador que a l'hora de l'estadística sí que compta com que està empleat però que està, constantment, subjecte a veure perdut el seu lloc de treball. És a dir, està constantment subjecte a la inestabilitat.

Això ha estat reconegut, les estadístiques allí podrien parlar també, i ha estat reconegut que només el dos per cent de les contractacions que s'han fet últimament representen, efectivament, contractacions per a període indefinit, és a dir contractacions de treball estable.

Nosaltres, que pensem que és important que quan es parla d'acò, perquè, a més a més, quan es diu que si es fa una política liberal o es deixa de fer liberal, jo crec que és molt im-

portant tindre en compte que el liberalisme només és una cosa que puga o no afectar el sistema econòmic per als empresaris, sinó també per als treballadors.

I, efectivament, quan als treballadors se'ls fan contractes laborals que no són indefinits, que han d'estar subjectes a renovacions constants, això és per als treballadors liberalisme.

Nosaltres pensem que en la mesura de les possibilitats, i en aqueix sentit va la Proposta de Resolució, tots els programes de la Generalitat, tots els programes del Consell, i especialment els de Foment de l'Empleament, s'hauria de discriminar claríssimament, de manera absolutament significativa el que fóra la contractació indefinida i la creació de treball estable.

I, a més a més, esperem que com açò és una cosa que jo crec que tot el món reconeix, doncs deixe de funcionar la santa aliança que està funcionant aquí fins a aquest moment, i pugam, realment, traure, alguna Resolució que, efectivament, puga anar en un camí de resoldre quelcom positiu per als valencians.

Moltes gràcies.

(Ocupa la Presidència el Vice-President Primer, Senyor Soler i Marco).

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies.

Senyor Millana, per a fixar posició.

El Sr. Millana Sansaturio:

Gràcies Senyor President.

El meu Grup, en consideració i matisant, lògicament, en el que és l'àmbit competencial del Govern Valencià, en aquest cas de la Generalitat Valenciana, que com és ben sabut la seua competència és d'execució determinades polítiques complementàries de les que s'estableixen a nivell de Govern Central, efectivament, i dins d'un marc que està negociant-se actualment en l'Administració Central per al foment de l'ocupació de joves, fonamentalment, evidentment que, marcada aquesta distància, té una prioritització de la creació de llocs de treball estables. Perquè en els programes de Foment d'Ocupació que n'hi ha, sobretot dirigits a Cooperatives, Societats Anònimes Laborals, estan fonamentalment dirigits a l'ocupació estable.

Per tant, no tenim res que objectar al que és el contingut de la Resolució.

De totes maneres, crec que cal fer alguna reflexió, sobretot pels comentaris, la introducció que ha fet el Diputat del Grup d'Esquerra Unida.

Evidentment, al viure en una economia en un dinamisme marcat, precisament, per l'evolució tecnològica, tots estem contemplant com quantitat d'empreses naixen y moren.

Algun dels Il·lustres Diputats, companys seus, coneixen perfectament quin ha estat el procés de destrucció d'ocupació estable, sobretot a partir de l'any setanta-vuit, d'una manera vertiginosa.

I sap perfectament que establir normes legals que estiguen decretant l'ocupació estable no serveixen per a res, perquè aquests Senyors Diputats, companys de vosté, saben perfectament que han hagut de pactar i acceptar la destrucció d'aqueixos llocs de treball, a voltes amb certa facilitat.

Per tant, i feta aquesta salvetat, he de dir que ens troben en un marc en el que, precisament, l'Estat Espanyol no és d'aquelles economies que més precarització, que diuen vostés, té en el mercat de treball. Perquè si comparem la relació del vuitanta per cent de llocs de treball estables davant el vint per cent d'ocupació eventual i la proporció que, aproximadament, n'hi ha en Europa, que és d'un seixanta per cent a favor de l'ocupació estable i un quaranta de l'eventual, evidentment, ens adonem que no estem precisament en una situació especialment desfavorable.

De totes maneres, com he dit, com és política del Consell

afavorir, dins de les seues competències, i en aquells convenis que està signant amb el Govern de l'Estat, afavorir i discriminar obertament donant més recolzament a l'ocupació estable, és pel que anem a votar a favor d'aquesta Proposta de vostés.

Gràcies.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies.

¿Algun Grup vol manifestar la seua opinió al respecte? ¿No?

Passem, doncs, a votació.

Comença la votació.

Vots a favor, cinquanta nou; en contra, cap; abstencions, set.

És aprovada aquesta resolució.

Passem a la Proposta de Resolució número tres mil cinc-cents seixanta quatre del grup d'Alianza Popular, per a parlar d'un Projecte de Llei mitjançant el qual es regulen i potencien les Cambres Agràries.

Tè la paraula el Senyor Gayá.

El Sr. Gayá Sastre:

Gracias Señor Presidente.

En un principio hay que decir que hay un error de transcripción en la palabra que dice «proceso» y debe ser «progreso del sector agrario valenciano».

Señor Presidente. Señoras y Señores Diputados:

La Comisión de Agricultura, y mi Grupo Parlamentario de Alianza Popular, han mirado con especial mimo y atención la problemática en que se encuentran sumidas las actuales Cámaras Agrarias Locales.

La reciente Ley aprobada de Cámaras Agrarias, actualmente recurrida por nuestro Grupo Parlamentario ante el Tribunal Constitucional, ha llevado a desembocar en que las actuales Cámaras se encuentren sin saber exactamente qué funciones les corresponden desempeñar dentro del mundo agrario.

A instancias del Gobierno Central se están dejando en la más pura agonía a las que tradicionalmente han estado prestando todas las ayudas necesarias que el sector agrario valenciano requería.

En la actualidad, y cumpliendo el fiel mandato a que obliga una Ley, a las Cámaras Agrarias se les ha prohibido la recaudación de las derramas que pagaban los agricultores para su mantenimiento, imposibilitando, digo, ejercer sus funciones, aduciendo así la inactividad de las mismas.

Buena prueba de ello es que no se ha contado para nada con ellas en las últimas desgracias climatológicas que asolaron nuestros campos valencianos y se rehuye de las mismas como enfermedad contagiosa.

El Presidente Lerma, en su discurso de investidura manifestó que la Comunidad Valenciana tenía competencias legislativas en este tema.

Nuestro Grupo así lo cree y así parece también creerle nuestro Conseller de Agricultura.

Pero en todo esto me parece a mí que se está jugando con plena convicción de causa y con un doble sentido.

Todos los Grupos Parlamentarios aquí representados dicen, de una forma o de otra, defender las actuales Cámaras Agrarias Locales. Pero cuál es nuestra sorpresa (... hay algunas voces que dicen: «no, no,...») que tras este enmascaramiento de la realidad se esconden fines muy concretos que en nada contribuyen a dilucidar la problemática existente.

El Grupo Parlamentario mayoritario de esta Cámara, el PSOE, votará sin duda que no a esta Propuesta de Resolución. Sin duda, aducirá cuestiones que difieran muy mucho de las aquí expuestas por mi Grupo. Mala defensa y flaco favor se estaría haciendo entonces al mundo agrario valenciano.

Señorías, ¿por qué no hablamos claro?

El Presidente Lerma ayer, aquí, no llegó a decirnos cuál es la verdadera razón por la que la Generalitat, según él, quiere prestar los mismos servicios que actualmente presta la Cámara Agraria.

Y Generalitat, Señores Diputados, también son estas Cortes y sobre esto todavía no se ha hablado.

A lo mejor debió decir que es el Consell el que quiere prestar lo que están haciendo las Cámaras Agrarias actuales.

Pero, por otra parte, se está propiciando el que a nivel local se creen los Consejos Agrarios Locales, (C.A.L.), para que asuman las mismas competencias que las actuales Cámaras Agrarias Locales.

Señores Diputados, nuestra Propuesta de Resolución sólo pretende que se legisle, que el Gobierno traiga aquí, a la Cámara, a estas Cortes Valencianas, una Ley que permita esclarecer la actual situación organizativa de nuestros agricultores y ganaderos.

Queremos poder darnos la satisfacción de hablar y discutir sobre la conveniencia o no de las actuales Cámaras Agrarias Locales pues, al parecer, con las Provinciales no se atreven todavía.

Queremos hacer una gran debate porque estamos seguros de que de él saldrá beneficiado el pueblo valenciano y, en especial, el agricultor.

Concedáanos la oportunidad de hacerlo, y oportunidad tendremos de discutir ese gran afán del Consell por dirigirlo todo, de ser él el gran protagonista de todo cuanto se haga.

Muchas gracias.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Gayà.

Torn en contra, Senyor Garcés, pel Grup Socialista.

El Sr. Garcés Ramón:

Gràcies Senyor President.

Senyores Diputades, Senyors Diputats:

Aquest no és un tema nou plantejat en aquest Parlament; si no recorde malament és ja la segona oportunitat en què tenim ocasió els distints Grups polítics de pronunciar-nos, en aquesta actual legislatura, sobre la problemàtica plantejada per les Cambres Agràries i, per tant, no és estrany tornar a escoltar els raonaments del Grup Popular, com tampoc va a resultar estrany escoltar els raonaments del Grup Socialista sobre aquesta qüestió.

Raonaments que no poden haver canviat en qüestió de setmanes perquè no s'han produït fets nous. I de la mateixa manera que fa pocs dies tingueren ocasió d'insistir que per al Grup Socialista les competències i funcions, algunes d'elles, atribuïdes històricament, primer, a les «Hermandades», després a les Cambres, creem que algunes d'aqueixes competències i funcions en l'actual sistema democràtic correspon el ser desenvolupades per les instàncies que han de veure amb el món rural, incloent, naturalment, els Ajuntaments.

La separació històrica entre el camp i la ciutat o el camp i el poble, entre el que era l'ens urbà i l'ens rural, és una separació que des del punt de vista de les institucions que han de veure amb el poder democràtic, no hauria d'existir.

I aqueix és el sentit de les expressions que ahir va tindre el nostre President ací, i no l'altre, i no el que se li ha donat per part del Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

Des d'aqueixa perspectiva, doncs, salvant la necessitat que algunes competències i funcions, com poden ser la guarderia, com poden ser l'atenció de camins, o unes semblants, puguin ser desenvolupades en l'actual situació democràtica pel sistema que ha de configurar-se, hi ha que dir també que, naturalment, està en l'òptica del Govern Autònom Valencià procedir a legislar, en el moment oportú, sobre aquesta temàtica, oportunitat necessària sense la qual seria ineficac.

El Senyor Diputat que n'ha precedit en l'ús de la paraula ha parlat que el propi Grup d'Alianza Popular té interposat un recurs al voltant de la legislació sobre Cambres Agràries vigents en tot l'Estat.

Hi ha un altre recurs interposat pel Govern de l'Estat, sobre la legislació de Cambres Agràries efectuada per la Generalitat de Catalunya.

Per tant n'hi ha una situació, des del punt de vista jurídic, com a mínim, podien dir, d'inestabilitat en aquests moments.

Això ratifica el criteri que estem seguint en el País Valencià en la perspectiva d'afavorir per un costat el marc legal que sí que facilita la configuració dels Consells Locals Agraris i, per un altre, estar atents al moment més oportú i adequat en aqueixa búsqueda d'eficàcia per a legislar dins de les competències estatutàries, als que no renunciem, sobre les Cambres Agràries.

Dit tot això, per tant, justificar des d'aqueix posicionament el vot negatiu a la Proposició de Resolució presentada en aquests moments pel Grup Popular.

Gràcies.

(Ocupa la Presidència el President Senyor García i Miralles).

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Gayà, té la paraula.

El Sr. Gayà Sastre:

Moltes gràcies Senyor President.

Senyor Garcés, mire, el meu Grup, actualment, no sap exactament en quines condicions s'entren les Cambres Agràries Locals per part del Consell, i no ho sap. I no ho sap per quant apareix en premsa que ara van a establir-se els diners suficients com perquè totes les Cambres Agràries que actualment han de pagar el dèficit que arrosseguen, van a ser sufragades per part de la Conselleria, o per part de l'Administració Central.

Aleshores resulta (que són molts, per cert), que nosaltres creem que l'única realitat que porta que l'esquerra, ja no parle del Partit Socialista perquè pareix ser que tots estan d'acord, que les Cambres Agràries tendisquen a desaparèixer, d'alguna forma lenta, però crec que darrere de tot això hi ha alguna cosa més. Hi ha alguna cosa més, que podia referir-me que actualment les Cambres Agràries tenen uns patrimonis que, per cert, han estat pagats, en dificultats, per part dels llauradors, i que, poquet a poquet, han contribuït a fer queix edifici que actualment empara les actuals Cambres Agràries.

La creació dels Consells Agraris Locals no sé exactament si parteixen de les directrius de la Conselleria, no ho sé.

El que sí que sé és que els únics Ajuntaments que estan, i que han creat, els Consells Agraris Locals són els que estan governats pel Partit Socialista. El que vol dir és que alguna campanya ha sonat.

Pel que també vull dir jo és que cada localitat està creant el Consell Agrari Local a la manera que ell pensa que s'ha de crear, sense cap tipus de reglamentació.

Aleshores, ¿què ocorre?. Que les organitzacions agràries de la localitat s'entren que no estan representades. Perquè pareix ser que per a nosaltres el que està clar és que és més democràtic un Consell Agrari Local, posat a dit per l'alcalde de la localitat que una Cambra Agrària que tots els càrrecs són elegits democràticament. I se m'ompli la boca de dir democràticament.

Per tant, no crec jo que l'única història que ací ens porte que les Cambres Agràries desapareguen és perquè els Ajuntaments no participen. No m'ho puc creure perquè a mi em consta que han hagut Ajuntaments que en crear el Consell Agrari Local el primer que han fet ha sigut demanar-li el

patrimoni de les Cambres Agràries.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Garcés.

El Sr. Garcés Ramón:

Senyor President.

Crec que el Senyor Diputat no ha contradit cap dels arguments ací donats per a explicar el vot negatiu a la Proposició de Resolució presentada i ha entrat en un aspecte de valoració política sobre el significat democràtic o no de les Cambres Agràries i el significat democràtic o no dels Consells Locals Agraris.

Crec que és una polèmica que si la tinguérem en porfunitat podrien arribar a conclusions evidents a partir de la història de les Cambres Agràries, a partir de les Cambres Agràries en la seua evolució des de «las Hermandades Agrícolas» i el que això significava de protagonisme d'un determinat poder en el camp d'una autocràcia. I com en aqueixa situació s'establí, no la democràcia en el camp sinó el caciquisme i el control del camp per un poder no democràtic.

Ja en situació democràtica, naturalment, això ja no pot continuar així i han estat els successius Governos democràtics els que han fet canviar aqueixa situació.

Primer, a través de les Cambres Agràries que era una transició cap a una situació nova en la que estem entrant en aquests moments, situació nova que ve caracteritzada per la necessitat d'evitar la situació de caciquisme i doble poder creat per «las viejas Hermandades» en el camp, i la necessitat de delimitar perfectament els camps, les funcions, entre el que és el sindicalisme agrari, que es fa a través de les Organitzacions Professionals Agràries i el que pot ser un instrument, un organisme, una entitat de servei per als llauradors.

I en aqueixa segona perspectiva, una vegada delimitats els camps, que és el que està començant a configurar-se afortunadament, en aqueixa segona perspectiva de mantindre un instrument, un organisme, una entitat de serveis, és quan estan apareixent els Consells Locals Agraris.

I en aqueixa mateixa perspectiva és que en el moment oportú, i quan siga eficaç, el Govern Autònom Valencià proposarà l'adequat dins del marc estatutari per a regular aqueixa situació creada.

Però, sens dubte, evitar qualsevol confusió sobre què signifiquen, dins de l'actual convivència democràtica, els Consells Agraris Locals i el que ha estat la història i la tradició, desgraciadament encara en alguns llocs vigents, de les velles «Hermandades Agrarias».

Gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Campillos.

El Sr. Campillos Martínez:

Gracias Señor Presidente.

Y para fijar muy brevemente la postura de mi Grupo.

Y ciertamente que no sé muy bien por dónde empezar, aunque sí que sé muy bien por dónde tengo que terminar.

Para empezar, quizá, podría decirle al portavoz del Grupo Socialista que yo no sé si el portavoz del Grupo de Alianza Popular le ha dado a usted argumentos jurídicos o no, si le ha dado argumentos legales o no.

Yo le puedo decir que el artículo treinta y cuatro apartado cuatro de nuestro Estatuto de Autonomía nos concede competencia plena en materia de agricultura.

Y que el artículo ciento cuarenta y nueve apartado uno de la Constitución ratifica este criterio y así lo favorece.

En su consecuencia, yo creo que, efectivamente, estamos capacitados, y así en alguna otra ocasión lo ha dicho también el actual Conseller de Agricultura, estamos capacitados para regular sobre Cámaras Agrarias.

Por otro lado, y creo que el Grupo Parlamentario de Alianza Popular está esperando que lo diga, porque saben que lo voy a decir, por otro lado no estamos de acuerdo en que soliciten ustedes del Consell que se traiga un Proyecto de Ley. ¡Háganlo ustedes!, son tan legisladores como cualquier otro Grupo.

En su consecuencia, nosotros, que vamos a apoyar su Propuesta, y la vamos a apoyar porque entendemos que así debe ser, y no nos queremos remontar al feudalismo, del que creo que estaba hablando el Señor Garcés porque todas esas cosas que ha hablado el Señor Garcés me estaban recordando el feudalismo de la Edad Media, vamos a apoyar su Proposición, y sabiendo ya que va a ser rechazada por el Grupo mayoritario y que no va a obtener el respaldo suficiente, anuncio formalmente ante esta Cámara que Unión Valenciana, que ya tiene redactado el Proyecto Ley de Cámaras Agrarias, y que le falta sólo la última revisión, lo presentará antes de ocho días ante esta Cámara.

Muchas gracias Señor Presidente.

El Sr. President:

Muchas gracias Señor Campillos.

Senyor Garcés, tiene la palabra para réplica.

El Sr. Garcés Ramón:

Gràcies Senyor President.

O bé no m'ha entès el Senyor Campillos o bé m'he explicat mal. Crec que he dit, com a mínim dues vegades, que el Govern Autònom Valencià no renuncia a la capacitat legal que té al voltant del marc estatutari en aquest tema.

He dit, a més a més, que la capacitat de portar ací un Projecte de Llei, sense haver renunciat a ella, està pendent del moment oportú en busca de l'eficàcia i no en busca de l'oportunitisme polític estricte.

I he parlat de la situació legal en què es troben en aquests moments, per un costat, la legislació estatal sobre Cambres Agràries, recorregudes pel Grup Popular, i la legislació autonòmica, feta pel Govern de la Generalitat de Catalunya, també recorreguda pel Govern de l'Estat.

Per tant, jo crec que el Senyor Campillos no ha entès cap dels arguments de caràcter jurídic als quals jo he mencionat.

Que les Cambres Agràries, o les «Hermandades Agrarias», siguen de l'època feudal, jo crec que fins l'any setanta-vuit han estat vigents, las «Hermandades». I les Cambres Agràries vénen d'aqueix moment, és a dir que no és l'època feudal, Senyor Campillos.

Res més, gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Gil-Orozco.

El Sr. Gil Orozco:

Señor Presidente. Señoras y Señores Diputados:

Nuestro Grupo, por razones de economía procesal, no iba a intervenir en la fijación de posición en los debates sobre las Propuestas de Resolución que esta noche se han traído a la Cámara.

Pero al ver ciertas inexactitudes que se han pronunciado aquí, queremos dejar aclarada nuestra posición en este tema.

Nuestro Grupo apoya el mantenimiento de las Cámaras Agrarias y está en discordancia plena con las palabras que ha dicho el Señor Garcés.

El Señor Garcés ha dado la sensación, aquí, de que la oposición del Partido Socialista a las Cámaras Agrarias era, pre-

cisamente, porque él ha dicho que provenían del antiguo régimen. Está absoluta y completamente equivocado.

Las Cámaras Agrarias, como institución creada para la defensa de los agricultores, se inicia a finales del siglo pasado y principios de éste. Y, además, fue potenciado enormemente en la época de la República. Después se transformó el nombre y se convirtieron en Hermandades Sindicales de Labradores y Ganaderos. Y ahora se vuelven a llamar otra vez Cámaras Agrarias, igual que existen en la mayor parte de Europa éstas Cámaras para defensa de los agricultores.

Entonces, a nosotros lo que nos ha molestado, realmente, ha sido esa concepción que aquí se ha traslucido por parte del Señor Garcés en que se iba, ha dado la sensación, sistemáticamente, en contra de las Cámaras porque era una institución proveniente de un régimen anterior.

No, las Cámaras repito, siempre han sido una institución en defensa de los agricultores, y que provienen de principios de este siglo y que fueron potenciadas por la República.

Nada más y muchas gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señor Garcés.

El Sr. Garcés Ramón:

Señor Presidente.

Yo le agradezco al Señor Gil Orozco el intento de explicarnos la evolución histórica de las Cámaras Agrarias.

Yo no había entrado en ese hecho, yo únicamente me había referido, Señor Gil Orozco, al fenómeno existente a partir del año treinta y nueve de que las Hermandades Sindicales Agrarias solapan, como mínimo, tres hechos.

- 1.- Un intento de dotar de algunos servicios al campo.
- 2.- Una representación sindical forzosa obligatoria.
- 3.- Una penetración por esa vía de unos poderes no democráticos en el campo.

A esa historia me he referido yo.

Y cómo las Cámaras Agrarias, a partir de los años setenta y seis, setenta y siete, transitan sobre esta situación hasta llegar a un momento en que ya el sistema democrático actual, y la realidad del campo en estos momentos, hace inviable aquella situación.

Desde esa óptica es que estamos diciendo:

- 1.- Que los Consejos Locales Agrarios son una fórmula, quizás, muchos más idónea en estos momentos para mantener los servicios en el campo.
- 2.- Evitar la duplicidad de funciones entre el sindicalismo agrario democrático, y unos instrumentos, unas entidades, instituciones de servicio. Y
- 3.- Con la presencia de los Ayuntamientos que son los legítimos representantes de todos los pueblos.

Y, desde luego, no había sido para la connotación de los orígenes agraristas de las Cámaras ni tampoco en lo que hizo la República con las Cámaras. Eran otros contextos, tanto políticos como, desde luego, económicos y sociales.

Gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Pasamos a votación la Propuesta de Resolución del Grupo de Alianza Popular.

Comienza la votación.

Votos a favor, treinta y cuatro; en contra, cuarenta y cuatro; abstenciones, cero.

Queda, pues, rechazada.

Para la defensa de la siguiente Propuesta de Resolución en relación a que el Consell inste al Ministerio de Agricultura a fin de que la intervención del FORPPA respecto a la re-

tirada de excedentes de cítricos se produzca haciéndola coincidir con las fechas previstas en la reglamentación comunitaria, tiene la palabra el Diputado Señor Gómez.

El Sr. Gómez Guarner:

Gracias Señor Presidente.

Señoras y Señores Diputados:

En el Tratado de Adhesión de España a la Comunidad Económica Europea, por un garrafal y lamentable error, no quedaron incluidas las satsumas y las clementinas como variedades susceptibles de ser dotadas con el llamado mecanismo de retirada.

En junio del pasado año, y a instancias de la delegación española, el Consejo de Ministros de Agricultura de la CEE toma la decisión de considerar a ambas variedades como beneficiarias del citado mecanismo.

No obstante, y en cuanto al sufragio de los gastos que se derivan de la operación de retirada, y según establece el artículo ciento treinta y tres del Tratado de Adhesión, hasta mil novecientos noventa será a cargo del erario español, fundamentalmente, participando la CEE en la financiación tan sólo de las operaciones de intervención llevadas a cabo por las organizaciones de productores agrarios en la proporción de producción cubierta por las mismas.

En concreto, y en cuanto a satsumas y clementinas se refiere, la CEE se haría cargo entre el veinte y el veinticinco por ciento de los gastos de retirada, siendo el restante setenta y cinco, ochenta por ciento financiado con fondos españoles.

A todo lo expuesto hay que añadir que para comenzar una campaña de retirada, y esto es importante, para comenzar una campaña de retirada es preceptivo, previamente, solicitar permiso a la CEE.

Comenzada la actual campaña citrícola, y a la vista de los problemas surgidos o derivados de la superproducción existente, las OPAS solicitan que se ponga en marcha el mecanismo de retirada para satsumas y clementinas.

Pasan los meses, y digo meses, y ante la insistente presión, nuevamente, de las Organizaciones Profesionales Agrarias, el Presidente del FORPPA, precisamente uno de los dos ilustres valencianos que esta mañana nos decía el Presidente Lerma, que estaba muy enterado de la naranja y que nos representaba en Madrid, precisamente el Presidente del FORPPA declara, y lo declara aquí en Valencia, que su Departamento ha cometido un grave error, y leo textualmente:

«Mi Departamento ha cometido un grave error que ha perjudicado a las variedades mandarina. Dicho error ha consistido en la deficiente tramitación burocrática de la formulación ante la Comunidad Económica Europea de la solicitud de una campaña de retirada de satsumas y clementinas».

Hasta aquí la cita textual.

Finalmente, el veintinueve de diciembre pasado, el Boletín Oficial del Estado publicaba el Real Decreto fijando los precios de retirada para satsumas y clementinas.

Si bien, y ello también es importante, sin haber concedido previamente la Comunidad Económica Europea la autorización a la que antes hacía referencia.

Quiere ello decir que, además de negligencia para con los agricultores, se incurrió en una clara transgresión de la normativa comunitaria. Y ello va a acarrear el que la totalidad de los gastos originados por la operación que antes decíamos que era veinte, veinticinco por ciento Comunidad y sesenta y cinco, ochenta por ciento Estado Español, la totalidad de los gastos originados por la operación serán financiados a cargo del erario español.

Pero todavía hay más, Señorías.

Publicado el Real Decreto, como he dicho, el día veintinueve de diciembre, la campaña comienza realmente el cuatro de enero del presente año, por desconocimiento de los fun-

cionarios encargados de su aplicación, precisamente, de aplicar esos mecanismos oportunos para llevarla a término.

En definitiva, Señorías, para el caso de la satsuma, de un período inicialmente posible de intervención, según la reglamentación comunitaria, comprendido entre el dieciséis de octubre y el quince de enero, tan sólo se ha aplicado la retirada desde el día cuatro al día quince de enero, tan sólo, Señorías, once días.

En clementina, el período posible podría haber sido desde el uno de diciembre hasta el quince de febrero.

Las cantidades que hubieran podido ser retiradas en el período inicialmente previsto, y que hubieran podido, a buen seguro, contribuir a una sensible recuperación de los precios en el campo, se estiman, y no lo estima este diputado que les habla, sino las organizaciones profesionales agrarias, se estiman que podrían haber sido entre setenta y cinco mil y cien mil toneladas de satsuma y entre cien mil y ciento cincuenta mil toneladas de clementinas.

Finalizado el plazo para las satsumas, y aun cuando todavía no se han proporcionado las cifras finales, se especula sobre la retirada de apenas unas trece mil toneladas en cuanto satsumas y no llegarán a diez mil en clementinas.

En definitiva, Señorías, vergonzante proceso el seguido en la retirada de satsumas y clementinas, del que muchos agricultores y, prácticamente, todas las organizaciones profesionales agrarias piensan que ha sido una real tomadura de pelo, real tomadura de pelo llevada a cabo con premeditación y alevosía por el Ministro de Agricultura, don Carlos Romero, con cierta complicidad, por qué no, con cierta complicidad por el mutismo y el escaso celo reivindicativo del Consell Valenciano.

La conclusión final, Señorías, es que Carlos Romero ha propiciado el ahorro al erario español de cientos de millones de pesetas por el retraso en la entrada de esta campaña.

¿Era lo que se pretendía, Señorías?

Fuera o no así, lo bien cierto es que la actitud de negligencia, incompetencia o malicia del Ministro Romero, ha supuesto una grave lesión para los intereses de los citricultores valencianos.

Por todo ello, Señorías, mi Grupo ha presentado la Propuesta de Resolución que nos ocupa, solicitando del Consell que inste al Gobierno de la Nación, y más concretamente al Ministerio de Agricultura.

El Sr. Vice-President Primer: que ocupa ahora la presidencia, le dice:

Senyor Gómez, per favor...

El Sr. Gómez Guarner:

Estoy acabando.

El Sr. Vice-President Primer:

Gràcies.

El Sr. Gómez Guarner:

... al Ministerio de Agricultura para que en los próximos años, y campañas citricolas, se solicite puntualmente de la Comunidad Económica Europea la puesta en marcha del mecanismo de la retirada de excedentes, para que ésta se lleve a cabo en las fechas que para cada una de las variedades citricolas contempla la reglamentación comunitaria.

Nada más y muchas gracias.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Gómez.

El Senyor Conseller té la paraula.

El Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca:

Moltes gràcies Senyor President.

Señoras Diputadas y Señores Diputados:

Voy a disculparme por intervenir, porque no quería intervenir en esta sesión también para ahorrar tiempo, pero se hacen algunas referencias al Consell, y, además se vierten bastantes inexactitudes.

Realmente, las OPAS son las que tienen que plantear temas, aparte de, por supuesto, cualquier Diputado de la Cámara, pero quiero decir que en temas agrarios la OPAS pueden perfectamente plantear temas, me refiero a las Organizaciones Profesionales Agrarias, aunque sean las Organizaciones de Productores Agrarios, las que lleven a cabo esta mecánica o sean los que benefician, no ya al agricultor que ve retirado su producto sino a todos el conjunto de agricultores porque la filosofía está en retirar unos productos que van a molestar en la comercialización de manera que los mercados no tienen que hundirse.

El Señor Albero, el Presidente del FORPPA al que se alude, no reconoce haber pronunciado dichas palabras, independientemente de que hayan salido en la prensa, como tantas veces en la prensa pueden salir palabras, bien, porque uno después diga lo contrario de lo que dijo bien porque muchas veces se recogen de la forma que sea. Pero no las reconoce porque, por supuesto, la Consellería, y así se contesta por escrito a una pregunta del Ilustre Diputado, no reconoce que fue torpeza de su Departamento.

De manera que en este sentido, bien, puede haber la duda al Ilustre Diputado pero que quede claro que no hay un reconocimiento, a excepción de que haya habido una plasmación de unas palabras.

Yo quiero decir que este tema es un tema delicado, por supuesto, pero que el Ilustre Diputado podría conocer mejor la cuestión, y yo creo que él también tiene cierta obligación, cuando lo trae a la Cámara, conocer la cuestión.

Y la cuestión la puede conocer, por supuesto, a través de las Organizaciones de Productores Agrarios que tienen derecho a manifestarse, pero muy fundamentalmente a través de las Organizaciones de Productores Agrarios que son los que retiran, y ver el grado de satisfacción que tienen y ver si se les ha quedado fruta o no por retirar.

Porque, posiblemente, el Ministerio ha incumplido la normativa europea, y ésto es muy gordo decirlo aquí, porque, posiblemente, pueda haber un quebranto a los medios económicos del propio Estado al cual pertenecemos todos, porque ha habido flexibilidad en la retirada, y eso lo sabe Su Señoría o es un ignorante en estos temas.

Es decir, que no ha acabado el día quince. ¿Cuándo ha acabado la retirada de las satsumas? Lo sabe perfectamente su Señoría. ¿Cuántas toneladas de satsuma se han retirado? ¿Ha habido una retirada de producto apto para el comercio que es el que se debe retirar o ha habido una retirada incluso de producto que no debía haber sido retirado?. Es decir, que ha habido excesiva flexibilidad por parte del Ministerio en beneficio de los agricultores, que a lo mejor es una interpretación mala de lo que debe ser la retirada, pero una interpretación que si profundizamos en ella estamos, quizá, perjudicando a los propios agricultores, o al propio campo valenciano.

De manera que ha habido retirada posteriormente a las fechas, ha habido retirada posteriormente a las fechas. De manera que no se diga once días, no se digan ciertas cosas, y no se plantee el ochenta por ciento, etc.

Hay una mecánica del Mercado Común que va a proporcionar el Mercado Común los medios, pero no en función de un acuerdo, de un porcentaje, Su Señoría debe saber por qué se aplican esos porcentajes, si no lo voy a explicar yo ahora.

De manera que quede claro que en el tema de las satsumas y clementinas hay que escuchar la voz de las Organizaciones, Cooperativas, que han participado en la retirada, y, por supuesto, traer a la Cámara las quejas, las posibilidades de ha-

ber actuado mejor, de haber actuado, aunque sea la primera vez que se actúa en mandarinas, de una forma más eficiente, en mejores cantidades, si se ha quedado producto, etc. Y con esas quejas plantéese una cuestión.

Y aparte de ése hay otro tema que se plantea, porque yo creo que trae a colación un tema y al mismo tiempo plantea otro que yo creo que sobra, sobra en cuanto, realmente, hay que cumplir los plazos en principio, aun cuando los haya incumplido el propio Ministerio en beneficio del campo valenciano.

Muchas gracias Señor Presidente.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Conseller.

Senyor Gómez, té la paraula per a rèplica,

El Sr. Gómez Guarner:

Gracias Señor Presidente.

Mire usted Señor Font de Mora, debo tener algo de magia porque cada vez que hablo yo sale usted del escaño, cosa que a otros intervinientes no, por algo debe ser.

Y también hay un denominador común que cada vez que me sale usted a replicar siempre utiliza el mismo tema, y ya es la quinta vez, y es que la prensa trata mal las declaraciones, es la quinta vez que me ha dicho usted que la prensa no recoge fielmente las declaraciones suyas o las del Señor Alberó. Pero ahí están las declaraciones, Señor Font de Mora.

¿En cuanto a que si ha habido contento por la fruta retirada? Por supuesto que ha habido contento, lo que pasa es que mucho mayor contento hubiera habido si se hubiera aplicado en su hora adecuada.

Usted me está ahora jugando, Señor Font de Mora, con una cierta ventaja. Y es que por mor de las desgracias climatológicas que han venido después no ha habido más fruta para retirar, pero si se hubiese retirado desde el dieciseis de octubre se hubiera retirado, y usted tiene que convenir conmigo en eso, se hubiese retirado algo así como cinco veces más fruta de la que se ha retirado.

¿Que ha habido flexibilidad? Por supuesto. Y, además, se lo agradezco a la Consellería y a los organismos de retirada. Ha habido flexibilidad, lo reconozco. Pero flexibilidad en la retirada de entre trece y quince mil toneladas y no en las que se esperaba que se podían retirar.

Y por último, celebro Señor Font de Mora, que usted, como Conseller, y en ese sentido iba la Proposición que hemos presentado, la Propuesta de Resolución, celebro, como digo, que reconozca que el Ministerio de Agricultura ha incumplido la legalidad, lo celebro que lo haya reconocido.

Precisamente, la Propuesta de Resolución va tendente a que precisamente el Consell exija la legalidad al Ministerio de Agricultura para aplicar ésto.

Nada más, muchas gracias.

El Sr. Vice-Presidente Primer:

Moltes gràcies Senyor Gómez.

Senyor Conseller.

El Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca:

Muchas gracias Señor Presidente.

Señores Diputados y Señores Diputados:

Salgo, realmente, porque me he dado por aludido en las manifestaciones. Yo he escuchado unas palabras, no sé si las escucho mal, y hablado en uno de los términos que me han parecido completamente inexactos. Es más, yo creo que ha mentido totalmente.

Ha mentido porque ha hablado de once días y después resulta que se retrae porque dice que ya no son once días, pero ha hablado de once días.

Ha hablado de que la Consellería tenía complacencia con

el Ministerio.

Usted sabe que la Consellería estuvo, y si no lo sabe se lo digo yo, la Consellería estuvo en el tema desde el primer momento. Que la burocracia ha sido del Mecado Común, ha habido una burocracia del Mercado Común que ha sido la que impedía la aplicación, la propia burocracia del Mercado Común, no la burocracia española.

Y, evidentemente, además, aquí no se dice lo que dice que se ha dicho en el sentido de que el Señor Alberó lo que él manifiesta a la Consellería es que él no ha dicho eso. Yo no digo que la prensa lo ha tratado mal, tampoco he dicho eso. He dicho lo que acabo de decir, que se ha preguntado al FORPPA, porque cuando hay una manifestación o cuando hay una pregunta del Ilustre diputado, naturalmente que la Consellería toma cartas en el asunto, toma cartas en el asunto y se dirige al FORPPA para ver qué manifestaciones son y qué es lo que ha dicho el FORPPA que ha dejado de hacer el Ministerio. Y vienen las explicaciones pertinentes.

De manera que, naturalmente, la prensa tiene su perfecto derecho a tratar las cosas como crea conveniente, y en ocasiones las trata muy mal. En este tema concretamente, en un diario valenciano trató a la Consellería de mala forma porque había escuchado que una grabación de radio por la mañana decía que la Consellería pasaba del tema. Esto era completamente falso, pero era una recogida de datos de un tercero. La Consellería no pasó nunca del tema, la Consellería puso un telegrama en diciembre, duro, firme, al Ministerio de Agricultura, lo cual a las Organizaciones Profesionales Agrarias parecía que no les gustaba, decían: «No, mientras nosotros no negociemos con la Consellería lo que hay que hacer en este tema la Consellería no debe actuar». La Consellería debe actuar allá donde crea que proporciona un bien a la Comunidad Valenciana.

Y yo no he dicho que el Ministerio ha actuado de una forma ilegal. Ha actuado de una forma ilegal en la retirada, aplicando la retirada fuera de plazo, extendiendo la retirada, que quede claro, pero en beneficio de los agricultores valencianos, en beneficio de los agricultores valencianos, es decir, jugándose de cara al Mercado Común una cierta responsabilidad, porque si hubiera aplicado inexorablemente la retirada, el día quince, efectivamente se hubiesen quedado satsumas por retirar. Y el Ministerio siguió retirando la fruta, y hay que decirlo así, durante días sucesivos en la cantidad que ofertaron las Organizaciones Profesionales Agrarias.

Y son estas Organizaciones de Productores, perdón, de Productores Agrarios, las que tienen que decir si les ha quedado fruta, si están insatisfechas, y no un comentario de prensa, y no unas cifras mal tomadas, y no ciertas inexactitudes, o faltas a la verdad, que se han pronunciado aquí esta tarde.

Muchas gracias Señor Presidente.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Conseller.

Senyor Gómez ¿per a què demana la paraula?

El Sr. Gómez Guarner:

Por alusiones, sobre todo por lo que yo creo que es un insulto a mi persona en cuanto a lo de mentiroso...

El Sr. Vice-President Primer:

Bé, exactament sobre aqueixa qüestió. Té un minut.

El Sr. Gómez Guarner:

Señor Presidente.

Señor Conseller de Agricultura, vuelvo a incidir que no sé por qué le pongo muy nervioso a usted.

Lo que sí que le puedo asegurar este modesto exfuncionario, y dentro de cuatro años puedo volver a ser funcionario suyo, lo que sí le puedo demostrar, lo que sí que le puedo

asegurar es que en cuatro años que nos veremos en esta sala nunca dudará de su honorabilidad, ni nunca le diré, ni en público ni en privado, com ha dicho usted que soy un mentiroso.

Me reafirmo en todo lo que he dicho, en todo, y usted no se olvide, usted me ha dado la razón precisamente en todo.

Muchas gracias.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Gómez.
Senyor Garcés té la paraula.

El Sr. Garcés Ramón:

Gràcies Senyor President.

Crec que la Cambra està molt tranquil·la, no n'hi ha nervis, hi ha una serenitat total en els plantejaments.

El que passa és que jo crec que per primera vegada el Grup Popular reconeix en aquesta Cambra que el Tractat d'Adhesió a la CEE ha estat positiu per als interessos agraris valencians. Crec que ho acaba de reconèixer el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula i crec que val la pena fer-ho constar.

Contra afirmacions sostingudes durant sis mesos que aqueix Tractat d'Adhesió tot són aspectes negatius per als interessos agraris valencians, hui ací, i ara fa uns minuts, el Senyor Guarner acaba de reconèixer que aqueix Tractat d'Adhesió té aspectes molt positius per als interessos agraris valencians.

Crec que aqueix fet és important.

Després crec que dubtar sistemàticament, o el dubte sistemàtic...

El Sr. Vice-President Primer:

Demane per favor, Senyories, que atenguen l'orador.

El Sr. Garcés Ramón:

... el dubte sistemàtic sobre les actuacions, siguen del Govern Autònom Valencià siga del Govern de l'Estat, és un dubte que, naturalment, el Grup Socialista no pot compartir, no pot compartir per múltiples raons.

Però la principal d'elles és perquè estem convençuts que, bàsicament, estem els dos Governos, tant l'Autonòmic Valencià com el de l'Estat, estem fent tot allò que és possible fer, i de la millor manera que podem, per aconseguir el que són els marcs jurídics, el que és la legalitat vigent, i el que és en aquest cas, en el cas del que tractem, l'articulat del Tractat d'Adhesió d'Espanya a la CEE.

De tal manera que si ara i ací ferem cas d'aqueix dubte sistemàtic estariem posant en dubte, no sols aquest aspecte sinó molts altres.

I, al mateix temps, assenyalar que si ara i ací ja ens pronunciem sobre que en la campanya pròxima va a haver retirada d'excedents, jo crec que seria un tant temerari que hui ací, el Parlament Valencià ja fera una declaració de principis que en la pròxima temporada va a haver retirada d'excedents.

Jo crec que no és ni l'òrgan oportú, ni la instància oportuna per a fer aqueixa petició, ni, a més a més, el moment oportú, ni és la instància ni el moment oportú.

Per tant, ni pel dubte sistemàtic sobre les funcions i les tasques que està complint el nostre Govern Autòmic i el Govern de l'Estat, i també per no creure que aquesta siga la instància ni el moment oportú per aprovar una recomanació com la que aquí s'assenyala, creem que hi ha que dir que no a la Proposta de Resolució que ens porta el Grup Popular, naturalment, sense caure en la temptació que això no puga ser interpretat com un refús a les possibilitats reals que dona el Tractat d'Adhesió d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea per a la defensa i en el seu moment, si hi ha lloc,

retirada d'excedents de cítrics.

Gràcies.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies. Senyor Garcés.

Senyor Gómez té la paraula per a rèplica.

El Sr. Gómez Guarner:

Gracias Señor Presidente.

Señor Garcés, le digo casi tres cuartos de lo mismo que le he dicho en un principio al Señor Conseller. Es la tercera vez, dos en Pleno y una en Comisión que usted duda de Alianza Popular en cuanto al Tratado de Adhesión, si somos partidarios del Tratado de Adhesión. Se lo dije en Comisión, se lo dije en Pleno, vuelvo a decírselo aquí públicamente, y a boca llena: somos partidarios porque entendemos que nuestro lugar natural es Europa. A ver cuándo se lo meten en la cabeza.

Lo que también hemos dicho millones de veces es que hay muchas maneras de negociar. Y, efectivamente, se negoció muy mal, y lo mantenemos y lo mantendremos.

Pero, primero, ni he dicho yo nada referente a esto en mi intervención y, segundo, ya es hora, Señor Garcés, de que no lo vuelva a argüir en nuevas confrontaciones entre usted y yo.

En cuanto a la campaña próxima, ¿por qué tenemos que aprobar ahora una propuesta de Resolución cuando aún quedan muchos meses para la campaña próxima?

Precisamente, esa reglamentación comunitaria que todos ustedes deben conocer, sobre todo el Señor Conseller, que no dudo que la conozca, y sobre todo usted, Señor Garcés, debe conocer, la reglamentación comunitaria dice, como he dicho antes, que hay que solicitar anualmente, anualmente, la puesta en marcha en la Comunidad Económica Europea de una campaña de retirada.

Lo que pretendemos mi Grupo y yo con esta Propuesta de Resolución es que el año que viene, por fechas de febrero del año ochenta y nueve, por ejemplo, nos venga, o este Conseller, u otro Señor Conseller, a decirnos que ha incumplido el Ministerio la legalidad.

Lo que le estamos diciendo y pidiendo al Consell Valenciano es que cuando llegue su hora oportuna, y esa hora oportuna será el inicio de la próxima campaña, cuando tengamos los aforos de las producciones y podamos prever que haya riesgos de excedentes, que no se tarde siete meses, como se ha reconocido aquí, siete meses, aunque sea mandando un telegrama en diciembre, lo ha dicho el Señor Conseller de Agricultura y no yo, un telegrama en diciembre, que no volvamos a las andadas.

Mi Grupo pide que cuando llegue su época, y su época va a ser al principio, el Consell Valenciano, como representación de los intereses del sector agrario valenciano, solicite al Ministerio de Agricultura que pida bien, en forma, en fondo, y en el tiempo adecuado, que se realicen esas campañas.

El Sr. Vice-President Primer:

Senyor Gómez, per favor...

El Sr. Gómez Guarner:

Muchas gracias.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies.

Senyor Garcés.

El Sr. Garcés Ramón:

Gràcies Senyor President.

Crec que el Senyor Gómez Guarner acaba de reconèixer que el moment oportú per a plantejar-se la retirada o no d'excedents no és aquest, en les seues paraules ho ha dit, no és

aquest el moment per a plantejar aqueixa qüestió.

També ha reconegut que tampoc no és aquesta instància, la instància política del Parlament Valencià, la que ha de demanar la retirada, també ho ha reconegut.

Per tant, ¿quina és la qüestió que està plantejant el Senyor Gómez Guarner?. Està plantejant una qüestió política, està dient que no creu, dubta, que el Govern Valencià i el Govern de l'Estat, i les Organitzacions Professionals Agràries, i tot el sector citrícola, en el moment oportú tingueren la capacitat i l'habilitat de fer prevaldre els interessos valencians d'acord amb el Tractat d'Adhesió.

I aqueix dubte polític que el Senyor Gómez Guarner expressa no ho tenim els socialistes, i crec, a més a més, que aqueix dubte polític no el tenen tots aquells sectors coneixedors de la legalitat vigent i coneixedors, naturalment, del Tractat d'Adhesió i coneixedor del que és el sector citrícola, i que com no tenen aqueix dubte, naturalment, també nosaltres hui ací no podem recolzar aquesta qüestió.

I una altra cosa Senyor Gómez Guarner.

Crec que no és correcte que s'afirme des d'aquesta tribuna que s'està...

El Sr. Vice-president Primer:

Per favor, Senyor Garcés.

Demane a la Cambra que encara que comprenc que estem cansats, que hi ha un orador i que cal tindre atenció al que ell diu, perquè després caldrà votar, i se suposa que es vota en consonància amb el que s'ha entès i el que ha dit l'orador.

Moltes gràcies.

El Sr. Garcés Ramón:

...Dic que no és correcte que des d'aquesta tribuna s'estiguen fent acusacions directes d'incompliment de legalitat. Vosté ho ha dit des d'aquesta tribuna.

I jo he de dir que això no és així, que no s'ha afirmat això ací sinó que s'ha explicat suficientment com s'ha intentat, flexiblement, fer possible que els interessos agraris valencians, els interessos citrícoles en aquest cas, prevalgueren. I això, a més a més, s'ha aconseguit.

Per tant, crec que el Senyor Gómez Guarner fa un flac favor a tot el sector citrícola valencià quan des d'ací fa aqueix tipus d'acusacions.

Per totes les raons donades, naturalment, mantindrem el vot No a aquesta Proposta de Resolució.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Garcés.

Passem a votació la proposta de Resolució de Alianza Popular.

Comença la votació.

Vots a favor, vint-i-quatre; en contra, trenta-quatre; absències, sis.

Es rebutjada aquesta Proposta de Resolució.

Passem a la següent, que també és de Alianza Popular i fa als plans d'actuació en matèria d'infraestructura viària i comunicacions en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

Té la paraula el Senyor García-Fuster.

El Sr. García-Fuster y González-Alegre:

Señor Presidente.

Señoras y Señores Diputados:

Sencilla, dulce y aséptica presentamos esta Proposición, o Propuesta de Resolución, cansados pero altivos, o altivos pero cansados, después del debate de política general, y como fieles respetuosos de planteamientos de Resoluciones como consecuencia del debate de política general, planteamos a la Cámara una Propuesta de Resolución que intentamos, por sencilla y a la vez por aséptica, que sirva de clarificación

ante un gran número de personas, o de sectores que engloban personas de la Comunidad Valenciana, cuál es la situación actual del Programa, y a la vez del panorama, de infraestructura viaria e infraestructura de comunicaciones que tiene la Comunidad Valenciana.

Y junto a ese panorama actual, o diagnóstico del mismo, cuáles son, o cuáles pueden ser, a criterio del Consell, los programas de actuación.

Lejos de disquisiciones de competencias, lejos de atribuciones de si es competencia del Gobierno Central o si es competencia de la Comunidad Autónoma, del Consell de la Generalitat, como representante del Ejecutivo de la misma, existen, a nuestro entender, en estos momentos en la Comunidad Valenciana unas difíciles interpretaciones respecto a cuál sea la situación viaria y de comunicaciones en nuestra Comunidad.

Es por ello por lo que he calificada de aséptica, y de positiva en el hecho de que serviría, y estoy convencido de que servirá, por cuanto vamos todos a coger y a solidarizarnos con el término de aséptica, de cuál es la situación de la infraestructura de carreteras en la Comunidad Valenciana.

Es decir, aquellas carreteras que sean de la competencia del Gobierno de la Nación, aquellas carreteras que sean competencia del Gobierno del Consell ¿cuál es la situación y qué piensa el Consell respecto de las comunicaciones, a ellas, para viajeros y para mercancías que tenemos la Comunidad Valenciana con el resto de las ciudades españolas y con el resto de las ciudades europeas?.

¿Qué ocurre con el mismo «by-pass», de la ciudad de Alicante?

¿Cuál es la situación de las comunicaciones marítimas?.

¿En qué estado se encuentra la situación de FEVE?.

¿Cuál es la situación actual del Metropolitano de Valencia, de la ciudad de Valencia?

¿Cual son los planes y qué previsiones se tienen respecto de la finalización del «by-pass» de la ciudad de Valencia?.

¿Que podemos contestar a una persona de la Safor, que hasta el día tres de noviembre del ochenta y siete podía circular desde Gandía hasta Daimuz por medio de un puente y que el día cuatro se encontró con un cartel que ponía «Cerrada la carretera por hundimiento del puente», el cuatro de noviembre del ochenta y siete y el dieciocho de febrero se encuentra con el mismo cartel?.

¿Qué se ha hecho, o qué se va a hacer con la autopista A-7 en lo que se dice, en el sentir popular, de que puede afectar a las avenidas del río Júcar en tanto en cuanto el famoso Plan de Avenidas no solamente se termine sino que se empiece?.

Bien, ésta es la aséptica, la dulce, la sencilla Propuesta de Resolución.

El Conseller que ha intervenido anteriormente decía que la Consellería, textualmente, la frase ha sido: «La Consellería debe actuar donde crea que afecta a la Comunidad Valenciana?».

Lejos de pensar que la autovía de Alicante a Madrid, o de Madrid a Valencia, pueda ser competencia del Señor Saez de Cosculluela, hay que pensar que el ciudadano de Valencia, de Castelló o de Alicante, con el Señor Cosculluela o sin él, no tiene la comunicación que la modernidad del siglo XXI, que estamos a punto de abordar, se merece.

O que las comunicaciones aéreas que tienen los aeropuertos de la Comunidad Valenciana no son los idóneos que una Comunidad moderna necesita.

Es por ello por lo que, mediante la presente Propuesta de Resolución, solicitamos de la Cámara que mandate al Consell para que presente en el actual período de sesiones un plan, en donde lejos de pensar o de discernir de cuáles pueden ser sus, nuestras, o ajenas competencias, se vea cuál es la voluntad y cuáles son los programas de actuación y cuál es el pro-

pósito de, o bien ejerciendo sus competencias, o bien ejerciendo las competencias que no le competen, y espero que ustedes me permitan la redundancia, podamos tener claro de la exposición y del posterior debate, cuál es el futuro que a las comunicaciones de la Comunidad Valenciana le espera.

Nada más Señores Diputados y muchas gracias.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor García-Fuster.

Pel Grup Socialista, Senyor Nebot té la paraula.

El Sr. Nebot Monzonís:

Molt Honorable Senyor President.

Bé, al Grup Socialista li agradaria recordar que el Consell va presentar el Pla de Carreteres davant aquestes Corts i en ell està reconeguda la situació actual de competències i l'estat de les carreteres.

Per una altra banda, en el PEV-2 estan fixades les prioritats d'actuació previstes per a un quadrienni, que se'n portarà setze mil cinc-cents milions de pessetes procedents de les arques autonòmiques, i uns set mil cinc-cents milions de pessetes procedents del fons del FEDER.

El Grup Socialista entén que existeixen suficients mecanismes en les Corts per a permetre a tots els Grups, a través de preguntes, interpel·lacions, etcètera, la resposta a tota aquesta bateria de preguntes que l'Honorable Senyor Diputat ha fet, i fer un seguiment total de totes les actuacions previstes en els programes econòmics de la Conselleria d'Obres Públiques.

Moltes gràcies.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Nebot.

Senyor García-Fuster, ¿per a què vol la paraula?. Supose.

El Sr. García-Fuster y González-Alegre:

Para réplica Señor Presidente.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor García-Fuster.

Aquesta Presidència no acabava de vore-ho clar.

El Sr. García-Fuster i González-Alegre:

Señor Presidente, muchas gracias.

Es que era yo el que no veía clara la intervención del Señor Nebot. No sé si a lo mejor ha sido porque no he escuchado o porque de sus palabras no se podía deducir perfectamente cuál era la intención final, o de su intención no se podía deducir cuál era la respuesta final de su intervención.

En definitiva, creo que usted, Señor Nebot, que estoy convencido que ha actuado en nombre de su Grupo, no ha entendido mi intervención previa.

Sabemos que podemos preguntar, que podemos interpe-
lar, que podemos hacer comparecer, que podemos presentar
Proposiciones no de Ley, Proposiciones de Ley, pero seguimos estando muy mal comunicados con Madrid; pero seguimos sin saber cuando se va a construir el puente de Daimuz a Gandía.

Pero sabemos, Señor Nebot, y Señores que componen el Grupo Socialista, que el nivel de comunicaciones que tiene nuestra Comunidad...

El Sr. Vice-President Primer:

Senyor García Fuster, s'ha de dirigir al conjunt de la Cambra i no al Senyor nebot, si és tan amable. Vosté ho sap massa bé.

El Sr. García-Fuster:

Perdone Señor Presidente, pero tengo que replicar al Se-

ñor Nebot.

El Sr. Vice-President Primer:

Molt bé, però els depositaris del seu missatge per a emetre el vot és el conjunt de la Cambra.

El Sr. García-Fuster:

Yo me he dirigido, Señor Presidente, a toda la Cámara...

El Sr. Vice-President Primer:

Deixem-ho córrer Senyor García Fuster o li retiraré l'ús de la paraula.

El Sr. García-Fuster:

Perdón Señor Presidente.

Señores Diputados, el Grupo Socialista va a votar en contra de la Propuesta de Resolución que presenta el Grupo de Alianza Popular, pero el Grupo de Alianza Popular quería saber, a través de la comparecencia del Señor Conseller de Obras Públicas, y de los propósitos del Señor Conseller de Obras Públicas, quería saber cuándo vamos a tener más y mejores comunicaciones aéreas, terrestres, marítimas, fluviales, férreas, dentro de las terrestres, y queríamos y, sin ningún género de dudas, estábamos convencidos, estamos convencidos, que podíamos hacer un plan de actuaciones para saber los ejemplos que yo le he puesto al señor Nebot, perdóneme Señor Presidente, al Señor Nebot, porque es quien ha contestado a mi intervención.

Veo que tampoco podemos hablar de planes de actuación. Pues haremos preguntas, proposiciones, interpelaciones y demás.

Gracias Señor Presidente.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor García-Fuster, per la seua intervenció.

Senyor Nebot, ¿per a...?

El Sr. Nebot Monzonís:

Per a réplica, Senyor President.

El Sr. Vice-President Primer:

Té la paraula el Senyor Nebot per a réplica.

El Sr. Nebot Monzonís:

Molt Excel·lent President.

Il·lustres Senyors Diputats:

Li reitere que en el Pla de Carreteres de la Generalitat i en el Programa Econòmic Valencià 2, estan totes les prioritats per a un quadrienni de l'activitat econòmica de la Conselleria d'Obres Públiques.

En Aeroports i en la Marina Mercant i en la Marina que vosté vulga, no tenim competència.

Moltes gràcies.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Nebot.

Passem a votació immediatament aquesta Proposta de Resolució.

Comença la votació.

Vots a favor, vint-i-u; en contra, vint-i-nou; abstencions, nou.

Es rebutjada aquesta Proposta de Resolució.

A continuació, Senyors Diputats, i en ares de la brevetat de la sessió, la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, ha intentat fer una agrupació de Propostes de Resolució per àrees temàtiques.

No són Propostes de Resolució exactament iguals i, per tant, s'hauran de votar, finalment, diferenciadament, però per

ser d'un mateix tema van a resultar en un sol conjunt de debat.

En definitiva, a continuació tenim dues Propostes de Resolució, una del Grup d'Alianza Popular i un altra del CDS, totes dues que afecten el tema dels damnificats per les riudes del mes de novembre del vuitanta-set.

Aleshores, el debat seria de la manera següent:

Cadascú dels Grups que han presentat la Proposta de Resolució tindrà cinc minuts per a la seua defensa. A continuació els qui estiguen en contra tindran el torn, poden aprofitar el torn en contra i poden fer les rèpliques creuades que tinguin a bé.

Això sí, al final hi haurà votacions separades per cadascuna de les Propostes de Resolució.

En conseqüència, té la paraula el Senyor Perelló, del Grup d'Alianza Popular per a defensar la seua Proposta de Resolució que és la que té el Registre d'Entrada tres mil cinc-cents seixanta-vuit.

El Sr. Perelló Oliver:

Senyor President. Senyores i Senyors Diputats:

De todos es conocido que hay familias, personas, damnificados por las riadas que, por falta de información, por falta de asesoramiento para su tramitación, se han quedado fuera de plazo.

Y son precisamente las familias, las personas más necesitadas, las más humildes.

A esas familias, a esas personas, son a las que tratamos de amparar con esta Propuesta de Resolución.

Siempre ha sido la izquierda la que ha hecho bandera de progresismo social, quienes en todo momento han alardeado de apoyar y defender a los más humildes.

Ahora es Alianza Popular quien presenta una Propuesta de Resolución en este sentido y confiando en que la izquierda la apoye.

No se confundan, Señorías. Nada tiene que ver esta Resolución con la presentada por el Grupo del CDS, que es compatible con ésta y que apoyaremos en su momento.

Repetimos que son distintas y compatibles.

Nuestra preocupación en este caso son esas familias humildes que no han solicitado las ayudas concedidas. Por tanto, pedimos que se abra un nuevo plazo para que puedan hacerlo.

Nada más y muchas gracias.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Perelló.

El representant del CDS que ha de defensar la seua Proposta es el Senyor Ruso. El Senyor Ruso té la paraula.

El Sr. Ruso Pacheco:

Gracias, Señor Presidente.

Nuestra Propuesta de Resolución, en cuanto a la idea, en cuanto al contenido filosófico de la misma, diríamos que no se diferencia grandemente de la que acabamos de escuchar, sobre todo si la idea que se desprende de la Propuesta de Resolución hace referencia al reparto de las ayudas a los damnificados y a criterios de justicia distributiva.

En realidad pensamos que —y por matizar exclusivamente la diferencia que encontramos— el texto que nos acaban de proponer, en diferencia al que nosotros proponemos, hay dos diferencias.

Una de ellas, que el que acabamos de escuchar nos dice que el Consell deberá... etc., y nosotros entendemos que este defecto y el defecto de que marque un plazo, fundamentalmente es la diferencia, dado que el Consell no tiene capacidad de prorrogar el plazo porque el primer plazo se fijó por un Decreto-Ley que así lo especificase.

En segundo lugar, la fijación de un plazo hasta el treinta

y uno de marzo podría ser en algunos casos inclusive un impedimento, dado que no conocemos con exactitud cuáles son los medios que el Consell tiene y si podría acabarlo el treinta y uno de marzo.

En ese sentido, nuestra Propuesta es más amplia, deja abierto el plazo, que pensamos que debe ser el Consell el que lo debe fijar en función de los medios que tiene para regular esta situación, aunque entendemos que en cuanto al contenido, en cuanto a la idea de la Propuesta, no encontramos ninguna diferencia.

Muchas gracias.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Ruso.

¿Algun Grup Parlamentari vol utilitzar el torn en contra?

El Senyor Rodríguez té la paraula, per a qualsevol de les dues Propostes de Resolució.

El Sr. Rodríguez Pérez:

Señor Presidente. Señoras y Señores Diputados:

Para fijar posición, en nombre del Grupo Socialista ante ambas Propuestas de Resolución.

En primer lugar, vamos a decir que el Grupo Socialista...

El Sr. Vice-President Primer:

Senyor Rodríguez. Hem demanat ara el torn en contra, ¿Esta vosté utilitzant el torn en contra...

D'acord es torn en contra de la Primera Proposta de Resolució.

El Sr. Rodríguez Pérez:

Para fijar la posición del Grupo Socialista en contra de la primera Propuesta de Resolución planteada aquí por el Grupo de Alianza Popular.

Mi Grupo se va a oponer a la Propuesta de Resolución del Grupo de Alianza Popular por varias razones:

En primer lugar, como ha dicho el portavoz del Centro Democrático y Social, se trata de una Propuesta que en sí es imposible. Y es imposible porque si la aprobáramos tal como viene recogida en el texto que habla de que el Consell abra un nuevo plazo hasta el treinta y uno de marzo para solicitar de nuevo las subvenciones, ésto llevaría a una situación, como decía antes, imposible.

Imposible porque el Consell, en primer lugar, no está facultado para abrir ningún plazo para solicitar ayudas.

Y ésto es así, porque la legislación que hay al respecto lo impide, porque hay un Decreto-Ley legislativo que regula este aspecto y son las Cortes Generales las competentes para regular este plazo.

Pero es que, en segundo lugar, la imposibilidad viene dada porque estamos hablando de que se verifiquen unos daños que si nos remontamos a dentro de cinco meses, es decir, al treinta y uno de marzo, habrían transcurrido cinco meses desde que acaecieron las inundaciones, pues sería técnicamente en algunos casos, en la mayoría de los casos, imposible valorar si existen o no existen daños al respecto.

Por lo tanto, entendemos que esta Proposición, simplemente por razones técnicas es inviable y mi Grupo va a votar en contra de la misma.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Rodríguez.

El Senyor Perelló té la paraula per a rèplica.

El Sr. Perelló Oliver:

Gràcies Senyor President. Senyores i Senyors Diputats:

Si la voluntat està en ajudar a unes persones que no han pogut presentar en termini les ajudes, pense que la cosa és clara.

Si el problema és el que el Consell no pot obrir un nou termini i altre problema és que tanquem un termini en trenta-u de març, doncs facen una transaccional, suprimim el trenta-u de març i suprimim que el Consell obliga i aleshores donarem pas a una serie de senyors que com en la primera itnervenció he dit, són les més humils, les més necessitades i que en aquest cas s'han quedat fora de les ajudes.

No res més i moltes gràcies.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Perelló.
Senyor Rodríguez té la paraula.

El Sr. Rodríguez Pérez:

Gracias Señor Presidente.

Para réplica debo aclararle al portavoz del Grupo de Alianza Popular, que había una enmienda transaccional que está aquí firmada por todos los Grupos excepto por Alianza Popular, que estamos esperando que firme en algún momento. Ahora creo ya que no hay tiempo material, pero que sí que había una Propuesta Transaccional que ustedes no han aceptado.

El Sr. Vice-President Primer:

Moltes gràcies Senyor Rodríguez.

El Síndic del Grup d'Alianza Popular per a què vol la paraula?

(No se sent la contestació).

El torn de rèplica s'ha esgotat.

¿Algun altre Grup vol usar la paraula?

En altre cas passem a votació. Farem dues votacions separades.

La primera votació serà sobre la Proposta de Resolució que té registre d'entrada tres mil cinc-cents seixanta-vuit i és del Grup de Alianza Popular. Passem a votar aquesta Proposta de Resolució.

Comença la votació.

Vots a favor, quinze; en contra, quaranta-vuit; abstencions, cap.

És rebutjada la Proposta de Resolució registre d'entrada tres mil cinc-cents seixanta-vuit.

A continuació passem a votar la Proposta de Resolució del Grup del CDS, que té registre d'entrada tres mil cinc-cents setanta dos.

Comença la votació.

Vots a favor, seixanta-dos; en contra, un; abstencions, una.

És aprovada aquesta Proposta de Resolució.

Senyories, se suspén el Ple per deu minuts.

(Són les dinou hores vint minuts.)

(Es reprén la sessió a les dinou hores cinquanta minuts).

El Sr. President:

Continúa la sessió.

Hay una Propuesta de Resolución transaccional a las Propuestas de Resolución tres mil quinientas sesenta y nueve, tres mil quinientos setenta y tres, tres mil quinientas ochenta y tres mil quinientas ochenta y tres, Propuesta que va firmada me parece que por todos los Grupos Parlamentarios, si no me equivoco.

Por el Señor Secretario Primero se va a dar lectura al contenido de esta Propuesta:

El Sr. Secretari Primer:

«Que en el plazo de seis meses el Consell presente, para conocimiento y debate en su caso, ante estas Cortes, las Propuestas contempladas en el artículo cuarenta de la Ley ventinueve/ochenta y cinco del dos de agosto, de Aguas, a incluir en el Plan Hidrológico de la Cuenca del Ebro y Xúquer. Todo ello para su incorporación en el Plan Hidrológico de la

citada cuenca y al objeto de que los representantes de la Generalitat previstos en la Disposición adicional segunda de la citada Ley, insten ante los Organismos de cuenca competentes la elaboración del Plan Hidrológico del Ebro y Xúquer tal como se especifica en el artículo ventiuno de la citada Ley.

Que se inste al Gobierno de la Nación para la aprobación del Plan Hidrológico Nacional».

El Sr. President:

La Presidencia entiende que, tanto el Grupo de Alianza Popular, el Grupo del CDS, el de Unión Valenciana y el Grupo Socialista, retiran su Propuesta de Resolución y hacen suya la que acaba de ser leída por el Señor Secretario Primero.

¿Algun Grupo desea fijar su posición respecto de esta Propuesta conjunta?

Vamos, pues a someterla directamente a votación.

Comienza la votación.

Votos a favor, sesenta y seis; en contra, cero; abstenciones, cero.

Queda aprobada.

Pasamos a la siguiente Propuesta de Resolución transaccional de las Propuestas de Resolución tres mil quinientas setenta y cuatro, tres mil quinientas ochenta y dos y tres mil quinientas ochenta y siete. También presentada por todos los Grupos Parlamentarios, (no sé si el Mixto la presenta), y el Grupo Parlamentario Mixto, todos.

Va a ser leído por el Señor Secretario Segundo.

El Sr. Secretari Segon:

«Propuesta de Resolución de todos los Grupos Parlamentarios: Que el Consell de la Generalitat inste al Gobierno de la Nación para que adopte las disposiciones necesarias en la Central Térmica de ENDESA, de Andorra (Teruel) encaminadas a eliminar las emisiones contaminantes que afectan a las comarcas de Els Ports i el Maestrat».

El Sr. President:

¿Algun Grupo desea fijar su posición?

Pasamos a votación la Propuesta. Se entiende que las retiran los Grupos que habían presentado.

Comienza la votación.

Votos a favor, sesenta y tres; en contra, cero; abstenciones, cero.

Queda aprobada.

¿Algun Grupo desea explicar su voto? Muchas gracias.

A la tres mil quinientas setenta, tres mil quinientas setenta y siete y tres mil quinientas ochenta y seis, hay una Propuesta transaccional que va a leer el Señor Secretario Segundo.

El Sr. Secretari Segon:

Propuesta de Resolución.

«Que el Consell, en el plazo de seis meses, presente ante la Comisión de Educación y Cultura el Plan de inversiones para dotar al Colegio Universitario de Castellón, de nuevas instalaciones donde albergar los estudios de las carreras de Químicas, Económicas y Empresariales.

Que el Gobierno Valenciano inste al Consejo de Universidades para que la Propuesta de creación de una extensión de la Facultad de Químicas de Castellón, Sección de Ingeniería Química, sea aprobada definitivamente de cara a que puedan impartirse en el próximo curso mil novecientos ochenta y ocho-ochenta y nueve.

Asimismo, dentro del mismo plazo, deberá instar al Consejo de Universidades la Propuesta para que se imparta en el curso mil novecientos ochenta y nueve, mil novecientos noventa el primer ciclo de los estudios de Ciencias Económicas y Empresariales».

El Sr. President:

Muchas gracias.

Pasamos a votación la Propuesta de Resolución, entendiendo que el resto de los Grupos que habían presentado retirarán las suyas.

Comienza la votación.

Votos a favor, sesenta; en contra, cero; abstenciones, cero.

Queda aprobada.

¿Algun Grupo desea explicar su voto? Gracias.

Pasamos a la siguiente Propuesta de Resolución, también transaccional que afecta a las Propuestas tres mil quinientas setenta y cinco y tres mil quinientas ochenta y cinco.

El Señor Secretario Segundo va a dar lectura.

El Sr. Secretari Segon:

«Las Cortes Valencianas instan al Consell de la Generalitat para que potencie el servicio de relaciones con el Estado, organismos supranacionales y nacionales, encargándole el estudio de la legislación de las Comunidades Europeas para su adaptación a los intereses de la Comunidad Valenciana, así como a promocionar toda clase de información a los sectores económicos y sociales interesados y a los ciudadanos en general».

El Sr. President:

Muchas gracias.

Vamos a someter a votación la Propuesta de Resolución.

Comienza la votación.

Votos a favor, sesenta y seis; en contra, cero; abstenciones, cero.

Queda aprobada.

Para la defensa de la Propuesta de Resolución tres mil quinientas setenta y seis, en relación con la Carta de Unidad Europea, y presentada por el Grupo Parlamentario de Unión Valenciana, el Señor Miquel Ramón tiene la palabra.

El Sr. Ramón i Quiles:

Moltes gràcies Senyor President.

És indubtable el problema del camp que estem patint. És indubtable que està molt pròxim ja la total integració al Mercat Comú de la Comunitat Valenciana.

És indubtable, doncs, que necessitem estar preparant ja i sabent ja el que ens va a passar en el moment que arribe l'any noranta-dos.

La falta d'ocupació del camp, promoguda moltes vegades per les genades, les riuades, els vents, les epidèmies del camp etcètera. L'obertura de nou mercat i el manteniment dels que els llauradors valencians, sense estar encara en la Comunitat Europea ja havien obert, són tasques que l'executiu valencià ha de mampendre i potenciar.

Per això, perquè pensem que no és el pensat i fet la millor manera d'anar cara al Mercat Europeu, és pel que hem presentat aquesta Proposta de Resolució.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Torn en contra.

El Senyor Garcés té la paraula.

El Sr. Garcés Ramón:

Senyor President. Senyores Diputades, Senyors Diputats:

Ens trobem davant d'una Proposta de Resolució que literalment el que diu és que el Govern Valencià, dins del període legislatiu actual, presente un complet estudi de la problemàtica citrícola valenciana.

Això és el que diu la Proposta de Resolució.

Naturalment que no ens podem oposar de cap de les maneres que el sector citrícola valencià siga estudiat, analitzat,

diagnosticat i es puga preveure les solucions possibles als seus problemes.

Però ens trobem davant del fet que aquesta activitat, la d'estudi, anàlisi, seguiment del sector i estudi de possibles solucions no és una tasca cojuntural que li puga ser encomanada a la Conselleria d'Agricultura del Govern Valencià, perquè es una tasca permanent, és una funció permanent de les moltes que fa la Conselleria d'Agricultura.

És a dir, que ens trobem davant d'una Proposta de Resolució per a dir-li a la Conselleria d'Agricultura que faça quelcom que ja està fent, a més a més, que està fent sistemàticament a través dels Serveis corresponents de la Conselleria.

Per exemple, la Conselleria d'Agricultura té previst efectuar en el mes de març proper la Conferència Citrícola, a estímul de la pròpia Conselleria i amb participació de tots els sectors implicats en el sector citrícola valencià.

Per exemple, jo crec que tots els Senyors Diputats coneixen perfectament les publicacions setmanals, mensuals i especialitzades que fa la Conselleria d'Agricultura i que en totes aqueixes publicacions van apareient els estudis de conjuntura i de previsions de futur del sector citrícola valencià.

Per tant, l'oposició a aquesta Proposta de Resolució és estrictament per entendre que no té sentit portar a aquesta Cambra aquesta recomanació, llevat que es pense que la Conselleria d'Agricultura no està estudiant adequadament la problemàtica del sector citrícola.

Nosaltres pensem que aqueixos estudis, com he exposat, s'estan fent abundantment i que la Conferència Citrícola del mes de març del vuitanta-vuit serà un moment especialment idoni per tal que tinguen una expressió pública totes les veus que es recolliran, naturalment, en les actes corresponents d'aqueixa Conferència Citrícola i seran publicades.

Per tant, creem que és una Proposta de Resolució innecessària i des d'aqueix punt de vista és que proposem el vot negatiu a dita Proposta de Resolució.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señor Ramón, tiene la palabra.

El Sr. Ramón i Quiles:

Moltes gràcies Senyor President. Senyories.

Senyor Garcés: No comprenc com li està vosté dient a la Mesa que la seua actuació no és la correcta, perquè la Mesa no l'ha considerat impròpia la Proposició de Llei en acceptar-la a tràmit.

De qualsevol manera, jo li he de dir que sí que és cert que ens arriben coses de la Conselleria, però ens arriben coses aïllades, no un retall ací i un altre retall allà. Volem en conjunt les solucions que són menester per a l'agricultura valenciana.

Gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Garcés, té la paraula.

El Sr. Garcés Ramón:

Estrictament per a dir que la Proposta de Resolució parla del sector citrícola, no de l'agricultura valenciana.

La Proposta de Resolució es refereix exclusivament al sector citrícola.

I no l'estic fent cap retret a la Mesa. Estic fent un retret al Grup d'Unió Valenciana que presenta una Proposta de Resolució innecessària, per insistir sobre una de les funcions que ja està fent la Conselleria d'Agricultura i que no hi ha elements que vinguen a fer necessari el que li indiquem al Conseller d'Agricultura que faça aqueixos estudis, perquè ja els

està fent, perquè estan molts d'ells publicats i molts altres que apareixeran en les pròximes setmanes i mesos a la llum pública i que estan a la disposició, bé, jo tinc accés a ells i qualsevol diputat membre d'aquesta Cambra té el mateix accés que jo. Per tant, vostè si es dirigeix a la Conselleria d'Agricultura tindrà aqueixa documentació per milers de folis, que està en mans de la Conselleria d'Agricultura.

Gràcies.

El Sr. President:

Passem a votació la Proposta de Resolució.

Comença la votació.

Vots a favor, vint-i-dues; en contra, trenta-sis; abstencions, quatre.

Queda rebutjada.

Per a la defensa de la Proposta de Resolució respecte al tema del Llibre Blanc de la Indústria Juguetera, el Senyor Campillos té la paraula.

El Sr. Campillos Martínez:

Gracias Señor Presidente.

La Propuesta tres mil quinientas setenta y ocho queda retirada por mi Grupo.

El Sr. President:

Siga en el uso de la palabra, Señor Campillos, para la Propuesta tres mil quinientas setenta y nueve.

El Sr. Campillos Martínez:

Muchas gracias Señor Presidente. Señorías:

Al comienzo de la presente Legislatura, en el segundo o tercer Pleno, no recuerdo exactamente, se puso en duda la legitimidad de mi Grupo Parlamentario para presentar Propuestas acerca de la provincia de Alicante.

Supongo que aquello quedó muy claro. Es evidente que se podía hacer así y hoy es precisamente mi Grupo Parlamentario el que trae una Propuesta concreta en la provincia de Alicante.

No queremos asumir protagonismo alguno. Queremos que sea una Propuesta de toda la Cámara y como queremos que sea una Propuesta de toda la Cámara, votada afirmativamente por toda la Cámara, omitimos todo ese protagonismo y deseamos el voto afirmativo de todos ustedes.

Se trata, simplemente, de que el Consell, dada la proximidad tantas veces anunciada por el Presidente de la Generalitat en su discurso, la proximidad, digo, de la entrada en vigor de la Carta Unica Europea, nos presente ante esta Cámara un Libro Blanco sobre la situación actual y futura de la industria juguetera en nuestra Comunidad y los posibles incentivos a su exportación.

Muchas gracias Señor Presidente.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Roé, té la paraula.

El Sr. Roé Justiniano:

Gràcies Senyor President. Senyores i Senyors Diputats:

Molt breument per a fixar posició del Grup Parlamentari Socialista respecte a la Proposta de Resolució del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana i dic que sí, que anem a votar favorablement a aquesta Proposta de Resolució perquè suposa una continuació de la política iniciada per part de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme dins d'aquest sector del Jugueter.

Com saben tots vostès en el seu dia es va crear l'AIJU, l'Institut Tecnològic del Jugueter, localitzat en Ibi i per tant, pensem que dins d'aquesta línia i donat que en el seu dia altres Llibres Blancs elaborats per la Conselleria d'Indústria, com el Llibre Blanc del Calçat va tindre una gran acceptació

dins del seu sector, pensem que cara al noranta-dos, serà d'utilitat per a l'indústria juguetera fer un diagnòstic actual de la situació del sector i mitjançant una anàlisi seriosa dels jugueters podran aprofitar cara a aquest mercat únic europeu de l'any noranta-dos una major informació, una recolecció de tota la informació que també té el Banc de Dades de l'Institut Tecnològic.

Per tant, estem encantats de recolzar la Proposta de Resolució del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana i esperem que això siga molt bo per a aquest sector alacantí en concret.

Moltes gràcies.

El Sr. President:

Moltes gràcies

Pasem a votació la Proposta de Resolució.

Comença la votació.

Vots a favor, cinquanta-vuit; en contra, cap; abstencions, cap.

Queda aprovada.

Proposta de Resolució tres mil cinc-cents vuitanta-u, del Grup d'Unió Valenciana, en relació al Projecte de Llei de Costes.

El Senyor Crespo, té la paraula.

El Sr. Crespo Samper:

Moltes gràcies Senyor President. Señorías:

El Proyecto de Ley de Costas presentado por el Gobierno del Estado en la Cámara de los Diputados, que supongo conocen Sus Señorías y especialmente el Señor Conseller de Obras Públicas, es un gran atentado a nuestro Estatuto de Autonomía.

Limita las competencias municipales y sobre todo limita las competencias de la Generalitat Valenciana, ya que sustrae a la acción de su Gobierno una parte del territorio de nuestra Comunidad y obliga al concierto en la acción del Gobierno en otra parte del territorio, concierto con el Gobierno Central y con decisión última a favor de éste.

Brevemente señalaré que el Proyecto de Ley determina, sin posible apelación, acciones urbanísticas uniformes en toda la costa del territorio nacional y en todas las costas, en todas absolutamente, de islas, islotes, etc. Aberración evidente al no contemplar la ley las notorias, naturales e irreversibles diferencias geológicas, geográficas y climáticas de la costa española y de nuestra Comunidad.

Porque es confusa en la descripción de la superficie geográfica de tierra o de agua en la que se ha de aplicar la Ley.

En una lectura literal de la Ley de Costas, la Albufera entra totalmente dentro de la jurisdicción y las aguas interiores, sin que se sepa muy bien si se refiere a pantanos o lagos o simplemente charcos de lluvia.

Porque contiene artículos con disposiciones anticonstitucionales. Veánse simplemente las Disposiciones Transitorias.

Porque no ordena el territorio, sino que simplemente prohíbe actividades y tiene carácter claramente expropiatorio y con carácter retroactivo.

Porque no desarrolla los objetivos expuestos en la propia Ley. Por ejemplo, carece de que va a mejorar las aguas del litoral y luego a este tema no le dedica ni un solo artículo.

Pero la razón principal de mi intervención es la defensa de nuestro Estatuto. Nuestro Estatuto pelagra con este Proyecto de Ley de Costas.

Si los Grupos Parlamentarios no apoyan esta Propuesta de la defensa de nuestro Estatuto, que no acusen luego a Unión Valenciana de esperpéntica o de reivindicatoria en exceso de nuestras competencias.

La Ley nos dejará bañarnos en el mar, pero no vivir junto al mar.

En Europa no hay una Ley de Costa similar.

Acusamos aquí al Gobierno de la Nación, que sustenta el PSOE, de una Ley de Costas que es simplemente una Ley que va en contra de ciertas sentencias del Tribunal Supremo y en ciertas cuestiones puntuales, que no voy a repetir por no aburrir a Sus Señorías.

Ayer dijo el Presidente del Consell que la mar nos vertebra. Con esta Ley, el Gobierno Central, el PSOE que lo sustenta, nos dejará baldados, con la complicidad de quienes han prometido solemnemente defender nuestro Estatuto y no lo defienden.

Y por favor no me digan que lo harán más tarde. No me lo creo.

Muchas gracias.

El Sr. President:

Moltes gràcies.

Senyor Asensi, té la paraula.

El Sr. Asensi Sabater:

Gracias Señor Presidente.

Muy brevemente, porque esta es una Propuesta de Resolución que me atrevería a calificar como rara por parte de un Grupo y de un Señor Diputado que conoce bien cuál ha sido el desarrollo de las costas españolas y de la necesidad de establecer una normativa a nivel general que corrija los defectos que hasta ahora han veído mostrándose claramente dentro de una gran desorganización de todo ese litoral.

Creemos que era necesario y no es esta Cámara la que tiene que juzgarlo, hacer una renovación de la Ley de Costas. Queremos que sea una Ley progresista y que va a contentar a la mayoría de los ciudadanos.

Pero en todo caso no es éste el momento de discutir esta cuestión. Usted aquí está haciendo un proceso de intenciones sobre lo que será el resultado de un debate en las Cortes soberanas españolas respecto de una Ley de este carácter que en ningún caso ha de atentar al Estatuto ni de esta Comunidad ni de ninguna otra Comunidad que también tienen costas al mar. Y que en caso de que esto ocurriera, los procedimientos que la Constitución establece están muy claros.

Por lo tanto, no sólo me parece que no solamente es rara, sino que es premonitoria. Probablemente al Señor Diputado no le guste, porque él tiene una idea muy distinta a la nuestra de lo que deben ser las costas españolas y de la Comunidad.

Nada más. Muchas gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Señor Crespo, tienen la palabra.

El Sr. Crespo Samper:

Señor Presidente. Señorías:

Los conceptos que tenga el Señor Diputado y su Grupo sobre la Ley de Costas, es una cosa que ya la veremos en su momento en la aplicación práctica de la misma. Pero el concepto que tiene de nuestro Estatuto es bien débil, cuando ya la propia Ley, en su Proyecto lo vulnera.

A eso me refiero exactamente, no al futuro desarrollo, incluso al reglamentario.

La vulneración previa en un Proyecto hace pensar, y no es pensar a lo loco, no es pensar una premonición, sino simplemente pensar algo que está claro; que el interés del Gobierno que presenta la Ley es defender su Proyecto y como quiera que el Gobierno tiene un Grupo Parlamentario del cual yo diría que ustedes están en cierta manera ligados, es evidente que van a defender ese Proyecto de Ley.

Incluso sabemos los nombres de los Ponentes.

Nada tiene que ver, pues, la regulación de las costas, nada tiene que ver en absoluto.

Y además, es una falacia decir que cuestiones anteriores han sido así o allá. Evidentemente en general malas.

Pero la Ley no mejora en absoluto éso. La Ley incide de una manera patente en los temas que antes he expuesto, que no quiero exponer porque acabaríamos hablando del articulado de la Ley de Costas que es objeto del Parlamento, pero, evidentemente, lo que es objeto de esta Cámara es la defensa del Estatuto.

Usted promete, evidentemente, defender el Estatuto en su momento. Así lo ha dicho.

Yo lo único que hago es que empiece a defenderlo ya, cosa que, evidentemente, tengo perfecto derecho a pedirlo a esta Cámara.

Se trata, simplemente de si la acción empieza ahora o un poco más tarde.

En la opinión de mi Grupo debe empezar ahora y hacer ver a la Cámara de los Diputados de Madrid la opinión de esta Cámara respecto a la Ley de Costas en aquéllo que vulnera al Estatuto.

No le hablo a usted de si las costas se han hecho mejor o peor. Coincidiríamos, posiblemente. Pero lo que no vamos a coincidir es que me diga usted que se le están cercenando el Estatuto y usted, impávido, subyugado, complaciente, espera a que suceda el hecho para entonces entrar por la vía jurídica y no la política.

Mal asunto es cuando un Gobierno apela a los Tribunales y no hace una acción política. Demuestra o que tiene miedo a hacerla o que no saben o que son sumisos.

Nada más y muchas gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias

Señor Asensi, tiene la palabra.

El Sr. Asensi Sabater:

Señor Presidente. Señorías:

No me lo tomo a broma, Señor Diputado, pero estos días se ha hablado en otras ocasiones, en algunos debates, de que usted era un lobo de mar. Se ha dicho también algo de invertebrados. Pero usted hoy aquí ha actuado de juez.

O sea, ya va usted a saber cual va ser el resultado del proceso de esa Ley y ya sabe usted de antemano que, además, viola el Estatuto.

O sea, usted es un magistrado del Jurado constitucional y ya tiene una especie de clara visión de cuál va a ser el resultado final.

Pues éso no es así

Usted dice aquí en su Proposición que, además, el Gobierno Valenciano se oponga de la forma más efectiva que proceda...

Mire usted: Las Cortes Generales son las Cortes soberanas del pueblo español, que tienen una mayoría establecida en función del voto popular.

No es que el PSOE vapulee a nadie. Es que tiene un mandato popular para llevar adelante una serie de cosas, entre ellas ésta.

Y esas Cortes Generales, cuando se reúnen, así como no se permite que en sus alrededores haya manifestaciones, porque ésto altera lo que es el ejercicio de la voluntad popular, usted viene aquí diciéndonos que instemos o nos opongamos de la forma más efectiva. Pero ¿a qué?

Si se va a discutir por unas Cortes soberanas, Señor Diputado ¿O usted no acepta la resolución popular?

Por otro lado, cuando ésto termine, si afecta al Estatuto, habrá procedimientos no ante el Tribunal Supremo, procedimientos constitucionalmente establecidos. Y respetemos, por favor, la Constitución, además del Estatuto.

Y por tanto, si éso ocurre, hay instrumentos también en manos de nuestra autonomía para hacerlo. Pero respetemos

los procedimientos la resolución popular y respetemos lo que es la estructura de funcionamiento de un Estado de derecho constitucional, como tenemos.

Usted se anticipa porque no le gusta, efectivamente, cómo va a ser esa Ley de Costas. A usted y a lo mejor a su Grupo. Ese será su problema que tendrá que defender y explicar a la opinión pública.

El PSOE no ha vapuleado a nadie. Otros han vapuleado las costas españolas muchísimo tiempo, que son a los que no les gusta ahora esta Ley que va a salir.

Pero no es un tema jurídico del Estatuto. No engañe usted al pueblo valenciano. No haga usted demagogia en esta tribuna.

Esperémonos. Veamos el proceso, analicemos, defendamos el Estatuto y defendamos la Constitución entre todos.

Gracias.

El Sr. President:

Muchas gracias.

Pasamos a votación la Propuesta de Resolución del Grupo de Unión Valenciana.

Comienza la votación.

Votos a favor, diecinueve; en contra, treinta y nueve; abstenciones, cuatro.

Queda rechazada.

Propuesta de Resolución tres mil quinientas ochenta y cuatro del Grupo Parlamentario Socialista.

La Señora Doña Mª Dolores Marco tiene la palabra.

La Sra. Marcos González:

Gracias Señor Presidente. Señorías.

Como ya saben, es la última Propuesta de Resolución.

No voy a leerla simplemente, sino a hacer referencia a algunos aspectos, que estaban contenidos, tanto en el discurso de investidura que el Molt Honorable Señor President de la Generalitat hizo en su día, como en muchas de las cuestiones planteadas ayer en su discurso sobre el estado de la Comunidad.

No voy a tratar de mostrar ni de convencer a Sus Señorías sobre el hecho real y el lugar común que en nuestra sociedad supone el hablar de la discriminación real de la mujer, aunque gocemos, afortunadamente, de una igualdad que reconoce y ampara la Constitución y las Leyes, y también la doctrina del Tribunal Constitucional.

Pero esta igualdad jurídica, que no real, viene produciendo una serie de discriminaciones, en las cuales el Consell de la Generalitat, efectivamente, ha venido actuando a través de Consellerías, como las de Cultura, Trabajo o Sanidad.

El Grupo Parlamentario Socialista entiende, por dos razones: Una por el carácter interdepartamental que las acciones positivas a favor de la igualdad de la mujer tienen. Otras, porque entendemos que queremos globalizar las acciones, que sería conveniente y ahí viene nuestra Propuesta, que por parte del Consell se elaborase un Plan de Igualdad de Oportunidades para las mujeres en la Comunidad Valenciana, como dice la Propuesta, que contenga todas aquellas medidas en el trabajo, la cultura, la imagen, servicios sociales, para que la igualdad sea real.

Yo estoy convencida de que todos los Grupos Parlamentarios van a votar afirmativamente esta Propuesta, porque la igualdad es algo que conseguimos entre todos o no se conseguirá jamás.

Y espero también que ninguna de Sus Señorías tenga que arrepentirse después por su voto positivo, porque les aseguro que no hay ni nocturnidad ni alevosía.

Muchas gracias.

El Sr. President:

Turno en contra. Nadie desea fijar su posición.

Pasamos, pues, a votación la Propuesta de Resolución.

Comienza la votación.

Votos a favor, sesenta y tres; en contra, cero; abstenciones, cero.

Queda aprobada.

Il·lustres Senyors Diputats, és closa la sessió.

(Són les vint hores vint-i-cinc minuts.)

CONDICIONES PARA LA SUSCRIPCIÓN

1. La suscripción es anual. El período de suscripción finaliza el 31 de diciembre de cada año. Las altas que se produzcan durante el año, se contarán, a efectos de cobro, desde la primera semana de cada trimestre natural, sea cual sea la fecha de suscripción dentro del trimestre.
2. El envío de los boletines comenzará una vez se haya recibido el importe correspondiente y la tarjeta de suscripción debidamente cumplimentada.
3. El suscriptor que no renueve la suscripción antes del 31 de diciembre será dado de baja.
4. La administración del Boletín puede modificar en cualquier momento el precio de la suscripción, el cual tendrá efectos para los suscriptores dados de alta, a partir de la siguiente renovación de la suscripción.

TARJETA DE SUSCRIPCIÓN

Nombre

Calle Núm.

Teléfono Población

Distrito postal

Desea suscribirse al «Boletín Oficial de las Cortes Valencianas», SI/NO y al «Diario de Sesiones» SI/NO (táchese aquello que no proceda), de acuerdo con las condiciones adjuntas, a partir del día de de

Con esta finalidad el día de de, ingresa en la C/C núm. 31/80 de las Cortes Valencianas en el Banco Central Sucursal 29, plaza de la Virgen, 8 (Valencia) la cantidad de pesetas mediante ingreso o transferencia.

..... de de

PRECIO DE LA SUSCRIPCIÓN ANUAL

1. Al Boletín y Diario de Sesiones: 10.000 pesetas
2. Al Boletín Oficial: 6.200 pesetas
3. Al Diario de Sesiones: 5.000 pesetas
4. Números sueltos: 100 pesetas

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1. La subscripció és anual. El període de subscripció finalitza el 31 de desembre de cada any. Les altes que es produeixen durant l'any, es comptaran, a efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, qualsevulla que siga la data de subscripció dins del trimestre.
2. L'enviament dels butlletins començarà una vegada s'haja rebut l'import corresponent i la targeta de subscripció degudament complimentada.
3. El subscriptor que no renove la subscripció abans del 31 de desembre serà donat de baixa.
4. L'administració del Butlletí pot modificar en qualsevol moment el preu de la subscripció, el qual tindrà efectes per als subscriptors donats d'alta, a partir de la següent renovació de la subscripció.

TARGETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer Núm.

Telèfon Població

Districte postal

Desitja subscriure's al «Butlletí Oficial de les Corts Valencianes», SI/NO i al «Diari de Sessions» SI/NO (esborre's allò que no procedisca), d'acord amb les condicions adjuntes, a partir del dia de de

Amb aquesta finalitat el dia de de, ingressa al C/C núm. 31/80 de les Corts Valencianes en el Banc Central Sucursal 29, plaça de la Mare de Déu, 8 (València) la quantitat de pessetes mitjançant ingrés o transferència.

..... de de

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ ANUAL

1. Al Butlletí i Diari de Sessions:	10.000 pessetes
2. Al Butlletí Oficial:	6.200 pessetes
3. Al Diari de Sessions:	5.000 pessetes
4. Números solts:	100 pessetes

**DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS
VALENCIANES**

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts, Palau de Benicarló, plaça de Sant Llorenç, 4. 46003 València. Ap. 22088. Telèfon 332 01 00. Ext. 45 i 48.

Imprimeix: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 12. 46014 València.
Dip. Leg.: V-1.013-1983.

**DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES
VALENCIANAS**

Edición y suscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cortes, Palacio de Benicarló, plaza de San Lorenzo, 4. 46003 Valencia. Ap. 22088. Teléfono 332 01 00. Ext. 45 i 48.

Imprime: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 12. 46014 Valencia.
Dep. Leg.: V-1.013-1983.
